07 2012

Kasr-ı Arifan®

Kasr-ı Hinduvân'dan Kasr-ı Ârifân'a...

Kasr-ı Ârifan Dergisi - Yıl: 5 Sayı: 58 / Temmuz 2012 Fiyat: 7,- TL (KDV Dahil) ISSN: 1307-7902

RABİA ANNEMİZ HERKESİ AĞLATTI

Mahkemenin İzniyle, Annesinin Cenaze Namazına Katıldı.

- Ahmet Hoca beni çok üzdü. Ben hasta değildim, hiçbir şeyim yokken yataklara düştüm.
- Beş saat sorguladılar, 5 dakikada tutukladılar, karıncayı incitmeyeni!
- Ahmedim! Ben cahilim, sen âlimsin, ayağını yıkayım, suyunu içeyim. Ne dua, ne vird biliyorsan benim için mutlaka oku!

Geçen ay Cenab-ı Hakkın rahmetine kavuşan Cübbeli Ahmet Hocamızın muhtereme annesi Rabia hanımın, en son Lalegul FM'deki hüzün ve hasret kokan sözleri hala kulaklarımızda çınlıyor:

- Bir kere geldim seni ziyarete, bir daha gelemedim yataklara düştüm annem. Sana hasretim seni çok özledim annem!..

Evladını ziyaret için gittiğinde onu zindanlarda görünce dayanamamış, bir anne olarak yüreği üzüntü ve hasretle yanmış kavrulmuş, yemeden içmeden kesilip neticede bu üzüntü sebebiyle çok sevdiği evladına hasret olarak Rahmeti Rahmana kavuşmuştu.

Mevla Teâlâ kabrini pür nûr, makamını cenet, derecesini âlî eylesin. Cümlemizi Resülüllah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in sancağı altında haşr-u cem eylesin.

13 Haziran 2012 Çarşamba Günü Rabia annemizi son yolculuğuna uğurlamak üzere, mahşeri sıcağa rağmen Fatih Camii'nin avlusunda mahşeri bir kalabalık toplanmıştı. Türkiye'nin her tarafından hatta yurt dışından dahi insanlar akın akın gelip Fatih Camii'nin avlusunu hınca hınç doldurmuşlardı.

Orada toplanan on binler, çok sevdikleri ve kendisinden çok şey öğrendikleri hocalarının bir takım iftira ve haksızlıklara maruz kaldığına, annesinin vefatına da bu durumun sebebiyet verdiğine inanmalarına rağmen acılarını sinelerine gömmüşler, bağırıp çağırmadan, kırıp-dökmeden, en ufak bir taşkınlığa bile yeltenmeden bir müslümana yakışır şekilde tefekkür ve sükûnetle cenaze namazını kılmak için beklemişlerdi.

Evet, oraya hesaplaşmak için değil helalleşmek, son görevlerini yapmak için gelmişlerdi. Zira bu türden hesapların görüleceği yer ahirettir, Mahkeme-i Kübra'dır. Ama hocamızın başına gelen bu talihsiz olaydan sonra "Cübbeli Hoca bitti" diyerek yaygara koparanların, onu itibarsızlaştırmaya çalışanların belli ki bir hesapları vardı. İşte o gün oraya gelen on binler, bir takım çirkin hesapları olanların da hesaplarının tutmadığını lisanı halleriyle göstermiş oldular.

Kıymetli Arifan Okurları!

21 Haziran Günü, mahkemeden hocamızın tahliye haberini alıp sevincimi burada sizlerle paylaşırım diye, Editör yazısını biraz geciktirmiştim. Maalesef tahliye olmayınca içim sızladı, göğsüm daraldı, kalbimde derin bir acı hissettim. Tabi bu kesinlikle ümitsizliğe düştüğüm için filan değildi. Belki hocamızın tahliye olacağına, bu hasretin sona ereceğine kendimi çok inandırmış olduğumdandı. Ama demek hocamızın imtihanı, çilesi henüz bitmemişti...

Kuran-ı Kerime baktığımızda pek çok yerde geçmiş peygamberlerin zorlu ve mücadele içinde geçen ibret dolu hayatlarının zikredildiğini, neticede yaşanılan zorlukların ardından Allah-u Teâlâ'nın müminleri mutlaka felaha kavuşturduğunu, hak ve hakikatin batıla daima üstün geldiğini görürüz. Tüm bu misaller müminlerin ümidini artırır, azmini kuvvetlendirir.

Mesela Yusuf *(Aleyhisselam)*'ın hayatına baktığımızda, Onun kesinlikle suçsuz olduğu bilindiği halde zindana atıldığını görüyoruz. Nitekim Rabbimiz şöyle buyuruyor:

"**Sonra** (aziz ve adamları) **onun** (masum olduğu hakkındaki) **delilleri görmelerine rağmen, yine de onu bir süre zindana atmayı uygun gördüler.**" *(Yusuf Sûresi: 35)*

Yusuf *(Aleyhisselam)* bu olaydan önce de nice imtihanlar yaşadı. Kardeşleri tarafından öldürülmek kastıyla kuyuya atıldı, sonra köle olarak satıldı, daha sonra da iftiraya uğrayıp suçsuz yere yıllarca zindana atıldı. O tüm bunlara sabredip asla ümidini kesmedi. Neticede Allah-u Teâlâ Onu berat ettirdi, zindandan çıkartıp hazinelerin başına geçirerek güç ve iktidar verdi. Evet, Yusuf *(Aleyhisselam)*'ın bu yaşadıkları zahirde bela gibi gözüküyordu ama fil-hakîka Kendisine sultanlığa giden yolu açıyordu.

Sadece bu misalde değil aslında her olayda, Hz. Yusuf'un hayatında yaşadıkları gibi kusursuz bir İlahi plan işlemektedir. Öyleyse bunu idrak edip, Allah-u Teâlâ'nın her olayı hayır ve hikmetle yarattığını, tıkır tıkır işleyen bu İlahi planın varlığını asla unutmamalıdır. Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri ne güzel söylemiş:

Hak şerleri hayr eyler,
Zannetme ki gayr eyler,
Ârif ânı seyr eyler,
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler...

Sen Hakk'a tevekkül kıl
Tefvîz et ve rahat bul,
Sabreyle ve râzı ol,
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler...

Kıymetli Arifan Okurları!

4 Temmuz 2012 Çarşamba Gününü, 5 Temmuz Perşembe Gününe bağlayan gece Berat Gecesi'dir. Önümüzdeki sene içinde ne olup bitecekse, bunların hepsi o gece takdir ve tespit edilir. Ayrıca o mübarek gecede Rabbine iltica edip tövbe edenler, Cehennemden kurtuluş beratlarını alırlar.

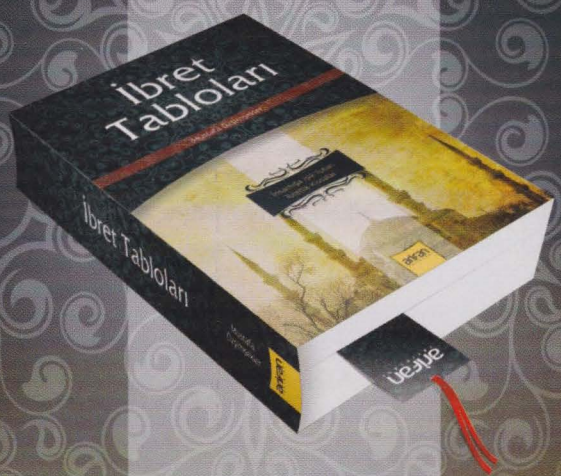
20 Temmuz Cuma günü ise; başı rahmet, ortası mağfiret sonu da Cehennemden kurtuluş olan Ramazan-ı Şerif ayına giriyoruz. Şimdiden hepinizin Berat Geceniz ve Ramazanı Şerif ayınız mübarek olsun. Rabbim en güzel şekilde ihyaya muvaffak kılarak ibadet ve taatle dolu dolu geçirmek nasip eylesin.

Fi emanillah!

Mustafa Özşimşekler
mustafaozsimsekler@arifandergisi.com

İbret Tabloları

Mustafa Özşimşekler

İnsanlığa Işık Tutan
İbretlik Kıssalar

3. BASKI

444 18 10

arifan YAYINLARI

06

AHMET MAHMUT ÜNLÜ
CÜBBELİ AHMET HOCA'DAN GELEN
METRİS MEKTUPLARI

30

MEHMET TALU
BERAT GECESİ

36

ALİ EREN
"KUR'AN YOLU" İSİMLİ
TÜRKÇE MEAL VE TEFSİR

40

ALİ KARA
AHİRET HALLERİ
(ÖLÜM-KABİR-CENNET-CEHENNEM)

TEMMUZ 2012
Yıl 5 Sayı 58
ISSN: 1307-7902

Arifan Yayın Film Adına
İmtiyaz Sahibi
Beyzade Prodüksiyon

Genel Yayın Yönetmeni
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Genel Koordinatör
Fatih ARAZ

44

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER
DUA İBADETİN
TA KENDİSİDİR

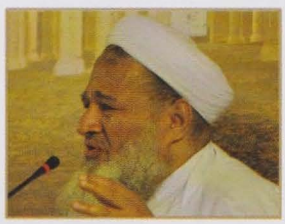
48

ALİ ULVİ UZUNLAR
AHİRET YOLCULUĞU,
MOLA YERLERİ VE AKIBET

52

ADEM ŞENER
RAMAZAN-I ŞERİF AYININ
FAZİLETİ

28

SEYYİD İBRAHİM EL AHSÂİ
SAHİH-İ EL-BUHARİ'NİN
HATMİ ŞERİFİ

56 **AHMET MAHMUT ÜNLÜ** DUALAR VE ZİKİRLER

www.arifan-e-dergi.com

Elektronik dergi dönemi başladı. Arifan dergisi daha baskıya girmeden görün.
Şifrenizi öğrenmek için: **444 18 10** veya edergi@arifandergisi.com
Bu hizmet sadece Arifan Dergisi abonelerine özeldir.

Temsilci İrtibat

444 18 10

Abone Dağıtım
Beyzade Yayınları
Tel: 444 18 10

Adres
Arifan Yayınları
Nişanca Mah. Davutağa Cad. No: 18/2
34050 Eyüp/İST.
Tel: 444 18 10
www.arifandergisi.com
bilgi@arifandergisi.com
şikayet: sikayet@arifandergisi.com

Yayın Türü
Yerel, Süreli, Aylık

Basım Yeri
Promat Matbaacılık San. Tic. A.Ş
Sanayi Mah. 1673 Sokak. No: 34
Esenyurt/İSTANBUL (622 63 63)

*Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

Yurtiçi Abonelik Bedeli (Yıllık)
95,- TL

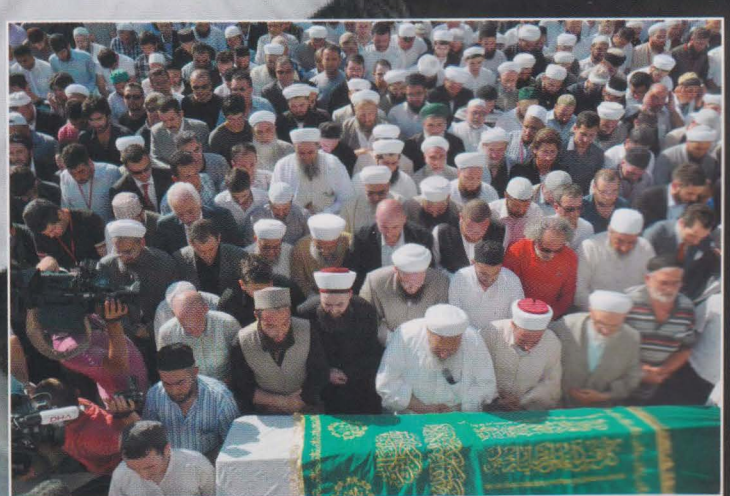
Yurt Dişi Abonelik Bedeli (Yıllık)
95,- Euro

Abonelik İçin Banka Hesap Noları

Beyzade Prodüksiyon adına
Bank Asya (Karaköy Şb. Şube kodu: 67)
TL IBAN: TR03 0020 8000 6702 8166 1000 19
USD IBAN: TR73 0020 8000 6702 8166 1000 20
EUR IBAN: TR46 0020 8000 6702 8166 1000 21

Posta Çeki
Bütün PTT şubelerinden **640 14 25** Nolu
Posta çeki hesabına abonelik ücretlerinizi
yatırabilirsiniz

AHMET MAHMUT ÜNLÜ
www.cubbeliahmethoca.tv

RABİA ANNEMİZİN HAKKIN RAHMETİNE KAVUŞMADAN ÖNCE OĞLU CÜBBELİ AHMET HOCA'YA ÖZLEMİNİ DİLE GETİRDİĞİ CÜMLELERİ...

- Hayırlı akşamlar anneciğim nasılsınız?

- Hayırlı akşamlar selamun aleyküm.

- Aleyküm selam. Ben lalegül fm'den İbrahim. Bütün dinleyenlerimizin ilk önce size dualarını iletmek istiyorum ve sağlığınızı merak eden insanlar var, o insanlar için sizi rahatsız ettik. İlk önce durumunuz nasıl?

- Estağfirullah evladım! Rahatsızlık değil. O insanlar hep haklarını helal etsinler, çünkü bana hep dua ediyorlar. Yavrum durumum; Ahmet hoca beni çok üzdü yavrum. Anne yüreği... Ahmet hoca'ya üzüntümden ben bayağı hasta oldum evladım, kaç aydır yatıyorum.

- Evet! Peki şuan için elbetteki bir 21 Haziran'a kadar böyle bir belirsizlik hâkim ama inşaallah o gün çıkacak diye düşünüyoruz, dualarımız da o yönde. Siz daha önce zannediyorum böyle sık sık rahatsızlanan bir insan değildiniz. Bu mahkeme sürecinde mi başladı anne?

- Mahkeme sürecinde başlamadı. Benim hastalığım oğlum hapse girince başladı. 5 saat sorguladılar, 5 dakikada Metris'e koydular evladım! Ben anayım. Bir de Ahmed'im gibi bir insanı; karıncayı incitmeyen bir insanı, ağlayınca bir insan onunla ağlayan bir insanı... Böyle komplo, böyle en rezil, en iğrenç iftiralarla hapse koymaları beni bu hale getirdi. Ben devamlı lalegül fm'in başından kalkmadım ilk günler, gece gündüz namazın dışında yemekten kesildim, kilolarca kilo verdim; 15-20 kilo kısa sürede eridim. Şimdi erimiş durumdayım yani zayıf durumdayım. Gerçi kilo iyi bir şey değil de öyle evladım hep Ahmet hoca'yı dinledim, hep Ahmet hoca'nın sohbetleri, devamlı kasideler, ilahiler. Şimdi bize sabır düştü diyor cezaevindeyken şimdi bize şükür düştü diyor. Ben bunlara ağla, ağla, ağla, ağla öldüm. Bu kadar ağır hasta olacağımı bilseydim vardır herhalde bunda da benim hakkımda bir hayır. Allah bizi sabredenlerden bulsun inşaallah, şikâyet edenlerden bulmasın.

- Amin. Ama inanın tabi bunları siz daha iyi biliyorsunuz böyle bir evlat vermiş Mevla'mız tabi her şeyin de bir külfeti oluyor ya inşaallah buda arınmanıza vesile olur, hem hocamızın hem de sizlerin arınmanıza vesile olur diyelim. Peki şuan Cübbeli Ahmet Hocamız'da sizi duyuyor neler söylemek istersiniz?

- Şu anda duyuyor mu? Sesini duyabilcek miyim?

- Yok o sizin sesinizi duyabilecek. Telefon bağlantısı yapılamıyor o yüzden siz ona mesajınızı iletebilirsiniz.

- Ahmed'im! Selamun Aleyküm... Ciğer parem, nasılsın yavrum iyi misin? Ahmed'im! Yavrum, sağlığın moralin iyi mi yavrum? Geliyorlar gidiyorlar iyi diyorlar, anacığın bir kere geldi bi daha gelemedi, yataklara düştü. Beteri var elhamdülillah diyorum ben. Baksana yavrum, ameliyat olanlar çıkıyorlar ben çıkamadım, beteri vardır muhakkak değil mi? Yavrum, annem... Sen bana emdiğin süt hakkı için ilminin bağışına her gün en acil şifa veren şifa ayetlerini bu şey diyorlar hani hüsn-i yüsra diye bir ayet var hatırıma gelmedi Yasin-i şerifleri, hergün vird yapıp böyle vird vird, sen virdleri okuyorsun sürekli onları okur musun annem emdiğin süt hatrına... Allah Rasûlü** (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) ***bahşı için yavrum. Ben evvelALLAH senin duana, cemaatin duasına, en yakınlarımın ailemin duasına hakanlar burada kardeşim, hakan var bizim hakan babanı Cuma geceleri getirip götüren hep sohbetlere. Onların duasına sabih çocukları dua ediyor onunda. Güveniyorum Betül var, Betül'den razıyım sen ona dua et. Hepsinden kardeşlerinden hepsinden razıyım. Şimdi Cerrahpaşa'dayım işte tek tek araştırma... Görsen Ahmet! Görsen yavrum sen beni, çok zayıfladım ben çok zayıfladım fakat kilo iyi değil tabi.

Hasretim sana, seni öperim, o mübarek yanaklarından, o zikirli yanaklarından öperim, koklarım. Benden bir isteğin var mı annecim? İnşaallah ilk mahkemede tahliyeni Allah'dan niyaz ediyorum, bütün hepimiz ailen tek tek. Baba duası biliyorsun, bütün cemaatin Hakan abinin, herkesin ailemize bütün yavrum...

Ahmed'im evvelALLAH sana yalvarıyorum, ayağını yıkayım, ayağının altını öpeyim dualarını bırakma. Daha da kendinin ekleyecekleri varsa kat, ben cahilim sen âlimsin biliyorsun onları da ekle benim bu dualarıma emi yavrum. Gözünü açar açmaz hemen böyle namazını kılar kılmaz ilk iş hangi ibadetini yapıyorsan peşine benimkileri yap olur mu yavrum? Ayağını yıkayayim suyunu içeyim. Kurban olayım o seccadede nasırlaşan ayaklarını veren Allah'a. Çıkacaksın inşaallah... Allah seni bu sıkıntıdan selamete çıkaracak, darda koymaz, kuluna zulmetmez beni de çıkaracak bütün hastaları da çıkarsın, seni de o dar yerden bütün haksız yere yatanları da senin gibi yavrum. İftiralarla yatanları da... Beni size, sizi bize bağışlasın canım annem, ciğerim annem, çok özledim annem. Kilon iyi mi, moralim iyi mi, şekerin nasıl kontrolleri yapabiliyor musun orada cezaevinde? Yoksa hep aksıyor mu? He yavrum?

- Evet, hacı anne. İnşaallah bu bütün aktardıkların sağ ve salim ve sağlığı yerinde olduğu cevabıyla sana döner.

- Duydu mu Ahmet hoca beni?

- Duydu inşaallah.

- İnşaallah evladım. Evladım ben fazla konuşamam, cemaatde hakkını helal etsin, Allah sizden de razı olsun, siz de Allah rızası için dua buyurun olur mu?

- Allah razı olsun sizden. Bizde dualarınızı bekleriz.

- Sizden de razı olsun. Allah muvaffak etsin, utandırmasın Lalegül Fm'i de. Bu yolda; devam, sebat, istikamet nasip etsin inşaallah. Benim de sağlığımı yerine versin de ibadetlerime hasret kaldım, başlayayım yavrum.

Sizin Ahmet hoca karşınızda mı? Benim yerime öpebiliyor musunuz onu?

- Yok, şuan sadece mikrofonlar karşısında sesimizi iletebiliyoruz.

- Anladım evladım, o zaman babasını vereyim ben ,kızkardeşi de yanımda çok selamı var, dualar ediyor. Devamlı ailece dilimiz yaprak oldu ona ediyoruz devamlı... Allah yere düşürmesin, dualarımızı şu anda kabul etsin. Ahmet hoca hakkında, hastalığım hakkında, bütün hastalar hakkında, dardakiler hakkında inşaallah. Allah razı olsun aracı oldunuz helal edin evladım.

CÜBBELİ AHMET HOCA'DAN GELEN
METRİS MEKTUPLARI

13. MEKTUP
(26 NİSAN 2012)

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Bütün hamdler "Ancak sabredenlere ecirleri hesapsız verilecek" buyuran Allâh-u Teâlâ'ya mahsustur. Sonsuz salât-ü selamlar "İnsan, dîninin sağlamlığı nispetinde belaya çarptırılır, dîni kavî ise belası çok olur" buyuran Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ve Allâh yolunda başlarına gelenlere karşı zâfiyet göstermeyen ve din düşmanlarına boyun eğmeyen Ehl-i Beyti'nin ve cemî ashâbının üzerine olsun.

Bir hafta daha geçti, artık haftalar gün gibi geçiyor. Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in:

«يَتَقَارَبُ الزَّمَانُ.»

"(Kıyamete yakın) **zaman yaklaşacak**" *(Buhârî, İstisk: 26, no:989, 1/350)* buyurduğu gibi içinde bulunduğumuz âhir zamanda gerçekte bu mûcize-i nebeviyye zuhur ederek yıl ay gibi, ay hafta gibi, hafta gün gibi, gün saat gibi, saat dakika gibi, dakika da saniye gibi hızlı geçmektedir. Böylece alıp verdiğimiz nefesler her an ve zaman bizi Rabbimize biraz daha yaklaştırmaktadır. Esas mesele Rabbimizin huzuruna nasıl çıkacağımızdır.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«سُبْحَانَكَ مَا عَرَفْنَاكَ حَقَّ مَعْرِفَتِكَ يَا مَعْرُوفُ!»

"Seni tenzih ederiz, biz Seni hakkıyla tanıyamadık ey tanınmaya en layık olan Zât!"

«سُبْحَانَكَ مَا ذَكَرْنَاكَ حَقَّ ذِكْرِكَ يَا مَذْكُورُ،
سُبْحَانَكَ مَا شَكَرْنَاكَ حَقَّ شُكْرِكَ يَا مَشْكُورُ،
سُبْحَانَكَ مَا عَبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ يَا مَعْبُودُ!»

"Seni bütün noksanlıklardan tenzih ederiz, ey zikrolunmaya layık olan Zât! Biz Seni hakkıyla zikredemedik. Ey şükre layık olan Zât! Biz Sana hakkıyla şükredemedik. Ey ibadete layık olan Zât! Biz Sana hakkıyla ibadet edemedik, Seni tenzih ederiz" buyuruyorken hangi kul, Allâh-u Teâlâ'nın huzuruna O'na layık olan ibadetlerle çıkabileceğini varsayabilir?!

Mühim olan, kusur ve acziyet izhârıyla huzûr-u Cenâbı Kibriyâ'ya varabilmektir. Kul kendisini âciz görünce Rabbinin kudretini, günahkâr bilince Rabbinin mağfiretini, kendisini noksan görünce Rabbinin kemâlini anlamış olur. Aklımda kaldığı kadarıyla zikredeceğim bir beyitte buyurulduğu üzere:

أَنَا مُذْنِبٌ أَنَا خَاطِئٌ أَنَا عَاصِي
هُوَ غَافِرٌ هُوَ رَاحِمٌ هُوَ عَافِي
قَابَلْتُهُنَّ ثَلَاثَةً بِثَلَاثَةٍ
وَسَتَغْلِبَنَّ أَوْصَافُهُ أَوْصَافِي

"Ben günahkâr, hatakâr ve isyankâr biriyim,
O ise bağışlayan, ziyade acıyan ve affedendir.
Ben üç vasfımı O'nun üç vasfıyla karşılaştırdım,
Ama yakında O'nun vasıfları benim vasıflarıma galip gelecektir."

Ben bu beyitleri "Âlûsî Tefsîri"nde görmüştüm, hatta mezar taşıma yazdırmayı düşündüm fakat mezar taşımı önceden yazdırdığım için yer kalmamıştı ancak yine de ayak tarafındaki taşıma yazdırabilirim, onu da yapamazsam kefenime yazdırırım inşâallâh!

Gerçekten çok güzel bir karşılaştırma. Ola ki Rabb-i Rahîmimiz bu beyit hürmetine bize merhamet eder. Ben kendi mezar taşıma daha önce "Nefahâtü'l-üns" isimli eserde gördüğüm Şâh-ı Nakşibend *(Kuddise Sirruhû)*ya nispet edilen bir beyti yazdırdım.

Tarîkat-ı Aliyyemizin müessisi Muhammed Bahâüddîn Şâh-ı Nakşibend *(Kuddise Sirruhû)* vefat edeceği zaman kendisine "Efendim! Siz vefat ettiğinizde nâş-ı şerîfinizin yanında hangi âyet-i kerîmeyi okuyalım?" diye sorduklarında "Âyet okumak büyük iş, biz ona layık değiliz. Siz benim başımda:

مُفْلِسَانَمْ اَمَدَ دَرْ كُوىِ تُو شَىْ لِلّٰهْ اَزْ جَمَالِ رُوىِ تُو

'Bugün müflisleriz köyünde ey Yâr!
Allâh için cemalinden bir şey ayır'

beyitlerini okuyun" buyurmuş.

Gördüğünüz gibi Koca Ğavs Şâh-ı Nakşibend *(Kuddise Sirruhû)* bile "Müflis olarak Senin köyüne geldik" diyor. Mevlâmızın huzuruna çıktığımızda sakın "Şuyumuzla, buyumuzla geldik" demeyelim rezil oluruz. O'nun sonsuz nimetlerine karşı bizim kusurlu ve kısıtlı amellerimiz bir muhasebeye tutulursa gerçekten müflis oluruz. Ama "Be-

nim bu huzura layık hiçbir amelim yok, ben iflas ettim (sıfırı tükettim)" dersek o zaman Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in:

«اَلْمُفْلِسُ فِي أَمَانِ اللهِ.»

"Müflis kimse Allâh-u Teâlâ'nın emânındadır (güvencesindedir)" hadîs-i şerifi muktezâsınca inşâallâh Rabbimizin güvencesine nâil oluruz.

Bu işin temeli kulun, kusur ve günahını itiraf etmesidir. Zaten bu bir nevi nedâmettir ki İbni Mesûd *(Radıyallâhu Anh)* dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte:

«اَلنَّدْمُ تَوْبَةٌ.»

"Nedâmet (yaptığın yanlışa pişman olman) **bir nevi tevbedir"** *(İbni Hibbân, es-Sahîh, no:612, 2/377)* buyruluyor.

Ben size evvelce "Kur'ân-ı Kerîm'de benim halime en çok uyan bir âyet-i kerîme var, hangisidir biliyor musunuz?" diye sorardım, tabi bilemezdiniz, fakat ben o âyet-i kerîmeyi hiçbir âlimin onu kendi haline muvâfık olarak açıkladığını görmeden önce kendime uygun bulmuştum, sonra tefsirlerde bu gibi beyanları görünce şaşırdım.

İşte o âyet-i kerîme Tevbe Sûresi'nin 102. âyet-i kerîmesidir. Ahnef ibni Kays *(Radıyallâhu Anh)* şöyle demiştir: "Kendimi Kur'ân'a arzettim; sonra nefsimi en çok:

﴿وَاٰخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَاٰخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾

"Diğer birtakımları da vardır ki; onlar sâlih bir ameli kötü olan diğer biri ile karıştırmışlardır ama günahlarını itirâf etmişlerdir; Allâh'ın onların tevbesini kabul etmesi kesindir" âyetine uygun buldum." *(İbnü Ebî Hâtim:6/1874; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/512)*

Ebû Osmân en-Nehdî *(Radıyallâhu Anh)* şöyle demiştir: "Bana göre Kur'ân'da bu ümmet için bu âyetten daha ümitli bir âyet bulunmamaktadır, çünkü burada iyi ve kötü amelleri birbirine karıştıranların tevbelerinin kabul olunacağı müjdelenmektedir." *(İbnü Ebî Şeybe, el-Musannef, 13/548; Beyhakî, Şu abü'l-îmân, no:7165, 11/658)*

Mutarrif *(Radıyallâhu Anh)* şöyle demiştir: "Şüphesiz ki ben geceleyin yatağıma uzandığım zaman şöyle bir Kur'ân'ı düşünüyorum da kendi amellerimi cennet ehlinin amelleriyle bir mukyese yapıyorum, işte o zaman anlıyorum ki cennet ehlinin dünyadaki amelleri pek zor! Ben uzun uzun:

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾

"Onlar geceden (pek çok zamânı ibâdetle geçirdiklerinden) **çok az bir zaman uyumaktaydılar."** *(Zâriyât Sûresi: 17)*,

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾

"O kimseler ki; Rableri için secde edenler ve kıyam dura(rak namaz kıla)**nlar hâlinde gece geçirirler!"** *(Furkan Sûresi: 64)*,

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ

"(Ömrü inkar ve isyanla geçerek cehennemi boylayan kişi mi) **yoksa kendisi âhiret**(in azap ve meşakkatlerin) **den sakınmakta ve Rabbinin rahmetini ummaktayken, gece saatlerinde** (namaz kılan) **secde eden ve kıyamda duran biri olarak itaat** (ve ibadet vazifelerini îfa) **edici** (olduğu için, sonsuz cenneti kazanan) **kimse mi** (dünya ve âhiret bakımından daha iyi konumdadır)?" *(Zümer Sûresi: 9)* âyet-i kerîmelerini düşününce kendimi bu vasıflara sahip olanlardan göremiyorum. Fakat sonra kendimi:

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾

"(Cehennem ehline:) **'Sizi Sekar'a sokmuş olan şey nedir?'** (diye sorulduğunda) **dediler ki: 'Biz namaz kılanlar**(ın yaptığı işin farziyetine inananlar)**dan değildik!** (Müslümanlar gibi,) **yoksulu da yedirmezdik!** (Allâh'ın âyetleri hakkında inkâra) **girişenlerle birlikte biz de dalmaktaydık! Cezâ gününü de yalan saymaktaydık'"** *(Müddessir Sûresi: 42-46)* âyet-i kerîmesine arz edince cehennemliklerin inkârcı kimseler olduklarını görüyorum, o zaman da kendimi onlardan görmüyorum. Bu sefer:

﴿وَاٰخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَاٰخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾

"Diğer birtakımları da vardır ki; onlar sâlih bir ameli kötü olan diğer biri ile karıştırmışlardır ama günahlarını itirâf etmişlerdir; Allâh'ın onların tevbesini kabul etmesi kesindir" âyet-i kerîmesine uğrayınca kendimin bunlardan olmasını umuyorum. Ey kardeşlerim, siz de onlardansınız!" *(Beyhakî, Delâilü'n-nübüvve, no:7166; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/511)*

Bu âyet-i kerîmeden anlaşıldığı üzere; Allâh-u Teâlâ bir kulun tevbesini kabul ettikten sonra artık o kulun kötü işleri iyiye dönecektir. Zaten cennete girmeden önce bir ırmakta yıkanarak en güzel sûrette çıkıp cennete gireceklerdir. Nitekim Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in bu husûsta gördüğü çok önemli bir rüyâsı vardır ki Semüre ibni Cündüb el-Fezârî *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır:

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ashâbına (sabah namazından sonra): **"İçinizden rüyâ gören oldu mu?"** diye sorardı. Allâh'ın anlatmasını dilediği kişiler de ona anlatırdı. Bir sabah kendisi bize (gördüğü bir rüyayı) şöyle anlattı:

"Şu bir gerçek ki; bu gece bana iki kişi geldi. Muhakkak ki onlar beni kaldırdılar ve şüphesiz ki onlar bana 'Yürü' dediler. Ben de hakîkaten onlarla birlikte yola koyuldum. Derken yaslanmış bir adamın yanına uğradık, bir adam da elinde bulunan bir kaya ile onun başına dikilmiş duruyorken birden bire o kayayı kafasına indiriyordu ve onunla kafasını eziyordu.

Böylece taş bir tarafa yuvarlanıyor, o da taşın peşine düşüp onu alıyordu. Fakat o onun yanına dönmeden başı eski sağlam hâline dönüyordu. Sonra o adam tekrar onun başına dönüp ona ilk sefer yaptığı muâmeleyi tekrar yapıyordu.

Ben: 'Sübhânellâh! Bu iki adam(ın hâli) nedir?' deyince o ikisi bana: 'Yürü, yürü' dediler. Böylece ben onlarla birlikte yürüdüm, birden ensesi üzerine yatan bir adamın yanına geldik, elinde demir çengel bulunan başka bir adam da onun başında dikilmiş duruyordu. Sonra birden bire o adam o kişinin yüzünün iki tarafının birine gelip yanağını ensesine kadar, burun deliklerini de ensesine kadar, gözlerini de ensesine kadar yırtıyordu. Sonra diğer tarafa dönerek ilk tarafa yaptığının aynısını o tarafa da yapıyordu.

Fakat o, o tarafın işini bitirinceye kadar ilk taraf eski hâli gibi sağlamlaşıyordu, sonra dönüp o tarafa ilk yaptığı muâmeleyi yapıyordu. Bunun üzerine ben: 'Sübhânellâh! Bu iki adam(ın hâli) nedir?' deyince o ikisi bana: 'Yürü, yürü' dediler.

Böylece biz yürüdük, derken tandır ocağı gibi bir yere vardık, orada çok bağırtı ve gürültülü sesler vardı. İçeri baktığımda birtakım çıplak kadınların ve erkeklerin orada bulunduğunu gördüm. Alt taraflarından doğru onlara alevler geliyordu, o alev kendilerine geldiği zaman bağırmaya başlıyorlardı. Ben: 'Bunlar da kim?' deyince o iki kişi bana: 'Yürü, yürü' dediler, biz tekrar yola koyulduk.

Bu sefer kan gibi kıpkırmızı bir ırmağa vardık, o ırmak içerisinde yüzen bir adam vardı. Sonra o adam yanında taşlar toplamış olan başka bir adamın yanına gelir de ona doğru ağzını açar, o da tek tek taşları ona yedirir. Sonra o gider, yüzdüğü kadar yüzer, tekrar ona döner, her seferinde ona ağzını açar, o da ona bir taş yutturur.

Ben: 'Bunlar da kim?' deyince o iki kişi bana: 'Yürü, yürü' dediler, biz tekrar yola koyulduk. Bu sefer de görünümü çok kerîh (korkunç) olan, senin görebileceğin en kötü görünüme sâhip olan bir adamın yanına vardık. O adam kendi yönetimindeki bir ateşin yanında duruyor, onu tutuşturuyor ve etrâfında koşuşturuyordu: Ben o iki kişiye bu(nun hâli) nedir?' deyince onlar bana: 'Yürü, yürü' dediler, böylece biz tekrar yola koyulduk.

Derken biz çok çimenli bir bahçeye geldik, orada her türlü bahar çiçekleri mevcuttu. Tam o bahçenin ortasında çok uzun boylu bir adam ayakta duruyordu ki göğe doğru uzunluğundan neredeyse başını göremeyecektim. O adamın etrâfında da gördüğüm en kalabalık ve en güzel çocuklar bulunuyordu. Ben: 'Bu kişi ve bunlar kim?' deyince o iki kişi bana: 'Yürü, yürü' dediler, biz tekrar yola koyulduk.

Derken büyük ağaçlar bulunan yüksek bir yara vardık ki oradan daha yüksek ve büyük bir yer görmedim. O ikisi bana: 'Çık buraya' dediler. Biz de oraya çıktık. Nihâyet altın ve gümüş tuğlalar ile binâ edilmiş bir şehre vardım. O şehrin kapısına vardığımızda kapının açılmasını istedik, o kapı bize açıldı ve biz girdik.

Orada bedenlerinin bir bölümü görebileceğin en güzel sûrette, diğer bölümü ise görebileceğin en çirkin kılıkta olan bâzı adamlara rastladık. O iki kişi o (kötü sûretli ola)nlara: 'Gidin, şu ırmağa düşün' dediler. Bir de baktım ki orada enine akan küçük bir ırmak vardı ki sanki o hâlis beyazlıkta süt gibiydi. Onlar da gidip onun içerisine düştüler. Sonra bize döndüler, fakat o kötü tarafları onlardan kaybolmuştu ve en güzel bir sûrete sâhip olmuşlardı.

İşte tam orada o iki kişi bana: 'Burası Adn cennetidir, burası da senin makamındır' dediler. O sırada benim gözüm yukarı doğru bakıyordu ki orada beyaz bulut gibi bir köşk vardı. O ikisi bana: 'İşte senin yerin orası' deyince ben onlara: 'Allâh sizi mübârek etsin, beni bırakın da oraya gireyim' dedim. Onlar da bana: 'Şimdi olmaz, ama mutlaka sen oraya gireceksin' dediler. Sonunda ben o ikisine: 'Şüphesiz ben bu geceden beri çok acâyip şeyler gördüm, bu gördüklerim neyin nesiydi?' deyince onlar bana şöyle anlattılar:

'Şimdi biz sana bildireceğiz; o kendisine uğradığın başı taşla ezilen ilk adam, Kur'ân'ı kavrayıp sonra terk eden ve farz namazlardan uyuya kala(rak onları terk ede)n kişidir. O sen yanına vardığında yanağı ensesine kadar, gözleri ensesine kadar, burun delikleri de ensesine kadar kesilen adam var ya şüphesiz ki o, sabah evinden çıkıp dört bir tarafa ulaşacak şekilde yalan konuşan adamdır.

Ateş ocağı binâsı gibi bir binâda bulunan o çıplak erkeklerle kadınlar ise, şüphesiz ki onlar zinâ eden erkekler ve zinâ eden kadınlardır. O kan ırmağında yüzüp de kendisine taş yutturulan adama gelince muhakkak ki o fâiz yiyen biridir. O görünüşü çok korkunç olan ve bir ateşin yanında bulunup onu tutuşturan kişi ise cehennemn bekçisi olan Mâlik'tir.

O bahçe içerisinde gördüğün uzun adama gelince şüphesiz ki o İbrâhîm *(Aleyhisselâm)*dır, etrâfındaki çocuklar ise (İslâm) fıtrat(ı) üzere ölen her çocuktur.'

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bunu anlatırken Müslümanlardan biri: 'Yâ Rasûlellâh! Müşriklerin çocukları da böyle midir?' diye sorunca Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: 'Müşriklerin çocukları da' buyurdu.

(O iki zât anlatmaya devam ettiler ve:) 'Bir bölümü güzel, diğer bölümü çirkin olan topluluğa gelince, şüphesiz ki onlar iyi amelle kötü ameli birbirine karıştıran fakat sonunda Allâh'ın kendilerini bağışladığı kimselerdir. (Ben Cebrâîl'im, bu da Mîkâîl'dir!)' dediler."

(Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no: 20094, 20095, 20101, 20165, 33/284-288, 290, 293-294, 335-337; Buhârî, no: 7047; Müslim, no:2275; Tirmizî, no: 2294; Nesâî, el-Kübrâ, no:7658, 11226; İbni Huzeyme, no: 943; İbni Hibbân, no: 655; Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebir, no: 6984-6986; Beyhakî, Şu'abü'l-îmân, no: 5510; Kurtubî, el-Câmi'u li-ahkâmi'l-Kur'ân: 10/355; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr: 7/513-515)

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Sonra ben (Mîrac gecesi) **yedinci kat semâya yükseltildim. Derken Cibrîl kapının açılmasını istedi, o zaman** (benim için) **'Bu kim?' denildi. O: 'Muhammed' dedi.**

(O kapının görevlileri:) '(Göklere çıkması için) **kendisine** (dâvetiye) **gönderildi mi?' dediler. O: 'Evet' dedi. Bunun üzerine onlar: 'Bir kardeş ve halîfe olarak Allâh onu selamlasın! O ne güzel kardeş, ne güzel halîfe, gelişi de ne güzel geliş' dediler.** (Kapıdan içeri) **girdi**(ğimde), **birdenbire ak saçlı bir adam** (karşıma çıktı) **ki cennetin kapısının yanında bir kürsü üzerine oturmuştu, yanında yüzleri bembeyaz olan bir kavim, bir de suratları kapkara, renkleri de bulanık olan bir topluluk vardı.**

Onlar bir ırmağa vararak onda yıkandılar. Sonra ondan çıktıklarında renklerindeki bozukluğun bir kısmı arınmıştı. Daha sonra onlar başka bir ırmağa varıp orada da yıkandılar. Çıktıklarında renklerindeki bozukluk biraz daha düzelmişti.

Sonra üçüncü bir ırmağa girip çıktıklarında artık renkleri (yüzü beyaz olan) **arkadaşlarının renkleri gibi sâfî olmuştu. Bunun üzerine onlar arkadaşlarının yanına oturdular.** (Ben:) **'Ey Cibrîl! Bu yüzleri beyaz olanlarla, renklerinde bir bozukluk olup ırmağa girip çıktıklarında renkleri düzelenler kimler?' dedi**(m). **Cibrîl:**

'(Kürsü üzerinde gördüğün adam) **baban İbrâhîm'dir ki yeryüzünde saçı ağaran ilk adam odur. Bu yüzleri bembeyaz olanlar îmanlarına bir zulüm** (büyük günah) **karıştırmamış olanlardır, renklerinde bozukluk olan şu kişiler ise iyi amelle kötü ameli birbirine karıştıran, sonra tevbe edip, Allâh'ın da tevbelerini kabul ettiği kişilerdir. Birinci ırmağa gelince, o, Allâh'ın rahmetidir, ikinci ırmak Allâh'ın nîmetidir, üçüncü ırmak ise: "Rableri onlara tertemiz şarap içirdi"** (âyet-i kerîmesinde bahsedilen nehirdir)' **dedi."** *(Beyhakî, Delâilü'n-nübüvve: 2/397, 401-402; İbnü Cerîr et-Taberî, Câmi'u'l-beyân: 14/424-435; Kurtubî, el-Câmi'u li-ahkâmi'l-Kur'ân: 10/355-356)*

Ebû Mûsâ *(Radıyallâhu Anh)*dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"(Mîrac gecesi) **derileri ateşten makaslarla kesilen bâzı adamlar gördüm: 'Bunların hâli nicedir?' diye sorduğumda** (Cebrâîl *(Aleyhisselâm)*)**: 'Bunlar kendilerine helâl olmayan kadınlar için süslenen erkeklerdir' dedi.**

Sonra çok pis kokulu bir kuyu gördüm ki içerisinde bağırtı ve gürültü vardı. Ben: 'Bu nedir?' deyince: 'Bunlar kendilerine helâl olmayan erkekler için süslenen kadınlardır' dedi. Daha sonra hayat suyunda (ırmağında) **yıkan**(ıp tertemiz çık)**an bir kavim gördüm ve: 'Bunlar kimdir' diye sordum. O da: 'Sâlih amelle kötü amelleri birbirine karıştıran bir kavimdir' dedi."** *(Hatîb, Târîh-u Bağdâd, no:369, 1/415; Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr:7/516)*

İşte duydunuz, Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* neler buyuruyor neler, biz bunları dinleyip amel etmeye, âhiret için tedârik görmeye geldik, bunun için yaratıldık, aman yaratıldığımız gayeye hizmet edelim, boş işlerle uğraşmayalım.

Seyyid İbrâhîm Hazretleri kaç haftadır dînin temelini teşkil eden dört hadîs-i şerifi anlatıp duruyor. Bunlardan biri de:

«مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ.»

"Kişinin güzel Müslüman olduğunun alameti, mâlâyâniyi (dünya ve âhirete yaramayan işleri) **bırakmasıdır"** *(İmâm-ı Mâlik, el-Muvattâ, no:3352, 5/1328)* hadîs-i şerifidir. Eğer bir ânımızı bile yaratılış maksadımıza uymayan bir yerde harcarsak çok pişman oluruz, hele bir de yaşı kırkı geçenler çok dikkat etmelidirler.

İmâm-ı Ğazâlî *(Rahimehullâh)* kendisinden nasihat isteyen bir talebesine "Eyyühe'l-veled (Ey oğul!)" diye başlayan nasihatlerinde birçok hadîs-i şeriften derlediği tenbihlerinde ne buyuruyor, iyi dinleyelim:

«وَإِنِ امْرُئٌ ذَهَبَتْ سَاعَةٌ مِنْ عُمُرِهِ فِي غَيْرِ مَا خُلِقَ لَهُ لَجَدِيرٌ أَنْ تَطُولَ عَلَيْهِ حَسْرَتُهُ، وَمَنْ جَاوَزَ الْأَرْبَعِينَ وَلَمْ يَغْلِبْ خَيْرُهُ شَرَّهُ فَلْيَتَجَهَّزْ إِلَى النَّارِ.»

"Bir kişinin ömründen bir saat bile yaratılış gayesinin dışında geçerse, elbette kıyamet günü uzun uzun pişman olması kendisine hak olur. Her kim kırk yaşını geçer de hayrı şerrine galip gelmezse cehenneme girmek için bohçasını hazırlasın!"

BAZI MÜHİM TEBLİĞLERİM

Beni Allâh için seven kardeşlerim! Aşağıda belirteceğim hususları lütfen dikkatle dinleyelim ve gereğince amel edelim, sizin akıllı ve şuurlu insanlar olduğunuzu düşünerek bunları yazıyorum, eğer aklı ermeyip yanlış yorumlayanlar olursa ben akıllıların onlara hakkı hakikatı anlatacağından emin olarak yazıyorum. Artık vazifelerinizi doğru yapın ve benim duyurularımı herkese doğru bir anlayışla ulaştırmaya gayret edin.

İçinizde ortalama 20 senedir sohbet dinleyenler var, bizim sohbetlerimiz bir medresede eğitim yapmak gibi olduğu için içinizde yeni olanlar sohbetlerde eski olanlara danışsınlar. Ama bazen eskiler anlamaz da yeniler daha iyi anlayabilir.

Onun için mühim olan şey, hakkı anlamak ve uygulamaktadır. Hakkı ve doğruyu hangi sözde, nerede ve kimden işitirseniz mutlaka kabul edin. Bu fakirin şiârı daima hakkı anlamaya çalışmak, hakikate erişince de onu duyurmak, neye mâl olursa olsun o doğruyu gerekli herkese ulaştırmaktır. Sizden bunu beklemek en tabiî hakkımdır. Şimdi duyuracaklarıma gelince:

1) Bazı kardeşlerim ziyaretime geldiklerinde, kimi de mektuplarında benim kurtuluşum için kurban kestiklerini ve kesmek istediklerini söylüyorlar. Şimdi onlara bir fikir vereyim.

Benim bu hususta sizden bir talebim yoktur ama içinizden gelenleri de engellemek istemem. Bu kişiler eğer kendileri de ete muhtaç iseler adak yapmasınlar. Bir şart

koşmaksızın sırf Allâh rızası için kesip yesinler, fakir-zengin ayırt etmeksizin konu komşularına da yedirip ikramda bulunsunlar.

Yok eğer muhtaç değiller de benim kurtuluşum için bir adakta bulunmak istiyorlarsa ki ekseriyetin niyetinin bu yönde olduğunu anlıyorum ve onlara şöyle yapmalarını tavsiye ediyorum;

Yûsuf-u Nebhânî Hazretleri'nin beyanı vechile; Mısır-Kâhire'de medfun bulunan, bu fakirin de defalarca ziyaretiyle müşerref olduğu Seyyide Nefîse annemizin Allâh-u Teâlâ katında çok makamı vardır.

(TGRT'de onun hakkında bir kaset yayınlamıştı, onlar yaptıklarını sağlam kaynaklardan alarak hazırladıkları için itibar edilir.)

Her kimin Allâh-u Teâlâ'dan bir dileği varsa yapacağı iyiliği -illa kurban kesmek şart değil- velev ki bir kuruş olsun onun ruhu için adasın, o zaman o mübarek annemiz o sevap kendisine ulaşsın diye devreye girip Allâh-u Teâlâ'ya münâcaat ediyor ve o işin husûlünü temin ediyor.

Şimdi bunu yapmak isteyen nasıl niyet edecek anlatayım. Benim hakkımda şöyle niyet edin "Yâ Rabbi! Eğer Cübbeli Hoca mahkemeden önce tahliye olursa Allâh rızası için bir kurban kesmek ve sevabını Seyyide Nefîse annemize bağışlamak benim üzerime borç olsun" deyin ve bu arada kurban kaç tane ise küçükbaş veya büyükbaş ise yahut kurban değil de bir başka hayır ise onu belirtin. Fakat bekleyin, eğer mahkeme günüme kadar yani ondan önce tahliye olursam adağınızı yerine getirin, yok eğer mahkeme günü gelir de hâlâ içerde isem o zaman geçen adağınızı yerine getirmeniz gerekmez, çünkü şart yerini bulmamıştır.

O zaman aynı ifadeyle yapacağınız adağı mahkemeye bağlayın yani "İlk mahkemede çıkarsa" şeklinde adak yapın, çıkarsam adağınızı yerine getirin, çıkmazsam bu adağınızı da yerine getirmeniz gerekmez. O zaman ikinci mahkeme için adak yapabilirsiniz. Bu size kendi işleriniz için de bir usul öğretmektedir. Yalnız bu ifade adak mahiyeti taşıdığından kişinin kendisi de usûlü ve fürû da yani anne-babaları, çocukları ve torunları da bu etten yiyemez veya yardım parası ise ondan istifade edemez. Ancak fakir olanlar istifade edebilir, zengin olan yabancılar da istifade edemez. Bütün adaklarda hüküm böyledir.

Yanlış anlamayın sakın! Ben size benim için adak yapın demiyorum zaten yapmanızı istediğim duaları size bildiriyorum. Ama baktım adak yapmak isteyenler, "Ebâ Eyyûb Hazretleri'nin orada on kurban kestireceğiz" diyenler var. Ben de onlara "Böyle yapmayın, şimdi kesmeyin, sevabını Nefîse annemizin ruhuna bağışlamak üzere niyet edin, muradınız gerçekleşirse yerine getirin" dedim. Meseleyi doğru anlayın.

2) Geçenlerde Ali Eren Hoca Efendi'nin delaletiyle Haydar Baş'ın Şiîliğe meylettiğini yazmıştım. Fakat Güneş gazetesinin 22 Nisan pazar sayısında Rıza Zelyut'un "Ömer Peygamber öldükten sonra kızı Fatma'nın evini bastı, onu dövdü. Fatma, Ömer'e 'Ey Allâh'ın, Peygamber'in düşmanı' diye bağırdı. Ebû Bekr'e biat etmesi için Hazreti Ali'yi evden çıkarmak istediler, Ebû Bekr ve Ömer Fatma'nın çocuğunu düşürttüler ve onun ölümüne sebep oldular" şeklindeki iftiralarını gördükten sonra, arkasından "Bu konuda kaynak eser Haydar Baş'ın 'Hazreti Fatıma' isimli eseridir, bunlar o kitabın 365-366. sayfalarında yazıyor" dediğini okuyunca Ali Eren Hoca Efendi'nin az bile söylediğini ve bu adamın Şiîliğe meyletmekten öte tam bir Şiî olduğunu, Şî'îlerin bile takiye yaparak bu gibi lafları Sünnî toplumda söylemezken, bu kişinin bu kadar Ehl-i Sünnet insanları nasıl kandırdığını size duyurmak istedim.

İşte bu zamanda at izi, it izine karıştığından niceleri tarikat ve şeyh bulma arzusuyla bu bâtıllara bağlanıp yoldan çıkmaktadır. Bizi Ehl-i Sünnet yolunda sabit kılan Rabbimize ne kadar hamdetsek azdır. Hal böyle olunca bunların kanalı olan Meltem ve Mesaj kanallarında da bu gibi bozuk itikatların yer alması kaçınılmaz olacağından, itikadımız konusunda bizi en ufak bir yanlışa sevk etme ihtimali bulunan kanallardan, radyolardan, kitap ve dergilerden son derece sakınalım. Göz bebeğimizi sakındığımızdan ziyade dinimizi, imanımızı ve Ehl-i Sünnet itikadımızı her türlü muhalif rüzgardan ve ters akımdan muhafaza edelim.

3) Ziyaretime gelen birçok kişi bana bazı hocaların sohbetine gidip-gitmemeleri hususunda fikrimin değişip değişmediğini soruyor.

Onların Efendi Hazretleri'ne karşı itikadı düzelmedikçe benim fikrim değişmez. Efendi Hazretleri *(Kuddise Sirruhû)* bir kişi hakkında bizzat benim duyduğum yerde "Biz onu bize yardım etsin diye getirdik, o bize muhalif olanlara yardım ediyor" buyurmuşken, ben de bunu duymuşken nasıl o kişinin sohbeti dinlenir diyebilirim?!

Ben de mi Efendi Hazretleri'ne muhalif olan, onun müceddidliğini ağızlarına almayan, dünya İslam âleminin ulemâsının Efendi Hazretleri'ne verdiği değerin en büyük göstergesi olan merasime, Efendi Hazretleri'nin emriyle toplanan bir cemaate insanların gitmesini engellemeye çalışan, Efendi Hazretleri'ni ziyarete kabir ziyaretine gider gibi giden, hiçbir yeni sözünü muteber tutmayan adamlara destek olacağım?! Rabbim bana da, size de bunu nasip etmesin.

Geçende bir arkadaş mektup yazmış, diyor ki "Hocam, ben senin 'Felan adamın sohbetine gitmeyin' dediğini biliyordum ama buna tam bir mana verememiştim. Geçen de İsmailağa Câmii'ne namaza gittim, farza durduk, birden birinin cep telefonu çaldı. İmam namazı bozarak adama bir bağırdı, sonra tekrar namaza başladı. İşte o zaman senin ne kadar doğru konuştuğunu anladım" diyor.

Kardeşim ben kimseyle nefsi için kapışmam. Bakın şuraya girdiğimden beri Mehmet Talu Hoca olsun, Ali Polat Efendi olsun ileriki maddede belirteceğim üzere Avni Abi ile olsun işi uzatmadan hepsiyle helalleştim. Ama mesele Efendi Hazretleri hakkındaki bir muhalif itikada gelirse o zaman bunu affetmek yahut görmezden gelmek bana düşmez. Bu Efendi Hazretleri'nin hakkına girer.

Görüldüğü üzere; Efendi Hazretleri'ni hasta görerek hâşâ yeni buyruklarına itibar etmeyenlerin ne kadar kafayı yedikleri, hiddet ve hasetlerine mağlup düştükleri âşikâr bir hal almıştır. Artık farz namazı bozup millete bağıracak raddeye gelenleri, safları düzeltmek için konuşan kişiye "Ukalâlık etme" diye mihraptan bağıran, "Alt katta kılanları niyetime almıyorum, boşuna kılmayın" diye cemaate niyette bile ayırım yapanları ve Efendi Hazretleri'nin hizmetçilerine beddua edenleri bu millet iyi tanımalı!

Yahu bu ne hiddet, ne celal! Bu ne sinir, ne sınırsızlıktır Allâh aşkına! Ben bunca yıldır cemaate karşı bu kadar terbiyesizlik duymadım, görmedim. İşte Efendi Hazretleri'ne muhalefetin insanı ne hallere düşürdüğü ortada! Birisi adama biraz nasihat etmek istese "Sen kimsin, sen bana konuşamazsın" demek, bu ne kibir yahu! Sen kimsin be?!

Hazreti Ömer *(Radıyallâhu Anh)*ın karşısına biri çıkıp "Allâh'tan kork" deseydi Allâh ismine saygısından yere yatar yanağını toprağa sürerdi. Böyle tasavvuf olur mu?! Müritlik bu mudur, ihvanlık bu mudur?! Bu olsa olsa hamsofuluktur. Rabbim cümlemizi nefsimizin şerrinden muhafaza eylesin. Âmîn!

Geçenlerde hiç bu konulardan haberi olmayan bir hanım kardeşim yazdığı mektupta bir zuhuratını nakletmiş, bir hayvan kesmiş, temiz etler benim önüme konmuş, işkembe gibi necaset mahalleri ise o hocayla bir hanım hocanın önüne konmuş, ikisinin de ortak özelliği Efendi Hazretleri'nin yeni sözlerini mûteber saymayarak hamsofuluk yapmaktır. Onun için bu durumda olanların sohbetine gitmek, gidenleri bir zaman sonra Efendi Hazretleri hakkında şüphelenmeye, yeni buyurduklarına uymamaya, dolayısıyla da Efendi Hazretleri gibi masumluğa yakın derecede mahfuzluk zırhına sahip bir zatı bırakıp nefs-i emmâreleriyle hareket eden, burunlarından kıl aldırmayan, insanlara üstten bakan ve kulaktan dolma bilgiler dışında ilimden nasibi olmayan kişilerin saptırma alanına kaçınılmaz olarak dahil edecektir. Ben size Allâh için söylüyorum, böyle kişilerin sohbetlerine gitmeyin, kimseyi de göndermeyin.

Büyük Şeyh Efendi Mustafa İsmet Garîbullâh *(Kuddise Sirruhû)* Hazretleri'nin "Oturma münkirle yeme sancı, pas alırsın paklamaz her kalaycı" sözünde kastettiği "Münkir" ifadesi şeriatı inkar edenler hakkında değildir. Kâfirle oturmamak gerektiği zaten tasavvufî eserlerin konusu değildir. Burada evliyâullâhın kelamlarını ve kerametlerini inkar edenlerle oturmak kastediliyor ve bundan nehyediliyor, bundan kolay kolay temizlenmeyecek manevi kirler bulaşacağı açıklanıyor.

İşte bunlara tarikat mürtetleri denir. Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* zamanında onun bir hükmüne itiraz edenlere şeriat mürteddi denildiği gibi bugün Efendi Hazretlerimiz'in bir buyruğuna itiraz eden müride de tarikat mürteddi denir.

Evvelce merhum Esad Coşan Hoca Efendi kendisinin bazı görüşlerine uymayan merhum Erbakan Hocamız için dergide "Mürîdi Mürtetler" diye yazı yazmıştı. Rahmetli Ali Akyazıcı Abimiz de hemen dergiyi bana getirip okutmuştu, ama bu söz doğru değildi, çünkü Erbakan Hocamız, Esad Coşan Hoca Efendi'nin müridi değildi, hatta onun kayınpederi ve şeyhi olan Mehmet Zahit Kotku Hazretleri'nin müridi bile değildi. Kendisi Mehmet Zahit Efendi'den önceki Hâlidî kolunun Gümüşhânevî silsilesi ricâlinden olan Aziz Efendi ve Hasib Efendilere müntesip idi. Böyleyken dahi bu sözleri nâhak yere işitti.

Şimdi Efendi Hazretlerimiz'e müntesip olduğu halde o Yüce Ğavs'ı yok yerine koyan ve yeni bazı görüşlerini reddeden yahut "Efendi Hazretleri'ni başkaları yönlendiriyor" diyerek dünyayı yöneten bir Ğavs'a iftira atanlar tasavvufî manada mürted olmazlar mı?! Onlar hakkında bu tabiri kullanan sadık olmaz mı?!

Bir hoca millete "Efendi Hazretleri'ne şarkı dinletiyorlar" derse bu cemaatin durumu ne olur?! Yahu Mevlid-i Şerif ve Kasîde-i Bürde gibi eserleri dinlemek nasıl şarkı dinlemek oluyor?! Bu lafı söyleyen bunu Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* hakkında da kullanmış olmaktadır. Nitekim Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Medîne'ye teşriflerinde Ensâr-ı Kirâm özellikle de Neccar oğulları hatta kadınları tarafından def eşliğinde makamla söylenen "Tala a'l-bedru aleynâ" diye başlayıp devam eden şiirleri memnuniyetle dinlediği Buhâri Şerîf dahil bütün sahih kaynaklarda mevcuttur. Herkes haddini bilmelidir. Efendi Hazretleri'nin buyurduğu gibi "Gerektir haddini bilmeyenlere haddini bildirmek."

İşte benim gibi bir Molla Kâsım çıkar
Herkese lafı çakar
Sonra da içeri girer yatar
Ama onunla uğraşanlar batar
Lakin o karabatak gibi her seferinde daha gülü çıkar.

Bu adamın bir rehberi vardır ki onu, o iğfal etmiştir. Efendi Hazretleri'nin akrabasından olan bu kişi Efendi Hazretleri Memorial hastanesinde yatarken ziyaret sonrası asansörden inerken benim de bulunduğum bir ortamda "Arkadaşlar büyük güne hazır olalım" diyerek neyi beklediğini ortaya koyan, yine Efendi Hazretleri Acıbadem hastanesinde yatarken durumun ciddi olduğunu duyarak apar topar gelip yoğun bakımın kapısındakilere "Başımız sağolsun" diyerek baklayı ağzından çıkaran fakat Efendi Hazretleri'nin hayırlı uzun ömürle yaşaması neticesinde bütün planları bozulan şahıstan başkası değildir.

Geçenlerde yazdığım "Efendi Hazretleri'nin halini görmüyor musunuz, hâlâ ona soruyorsunuz?!" diyerek benim televizyonlara çıkmamı engellemek isteyen de yine aynı şahıs.

Efendi Hazretleri'nin ödül merasimi hakkında "Sinan Erdem'i ben iptal ettirmedim ama elimden gelse ettirirdim" diye yüzüme söyleyen de aynı kişi.

Yeni Şafak gazetesi benim hakkımda "Provokasyoncu" manşetini atacağı günün gecesi geç vakte kadar orada bulunan da aynı kişi.

Ben içeri girmeden birkaç hafta önce babamla birlikte yanına gittiğimizde "Yakında göreceksiniz kimlerin eline kelepçe vurulacak, bu işten Efendi Hazretleri de zarar görecek ama ne yapalım?! Sen Efendi'nin yanında hizmet edenleri bırak da kurtul" diyen de aynı adam.

E. Ç. kardeşimin anlattığına göre sohbetçi kişiyle bu şahıs bir arabada giderlerken benim için "Kim bilir FLAŞ TV'den ne kadar para alıyor?" diyorlarmış. Halbuki 35 senedir hiçbir sohbetten bir kuruş almış değilim.

Yani diyeceğim ki şairin:

إِذَا كَانَ الْغُرَابُ دَلِيلَ قَوْمٍ
سَيَأْتِيهِمْ إِلَى أَرْضِ الْجِيَافِ

"Bir kavmin rehberi olursa karga,
Onları leşli araziye götürür yakında."

dediği gibi, hocayım diyen bir adam onun bunun doldurusuna gelerek Efendi Hazretleri'nin katıldığı meclislerden insanları men ederse, Efendi Hazretleri gibi sırf akıl olan bir zat hakkında "Yâ Rabbi! Efendi Hazretleri'ne eski aklını ver" diye -hâşâ- dua ederse, Efendi Hazretleri'ne hizmet eden insanlara beddua ederse bunun sohbeti nasıl dinlenir?! Ben sizi uyarıyorum, yarın bana uyarmadın demeyin, yanlış adreslerde dolaşmayın.

Geçenlerde benim avukatımın amcası olan kıymetli bir doktor Efendi Hazretleri'ni muayeneye gitmiş. Mübarek ayaklarını muayeneye sıra gelince çoraplarını çıkartacakları sırada mübarek parmağı ile "Durun" işareti yapmış, herkes durmuş, kimi istemiyor zannetmiş, kimi anlamaya çalışmış, o sırada zannedersem doktor bey uzaktan duyulan ezan sesini fark edince meseleyi anlamış, ezan bitince de muayeneye devam etmiş.

Şu inceliğe bakın. Kimsenin duymadığı ezan sesini duyuyor, o sırada çoraplarının çıkarılmasına edeben izin vermiyor. Ezan okunurken dünya kelamı konuşulmaz diye konuşmayıp işaret ediyor, sonra izin veriyor. Bu durum karşısında doktor bey: "**Ben Efendi Hazretleri kadar akl-ı kâmil, hisleri mükemmel, refleksleri yerli yerinde bir zat görmedim**" demekten kendini alamıyor.

Ziyaretime gelen ve keşfi açık olan bir hoca hanım geçende "Ben Efendi Hazretleri'nin arkasında daima bir melek durduğunu ve o ne söylüyorsa Efendi Hazretleri'nin de onu söylediğini görüyordum, sonra bu durumu Efendi Hazretleri'ne aktardım ve 'Efendim! Bu hal peygamberlere mahsus değil mi?!' diye sordum. Efendi Hazretleri bana '**Ben Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***in kâmil vârisiyim**' buyurdu" diye anlatınca çok etkilendim. Zaten zuhurata ne lüzum var. Allâh-u Teâlâ hadîs-i kudsîde sevdiği kulu için:

«كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي سَيْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يَبْصُرُ بِهِ، وَلِسَانَهُ الَّذِي يَنْطِقُ بِهِ.»

"Onun işiten kulağı, gören gözü ve konuşan dili Ben olurum" *(Buhârî, Rik k:38, no:6137, 5/2384)* buyurmuyor mu?! Bakın Efendi Hazretleri kendisi hakkında bu sözü herkese söylemez. Demek ki bu hanım annemizin itikadına göre ona, bunu açıklamış. Fakat "Ben Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in varisiyim" demeyiş de "Kâmil varisiyim" buyurmuş. Âmennâ ve saddeknâ!

Tabi ki Efendi Hazretlerimiz'in bu manadaki tahdîs-i nimet yani kendisine verilen makamları nimet olarak anlatma babından olan bazı ifadelerine ben de şahit olmuşumdur. Sözün özeti Efendi Hazretleri'ni ne kadar anlatsak azdır. Kim bize onu sevdiriyorsa onu bırakmayalım. Kim de bize onu vefat etmiş gibi etkisiz göstermeye çalışıyorsa onu da meclisini de terk edelim.

Benim bu kişilerin sohbetlerine gidenlere ilim hakkımı helal etmem söz konusu değildir. Ancak tevbe edip "Eski yeni, Efendi Hazretleri ne buyuruyorsa başımızın üstündedir, o ne buyuruyorsa haktır, ondan başkasına rabıta yapılamaz. Onun her hangi bir konuda son sözü mûteberdir, şeyhimiz hayattadır ve faaliyettedir. Onun adına konuşma yetkisi sadece kendisine aittir" derlerse o zaman iş değişir. Ben kimseye bedduacı değilim, Rabbim onları da yeniden Efendi Hazretleri hakkındaki eski doğru inançlarına döndürsün. Âmîn!

Gerçi onlardan bazısı ben içeri alındığım gece "Yılanın başı ezilmeli" diyerek hapse girmeme sevinseler de, benden kurtulduklarını sansalar da ben yine de onların ıslahı için duacıyım. Rabbim ıslahlarını kurdun ıslahı gibi yapmasın, acil tevbe nasip etsin Âmîn!

3) Annemin hastalığıyla ilgilenen, dualarını eksik etmeyen siz sevenlerime çok teşekkür ederim. Kendisi birkaç ay evvel yürüyerek ziyaretime gelecek derecede sağlıklı iken bana üzüntüsünden yoğun bakıma düştü hatta az kalsın vefat edecek hale geldi. Hamdolsun, dün yoğun bakımdan normal odaya çıkmış, çok sevindim. Rabbim afiyetini daim kılsın, en kısa zamanda sâlimen evine döndürsün, bana kavuştursun. Âmîn!

Bana ve aileme dolayısıyla hepinize bu zulmü revâ gören müfterîleri de Rabbim kahreylesin, mahv-u perişan eylesin. Âmîn! Dertlerine düşürsün, derman aratsın da buldurmasın, korktuklarından kurtarmasın. Âmîn!

5) Cübbeli Ahmet Hoca Efendi adıyla 41.500 üyesi olan Fesbuk sitesine, Selçuk kardeşin yönettiği site aracılığıyla yapılan duyurulara itibar edebilir ve bilgileri paylaşabilirsiniz. O da bu gibi hassas dönemlerde çalışkan olsun, bütün hizmetçi siteler birbirlerinizle irtibatlı olun, herkese hakkı duyurun, benim tebliğlerimi herkese ulaştırın ki Rabbim de sizi hayırlı muratlarınıza ulaştırsın. Âmîn!

6) Aldığım mektuplardan sizin bu sohbetlere ne kadar önem verdiğinizi ve ne kadar istifade ettiğinizi daha çok anlama fırsatı buldum. Kimi tam intihar edecek kadar olmuşken internette bizim sohbetlerimizi bulduktan sonra vazgeçtiğini, şimdi evlenip üç çocuğu olduğunu, bütün bunları sohbetlere borçlu olduğunu, kimisi uyuşturucu belasından bu fakirin sohbetleriyle kurtulduğunu ve şimdi anne babasına dönüp hayırlı bir evlat olduğunu, kimi kanseri bu sohbetlerle yendiğini, kimi kanserden ölümü beklerken sürekli sohbet dinleyerek en azından imanını ve âhiretini kurtarmakla teselli olduğunu yazmış.

Bir görseniz bütün dünyadan ne mektuplar geliyor. Hatta Fransız vatandaşı olan kaç tane Araptan bile Fransızca metni ve tercümesiyle birlikte mektuplar geliyor.

Bütün bunlar bir televizyon kurma gereğini daha ziyade ortaya koyuyor. Ben size 10.000 lira veren 100 kişi bulsak demiştim. 3-4 kişi buna icabeden mektup göndermiş. Mutlaka işi ciddiye alın, bu gayretle işi yoluna koyun, bana mektup göndererek telefon numarası iletebilirsiniz. Benim geçende size açıkladığım telefon numarasına mesajla iletebilirsiniz, resmi siteme ve fesbuk adresine de maille yollayabilirsiniz.

Haydi hızlı hareket edin de alt yapıyı kuralım! Bütün bu sohbetler görüntülü olarak her eve, her ocağa ulaşsın da bu hizmeti bekleyen milyonlar hidayet bulsun. Ne olur insanlara acıyalım, bâtıl görüşlü hocaların, kötü filimlerin, dizilerin, yalan yanlış haberlerin eline kalmasınlar, ebedi cehenneme düşmesinler, hatta hiç cehenneme uğramadan cennete girsinler. Kimsede ateşe dayanacak güç yoktur, ümmeti düşünen en hayırlı ümmetten olalım inşâallâh!

7) Bazı kardeşlerim ziyaretime gelip çok dert yandılar, bana "Hocam katıldığımız sohbetlerde sana ismen dua etmiyorlar, kağıt yazıyoruz yine de toptan ediyorlar, cesaret edemiyorlar" dediler ve "Hatta İsmailağa'da hatm-i şeriflerde dahi böyle olduğunu, Aydın Menderes'e bile ismen dua edilirken, siyasetçilerin isimleri kürsülerde anılırken niye böyle oluyor?" diye anlattılar.

Tabî ki birçok sohbette ismen dualar yapılıyor, öyle biliyorum ama cesaret edemeyenlere de "Yahu ben ne yaptım da siz bana dua edemiyorsunuz yoksa şirke mi düştüm!" diye sesleniyorum.

Çoğu ya benden okumuş, ya benden okuyandan okumuş, hatta ekserisi benden okuyandan okuyandan okumuş, cemaatlerinin ekseriyeti bu kapıyı fakirin delaletiyle bulmuş, bu vefasızlık ve cefa ne zamana kadar sürecek, ayıp değil mi?!

10 sene kadar önce eski istihareci Abdülhak bana "Ders alanlara tek tek soruyorum, şunu tespit ettim ki bu kapıyı bulanların % 80'i senin sohbetlerinde bu yolu öğrenmişler" derdi ve diğer bazı hocaların ismini vererek "Senelerdir bu kişilerin sohbetlerinden bir kişi Efendi'yi duyup da gelmiş değil" diye de söze devam ederdi.

20 seneden fazla bu işi deruhte etmiş biri olarak bu tespiti yapacak başka biri olmadığından bu tespiti doğru buluyorum. Hazır cemaatlere konanların bize bir dua borçları yok mu?!

Erbakan Hoca ile "Pazara kadar değil mezara kadar beraberiz" dedikten sonra 28 şubatta çarşı karışınca değil mezara kadar, hatta bırak pazarı daha çarşıda davayı terk eden adamlar bile ismen anılırken ve tarikata siyaset karıştırıldığı gerekçesiyle Efendi Hazretleri nicelerine verdiği yetkileri bile geri almışken, onlar hâlâ bildikleri gibi dualara devam etsinler. Bakalım daha neleri kaybedecekler hepimiz inşâallâh göreceğiz.

Rabbim her işimizde cümlemizin âkibetini hayreylesin ve bizleri dünyanın rüsvaylığından, âhiretin azabından muhafaza eylesin. Âmîn!

ZİYARETİME GELEN BAZI ÖNEMLİ ZEVAT

Çarşamba günü ziyaretime Seyyid İbrâhîm el-Ahsâî Hazretleri geldi. Türk vatandaşı olmadığı için aylardır Adalet Bakanlığı'ndan izin bekliyordu, nihayet izin alabildiler. Kavuştuk, çok memnun oldum, çok dua etti, bazı ilimlerle de beni techiz etti. Bu mektupta yerim daraldığı ve vaktim azaldığı için kendisiyle aramızda geçen konuşmaları ve öğrettiği bazı önemli ilimleri ayrıca bir hoca hanım efendinin bana ettiği nasihatleri, bu zamana kadar hiçbir hocadan duymadığım, hatta o kadar kısa zamanda kimsenin anlatamayacağı kadar manevi marifetleri, Efendi Hazretlerimiz'den naklettiği evvelce hiç duymadığım bir duayı önümüzdeki mektupta inşâallâh zikredeceğim.

Rabbim hepinizin hayırlı muratlarınızı ihsan eylesin, gecenizi mübarek eylesin, dünyada ilim meclislerinden, âhirette de bunun karşılığı olan cennet bahçelerinden mahrum eylemesin. Âmîn!

Bu gece saat tam 12'de secdede 41 kere:

«لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.»

duasıyla buluşmak üzere Rabb-i Rahîmim'e emanet olun!

14. MEKTUP
(3 MAYIS 2012)

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Bütün hamdler şerleri hayra çeviren Allâh-u Teâlâ'ya mahsustur. Sınırsız salât-ü selamlar en büyük eziyetlere sabreden Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ve ona vefayı şiar edinen âl-i ashâbının üzerine olsun.

Geçenlerde Hinduların ölünce yakılıp küllerinin Ganj Nehri'ne atıldığını, bazı Avrupalı gençlerin de oraya gidip intihar etmek için yemekten içmekten kesilip oradaki bâtıl ilahlara taparak ölümlerini beklediklerini sonra yakılıp küllerinin o leş ırmağına atılmasını istediklerini bir gazetede okuyunca bizi bu dîn-i mübîn-i İslam ile müşerref kılan Rabbimizin keremine ne kadar şükretsek az olduğunu düşündüm.

İnsan iman, namaz, oruç, hac ve zekat gibi 7 yaşındaki çocuğun dahi yapacağı kadar kolay vazifeleri yapmıyor da, gidip o kutsal sayılan, cesetlerle dolu lağım gibi bir ırmağın etrafında aç susuz kalmaktan, ölümü beklemekten, vatanını ve akrabasını terk etmekten zorlanmıyor. Halbuki namaz, oruç bundan daha kolay değil mi?! Hem de insanın sıhhatli yaşamasına vesile değil mi?!

İman yani Allâh-u Teâlâ gibi bir eşsiz kudret sahibine inanmak hiçbir şeye yaramayan odunlara, tunçtan bakırdan putlara ümit bağlamaktan daha huzur verici değil mi?!

Bazılarının dediği gibi "Herkesin inancına saygı duyuyorum" diyemem. Allâh-u Teâlâ'yı bırakıp da putlara tapmak gibi bir saçmalığa nasıl saygı duyulur?! Aman iman nimetine çok şükredelim, bizi Müslüman yaratıp yaşattığı için Rabbimize çok hamd-ü senâda bulunalım. Bu nimet sırf lütf-u ilâhidir. Bunu kendimiz kazandık sanmayalım, bizi bu işe seçtiler, zaten Rabbimiz:

﴿هُوَ اجْتَبَاكُمْ﴾

"Sizi O seçti" *(Hacc Sûresi: 78'den)* kavl-i şerîfinde bu hakikatı açıkça beyan ediyor.

Kondulu Ali Efendi diye bilinen bir zat vardı, Hacı Sâlih Efendi Hazretleri'nin de arkadaşı olan bu zata Efendi Hazretlerimiz de çok itibar ederdi. Kondu aslında Of'un köylerinden, fakat sonradan Suluova'da ikamet ettiği için bu zata Suluovalı Ali Efendi de denirdi.

Bir kere Efendi Hazretlerimiz'le birlikte bu zatı ziyarete gitmiştik. Kendisi yataktan kalkamayacak derecede ağır hasta idi, ara ara konuşuyor sonra uzun zaman susuyordu. Her konuştuğunda iman nimetinden bahsediyor ve "İslam memleketinde, Müslüman anne-babadan doğduğumuz için çok hamdetmemiz lazım, bu bizim de

Müslüman olmamıza çok yardımcı oldu, çünkü hidayet Allâh'tan, küfür diyarında kâfir anne-babadan doğan biri de bazen Müslüman olabililiyor ama o da bizi mi bulacaktı, o zaman hidayet bulma ihtimalimiz çok daha az olurdu" diye anlatıp duruyordu.

Bu konuyu o kadar çok tekrar etti ki etkilenmemek elde değildi. Tabi o zaman çok genç olduğumdan aynı şeyi niye bu kadar tekrar ediyor diye içimden geçirmedim diyemem. Ama ilm-ü irfânımız arttıkça ve yaşımız ilerledikçe hepimiz şu hakikati daha iyi anlıyoruz ki her işi bırakıp sürekli iman nimetine şükretsek az bile, aksi takdirde birkaç yıllık, yüz yıllık değil, sonsuz azap kaçınılmaz olarak bize yapışacak. Furkan Sûresi'nde zikredildiği üzere:

﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾

"Cehennem azabı alacaklı gibi adama yapışır." *(Furkan Sûresi: 65'den)*

Bu iman ki bunu son nefeste kurtarabilirsek hiçbir amelimiz olmasa bile bizi muvakkat azaptan olmasa bile müebbed yani sonsuz azaptan mutlaka kurtaracak, hele bir de namaz, oruç, hac ve zekat gibi İslam şartları yerine getirilirse o zaman hiç cehenneme uğramaksızın cennet mekânımız olur. Bunu kazanmak için buyurun bir kelime-i şehâdet okuyalım.

Bugün yapacağımızı yapalım, işi ileri atmayalım, sonra çok pişman oluruz. Sa'dî Şirâzî *(Kuddise Sirruhû)*nun buyurduğu gibi: "Gücün varsa şimdi iyilik yap, yarın gücüm varken niçin vermedim, amel etmedim diye elini ısırırsın."

İnsanlara güvenmeyi bırakalım, Rabbimize tevekkül edelim. Lokmân-ı Hakîm *(Aleyhisselâm)*ın buyurduğu gibi:

"Hazırlığın Allâh'a iman, yelkenin tevekkül olsun."

Allâh-u Teâlâ'nın rüzgarı ebedî sönmeyeceği için senin gemin de durmaz. Şairin dediği gibi:

"Takdîr-i ilâhî kuvve-i pazu ile dönmez,
Bir şem'ı ki Mevlâ yaka, bin bâd ile sönmez."

Yani Mevlâ'nın kaderi pazu gücü ile geri çevrilmez, onun yaktığı bir mum da bin türlü rüzgar esse söndürülemez. Onun için tek dayanağımız Rabbimiz olsun, zaten öyle ama biz bunu zevken anlayalım. Hele bu zamanın milleti tam bir münafıklık âbidesi olmuş.

Fudayl ibni Iyâz *(Kuddise Sirruhû)*nun buyurduğu gibi: "Âhir zaman insanları görünüşte dost, hakikatte düşman olur."

Lalegül'de yayınlanan bir ilâhide de "Yüzleri dost, özleri düşmandan usandım" diye doğru bir tespit yapılıyor.

Dışarıdayken son derece hürmet eden hatta arabamızın kapısını kapatmak için edeple bekleyen etkili, yetkili kişiler, biz kendilerine "Bizim konuşmalarımızdan rahatsız olan çevreler bizi susturmak için plan peşindeler" dediğimizde "Merak etme biz varken bir oyun çeviremezler" diyenler, o âbiler hani şimdi neredeler?! İşte onlara güvenseydim şimdi helak olurdum.

28 Şubat'ın baskıcı döneminde Bandırma cezaevinde yatarken "Hasbiyallâh (Allâh bana yeter)" derken beni hiçbir avukatın, hâkimin, yetkilinin kurtaramayacağını bildiğim için, Sulhi Dönmezer'e bilirkişi raporu için yüklü bir para da verecekken, kendisi doğru konuşan biri olduğundan "Hocanın kararı yukarıdan ayarlanmış, benim raporum para etmez" diyerek bizi geri çevirdiğinden tabi o zaman DGM'nin yukarısının kimler olduğunu biliyorsunuz, onların da benim hakkımda hayır rüya görmeyeceği sabit olduğundan "Allâh bana yeter" derken bu zikri gerçekten inanarak ve tadını içimde bularak söylüyordum. Şimdi de değişen bir şey yok.

Bir iddianâme ki hiç alakasız, ilgisiz konular ve konuşmalarla dolu. Sekiz kişinin tecavüzüne uğrayan kızın şikayetçi olduğu adamlar tutuklanmadan serbest bırakılırken bizim hakkımızda hiçbir şikayetçi olmadığı halde fuhuşta basılan bazı kadınlar zorla şikayetçi yapılıp sonra hiç bizimle yüzleştirilmeden yurt dışı edilip biz 5 aydır, mahkemeye kadar da 6,5 ay kadar tutuklu kalıyorsak şimdi Allâh-u Teâlâ'dan başka kâfî gelecek ve "Hasbî (Bana yeter)" denilecek kimse var mı?!

Hep beraber yedi kere "Allâh bize yeter, O ne güzel vekildir" manasına gelen şu zikri okuyalım:

«حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.»

Biraz evvel yazdığım tecavüzcülerin serbest bırakılmasını 1 mayıs günü gazeteler yazdı, Habertürk'te Rahşan Hanım özellikle başlık attı. Tam ben bu satırları yazarken 70 yaşındaki Kerem Amca yanıma gelip "Hocam bunlar sana bir şey yapamazlar. Sen hiç durmuyorsun, okuyorsun, yazıyorsun. Bunlar seni bitiremezler. Senin hizmetin ölmez" dedikten sonra babasının şöyle anlattığını nakletti;

Âdem *(Aleyhisselâm)* vefat edeceği zaman vasîsi olan oğlu Şîs *(Aleyhisselâm)*ı çağırarak "Kadın lafı dinleme, ben Havva'yı dinlemeseydim cennetten indirilmezdim. İstişâresiz yani ehline danışmadan bir iş yapma, ben meleklere danışsaydım bu iş başıma gelmezdi. Bir de evladım kendin ölürken ismini de öldürme" diye vasiyette bulunmuş. Ben bu rivayeti kitaplarda görmüştüm. Görüyorsunuz mahkumlarda neler var. Yani bana bile vaaz edenler var. Doğru lafa ne denir ki?! Hikmet nerede bulunsa alınır, kimden duyulsa uyulur.

İnşâallâh bu fâhiş zulüm de tarihe müfterîlerin müebbed ayıbı olarak geçecek ve onlara yapılan beddualar onları er-geç bulacak, bir zaman sonra birilerinin kasetleri ortaya saçılınca bizim Kâbe'nin kapısında yaptığımız: "Yâ Rabbi! Kim bizim avretimizi açmak istiyorsa, Sen de onun avretini aç" şeklindeki bedduâmızın eseri ortaya çıkacak, bakalım o zaman kimler rezil olacak ama bu fakirin çektiği çileler her zaman anılacak.

Nitekim geçmişteki birçok âlimin adı bile anılmazken merhum İskilipli Âtıf Efendi'nin şânı bugün daha ziyade yürümektedir. Şimdilerde onun kabrini ziyaret ederek iâde-i itibarda bulunanlar bugün aynı hakikatleri dile getiren mazlumların itibarsızlaştırılmasına maalesef göz yummaktadırlar. Ama kimsenin bürokrasinin itibarına ihtiyacı yoktur, çünkü aziz ve zelil eden ancak Allâh-u Teâlâ'dır. İnşâallâh darısı Menemen'de şehit edilen Esad Erbilî Hazretleri ile Şeyh Sa'îd Efendi Hazretleri'nin kabr-i şeriflerinin başına, onlar da teşhir edilerek ziyarete açılır inşâallâh.

Üstad Bedîüzzaman Hazretleri'nin kabri de belli mahfiller nezdinde malumdur. İnşâallâh yakında o da âşikâr edilir, onu kabrinde bile rahat bırakmayıp Urfa'daki Makam Câmii hazîresinden alıp bir tarafa götürdüler, neresi belli değil.

Ama farkındaysanız tarihte birçok âlimin esâmesi okunmazken İmâm-ı Âzam, Ahmed ibni Hanbel, İmâm-ı Rabbânî ve Ali Haydar Efendi *(Radıyallâhu Anhüm)* gibi hapislerde eziyet gören ve idam edilen ulemâ hiç unutulmamaktadır. Çünkü tarih zâlimin zulmünü tespit ederken mazlumun sabır ve vefasını da tescil etmektedir.

Hele hakka ve ilme hizmet edenlerin ölmesi asla söz konusu değildir. Bu konudaki en güzel söz şairin:

يَمُوتُ قَوْمٌ فَيُحْيِي الْعِلْمُ ذِكْرَهُمُ
فَالْجَهْلُ يُلْحَقُ أَمْوَاتًا بِأَمْوَاتِ

"Bazıları ölür ama ilim onların şânını diri tutar,
Cehâlet ise zaten ölü olanları (mezardaki)
diğer ölülere kavuşturur"

şiirinde zikredilmiştir.

TEBLİĞ ETMEK İSTEDİĞİM BAZI ÖNEMLİ HUSUSLAR

1) Geçen haftaki yazımda geçen "Tarikat mürtedleri" lafımı yanlış anlayanlar olmuş. Şeriatta mürted olan dinden çıkar yani kâfir olur ama tarikat mürtedi dinden çıkmış olmaz. Dolayısıyla arkasında namaz kılınır, ölse cenazesi kılınır. Nitekim Ehl-i Sünnet'in esâsı:

«صَلُّوا خَلْفَ كُلِّ بَرٍّ وَ فَاجِرٍ، وَ صَلُّوا عَلَى كُلِّ بَرٍّ وَ فَاجِرٍ.»

"İyi kötü her imamın arkasında namaz kılın, iyi kötü her Müslümanın cenaze namazını kılın" *(Beyhakî, es-Sünenü'l-kübrâ, no:7080, 4/19)* hadîs-i şerifine dayanır.

Bizim Ehl-i Sünnet'e zerre kadar muhalif bir şey söylememiz vâki değildir. Ama sohbetini dinlemek ve fetva sormak gibi konularda insan kendi şeyhine bağlı ve itikatlı kişileri tercih etmelidir, o da ayrı bir meseledir. Zira tarikat mürtedi sayılan bir kişi şeyhinin himmet dairesinden ve inâyet halkasından çıkmış olur, dolayısıyla kelamı tesirli ve faydalı olmaz, ruhları tırmalar, tatmin etmez. Geçenlerde Hayrabolu'daki Hasköy'de 1972'den beri cemaatin 60 derece yanlış kıbleye namaz kıldığı meydana çıktı, şimdi yıkıp yerine yeni bir câmi yapmışlar. Demek ki imama uymaktan ve namaza durmaktan da öte işin esası doğru kıbleye yönelmekmiş. Kalplerin kıblesi ise Yüce Mürşidimiz'den başkası değildir.

Ali Haydar Efendi Babamız *(Kuddise Sirruhû)* "Allâhım'a kul, Peygamberim'e ümmet olmak şartıyla herkese hakkımı helal ettim" buyururdu. Bu fakir kardeşiniz de kimseye şahsım adına kin ve nefret beslememekteyim. Zaten kin tutmak istesem bile tutamayacak tabiattayım. Fakat bir özür dilense zaten helallik vermeye en çok ben hevesliyim.

Ama benim gerideki iki şarta bir ilavem olacak, şöyle ki ben "Allâhım'a kul, Peygamberim'e ümmet ve Efendi Hazretlerim'e de itikat şartıyla herkese hakkımı helal ediyorum. Hatta haysiyetimi rencide edecek bir şey söylemiş olanlara bile yukarıdaki şartlar muvâcehesinde hakkım helal olsun, bu konuda bizim taraftan böylece son bulsun" diyorum.

Bunu yaparken de Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kendisinden övgüyle bahsettiği Ebû Zamzam *(Radıyallâhu Anh)* ın amelini örnek alıyorum. Nitekim Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onun hakkında:

«أَ يَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكُونَ كَأَبِي ضَمْضَمٍ.»

"Sizin biriniz Ebû Zamzam gibi olmaktan âciz midir? O her sabah 'Herkesin sadaka verecek bir şeyleri var, benim ise bir şeyim olmadığına göre ben de bugün ırzımı her Müslümana bağışladım yani bugün hangi din kardeşim benim ırz ve haysiyetimi rencide edecek bir şey konuşursa ben şimdiden peşinen hakkımı ona helal ettim' derdi" *(Bezzâr, el-Müsned, no:7269, 2/345)* diye medh-u senâda bulunmuştur. Rabbim cümlemize kalb-i selîm yani kinden, nefretten, haset ve fesattan arınmış bir kalp ihsân eylesin. Âmîn!

2) Bir Müslüman kalkmış benim durduğum cezaevinde rahat olmadığım konusunda Adalet Bakanlığı'na mail atmış, bunun üzerine benden ifade aldılar. Ben de şu anda hiçbir sıkıntım olmadığına dair ifade verdim. Şişli hastanesine gidişimin geç olması ve orada yaşanan sıkıntıların idareyle bir alakası yoktu, biliyorsunuz sevk aracı temini ve hastane sevki siviller tarafından yapılmıyor. 1-2 aydır ailem dışındaki siz ziyaretçilerime de izin veriliyor ve yürümeme izin veriliyor. Dolayısıyla bulunduğum yerde hiçbir hakkım engellenmediği gibi hiçbir ayrıcalıklı muamele de görmüyorum. Herkesle eşit haklara sahibim.

Ayrıca bir şikayetim olsa bunu avukatım aracılığı ile ilgili kurumlara yapacak imkana sahibim. Lütfen kimse benim hakkımda kendi kafasına göre bir yerlere mail atmasın. Ancak bana âit yayın organlarında veya tavsiye ettiğim bir adreste gördüğünüz hizmetlere dahil olun, ferdî hareket etmeyin. Biliyorum niyetiniz iyidir ama bu gibi konular kaldığım yerde beni rahatsız edebilir. Anlayışınız ve ilgi alakanız için hepinize müteşekkirim.

3) Bazı hanım kardeşlerim mahkemeye gelmelerine izin verip vermediğimi soruyorlar. Zaten hiç evden dışarı çıkmıyorlarsa, çarşı pazara gitmiyorlarsa yani bu derece takva sahibi iseler tabi ki gelmesinler. Ama her yere gidip de sıra beni desteklemeye gelince bunu soruyorlarsa o zaman cevabım elbette "Gelsinler ve açık-kapalı ayırımı yapmadan bizi seven herkesi getirsinler" şeklinde olur.

Mahkemenin saati sabah 10:00 gibi görünüyorsa da herkes aynı anda yetişemeyebilir. Mahkemenin 4-5'e kadar sürmesi beklenmektedir. Dolayısıyla fırsat bulan herkes bize destek için gelmelidir. Fakat mahkemeden önceki son hafta size göndereceğim mektupta inşâallâh bu konuyu tafsilatlı şekilde yazarım. Ona göre hareket edersiniz inşâallâh.

4) 1 mayıs tarihli Akit gazetesinde Faruk Köse imzasıyla "Pirinç-Bulgur Meselesi" başlığıyla çıkan yazıyı mutlaka okuyun, derginin haziran sayısına da mutlaka konsun. O yazıda bu kardeşim Hayreddin Karaman'a çok güzel sorular yöneltmiş ve onun herkesin ihtiyacına göre fetva vererek hayatı kolaylaştırdığını yazarak da bence peşinde ünlem olan bir soru işareti koymuş.

Bu hoca İslam'ın dinli, dinsiz, kâfir, mümin, sâlih, fâsık, mezhepli, mezhepsiz herkese uyacak şekle sokulmasını öneriyor ki, bu da hakikatleri eğip bükmeden yapılacak bir şey olmadığına göre Faruk kardeşim bu hususu sorularla açıklıyor.

5) Arifan dergimizin nisan sayısında Ali Eren Hoca Efendi başını Hayreddin Karaman'ın çektiği dört kişilik heyet tarafından yazılan ve diyanet tarafından basılan "Kuran Yolu" adlı tefsirdeki itikatla ilgili yanlışlardan bazısını çok güzel yazmış. Yâhu bunlar nasıl birinci cildin 50. sayfasında Tevrat'tan naklen "Yakup *(Aleyhisselâm)*ın Tanrı ile güreşip onu yendiğini, bu sebeple Tanrı'nın ona İsrail adını verdiğini" yazmışlar.

Ben size evvelce Bakara Sûresi'nin 62. âyet-i kerîmesinin tefsirinde Mason Abduh'un "Yahudi Hristiyanlar da cennete girecek" görüşünü naklettiklerini yazmıştım ama vaktim olmadığı için diğer yerlere bakamadım. İyi ki Ali Eren Hoca Efendi var da, biz de hazıra konuyoruz. Meğer bunlar sadece Bakara Sûresi'nde 50 yerde Tevrat'a havale yapmışlar.

101. sayfada "Allâh katında indirilmiş olup hükümleriyle amel edilmesi gereken Kuran dışında iki kitap daha var" diye yazmışlar, neler neler yazmışlar. Tabi ki Ali Eren Hoca da bütün bunların diğer yazarlardan değil de Hayreddin Karaman'dan kaynaklandığını yazmış, bence de öyle görünüyor ama diğer yazarların bu konulara itiraz etmeleri lazım yoksa ortak olurlar.

Benim hakkımda "Bu adam bizim hocamız, Cübbeli niye buna reddiye yapıyor?!" diyeceklerine niçin "Müşrikler gibi 'Atalarımızın dediği olur' demeyelim, aklımızı kiraya vermeyelim, bu bizim hocamız da niçin böyle şirk içerikli laflar ediyor" demiyorlar yani kabahat yanlış yapanın mı yoksa ona doğruyu diyenin mi?! Aman göreyim sizi Ali Eren Hoca'nın bu yazısını okuyun, okutun ama söz verin bana mutlaka herkese okutun da millet nasıl olsa "Bu tefsir diyanetin tefsiri, yanlış yazmaz" diyerek kanıp da helak olmasınlar.

Biliyorsunuz amelde müsâmaha olur, tevbesi olur, kazası olur, şefaat erişir, Allâh-u Teâlâ meccânen de affedebilir ama iman hususunda asla en ufak bir mazeret kabul edilmez. Bunlar milleti tefsirlerle dinden çıkaracaklar. Aman gayret edelim de bu fitneyi söndürelim.

6) Şu hususu ifade edeyim ki "Hanımlar şifa dersinin giriş ve çıkışında Seyyid Hazretleri'ne okunmak için toplanıyorlar, bu yüzden yol tıkanıyor hatta polis geliyor" diye bir hanım kardeşim mektup yazmış.

Hanım kardeşlerim! Seyyid Hazretleri'nin sizi yol üstünde okuması mümkün değil, mübareği rahatsız etmeyin, okunmak için kendisinin adresini öğrenip gidin, lütfen yollar üzerinde birikim yapmayalım, göze batmayalım, görüyorsunuz durum hassas. Sonra bazılarının sohbetleri iptal etmesi için onların eline bahane vermeyelim.

Allâh rızası için laf dinleyin, mahkeme gününde polise itaatli olalım, sessiz olalım, slogan atmayalım, birilerinin tahriklerine kapılmayalım, taşkınlık yapmaya kalkışan olursa onu durduralım, sakinleştirelim, durduralım derken de olay çıkartmayalım. Aman uyanık olalım!

7) Şimdi İhsan Eliaçık isimli biri çıkmış anti kapitalist İslamcılar adı altında gençleri toplamış, almış 1 mayıs günü Taksim'e götürmüş, pankartlara Tevrat ve İncil'den de âyetler yazmışlar. Sahabe arasında kendine has, şaz görüşlerle temâyüz ettiği için Hazreti Osman *(Radıyallâhu Anh)* tarafından Rebeze'ye sürgün edilen mübarek sahâbi Ebu Zerr el-Ğıfârî *(Radıyallâhu Anh)*ın mezhebi üzerinde olduklarını açıklamışlar. Bunlar iş değil.

Gençlerimiz bu adama kapılmasınlar, zekatın 40'ta 1 olduğunu inkar ediyor, bütün malın verilmesi gerektiğini söylüyor yani fazilet demiyor, farz diyor. Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den bu yana böyle bir görüşü olan tek müctehit bile yok. Sonra bunlar niçin İslam'ın yanına yok devrimci, yok anti kapitalist gibi laflar ekliyorlar?!

İslam'da zenginin de fakirin de, işverenin de, işçinin de yeri var. İslam tam bir adalet, bakın eşitlik demiyorum çünkü eşitlik her zaman adalet olmaz. Güçlü deveyle zayıf deveye 50'şer kilo yük vursan eşitlik olur ama adalet olmaz, zira zayıfa güçlü kadar yük vurulmaz. Herkes eline geçen her şeyi verirse o zaman işçi de bulunmaz, herkes ağa olur "Sen ağa ben ağa inekleri kim sağa?!" derler sonra ve böylece dünyanın nizamı bozulur.

Rabbimiz:

﴿نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا﴾

"O en alçak (dünya) **hayat**(ın)**da geçim** (sebep)**lerini aralarında Biz taksim ettik ve bir kısımları, diğer bir kısmı emre âmâde** (bir şekilde hizmet eden) **bir kimse edinsin diye Biz onların bazısını** (zenginlik hususunda) **diğer bir kısmın fevkinde farklı derecelere yükselttik"** *(Zühruf Sûresi: 32'den)* buyurarak bu hikmete işaret buyuruyor.

Yani Allâh-u Teâlâ kimi kulların kimini çalıştırsın da böylece hayat devam etsin diye herkesi zengin etmediğini bildiriyor. Mâşâllâh bu kişi de ensesi kalın biri yani biraz şişman. Bir Ramazan otellerdeki iftarları kınamıştı ben de "Madem öyle sen de biraz az ye ki zayıflayasın" demişim, ben bunu unutmuşum. Sonra Hüseyin Gülerce âbimin benim bu sözümü bir televizyon programında açıklaması üzerine hatırladım, yani diyeceğim o ki gençler nerede ineceği belli olmayan her gemiye binmesinler.

Çünkü bu kişi Mehmet Şevki Eygi âbimin bir yazısından hatırladığıma göre "Allâh da bir puttur" diyen Ali Şeriatî adındaki militan bir Şî'inin görüşlerine tâbi olmuş durumda. Onun için Müslüman ve Ehl-i Sünnet olmak varken yeşil kominist olmaya ne gerek var?! Müslüman ve Ehl-i Sünnet kimliği neyimize yetmedi de başka kimlikler peşinde koşuyoruz?!

Korkarım bu gibi akımlara kapılanlar neticede Şî'î ya da Vehhâbi anlamında selefi olma tehlikesinden kurtulamazlar. Rabbim cümlemizi bu yoldan zerre kadar uzaklaşmaktan ve Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den beri gelen cemaat inancından ve amelinden ayrılmaktan muhafaza eylesin. Âmîn!

8) Biliyorsunuz bu aralar Kutlu Doğum haftası olarak 21 nisan tarihinde itibaren bir hafta kutlama ilan ediyorlar. Diyanet bunu 10-15 sene evvel çıkardı ama tutturamadı. Şimdi yine başlattı. Fakat bu uygun bir durum değildir. Hapishanede bile millet kandil sanmış, kandilimi tebrik ediyorlar. Halbuki ne kandili, cemâziyelevvel ayında kandil mi var?! Yetkililerden biri televizyona çıkmış, kutlu doğumu tebrik ederken rabîulevvel 12 diye konuşuyor yani cemâziyelevveli rabîulevvel sanmış, çünkü hakiki mevlid kandili rabîulevvelde olduğu için karıştırmış.

Hiçbir dînî kutlama milâdî takvime göre yapılmaz. O zaman biri de kalkar, ramazanı serin ve kısa günleri olan kışın bir ayına sabitlemek ister, nitekim istemiş, bakın 26 nisan perşembe gününün yazısında Can Ataklı "Ramazan sabitlenemez, Kutlu Doğum Haftası sabitlenir" başlığıyla neler yazmış:

"İlk defa yazmıyorum, birkaç yıldır yazıp dikkat çekmeye çalışıyorum, ama malum koro hep tepki gösteriyor. Kutlu Doğum Haftası'nı kutluyoruz. Anlamı şu; diyanet 1989'da Peygamberimiz Hazreti Muhammed'in doğum gününü mîlâdi takvime göre sabitledi ve bu kutlu günün bulunduğu haftayı Kutlu Doğum Haftası olarak ilan etti. Hazreti Muhammed'in doğum günü mîlâdi takvime uyarlanınca nisanın üçüncü haftasına denk geliyor.

Cumhuriyet ilan edildikten sonra takvimde de değişiklik yapılmıştı ama dini günler bakımından kameri takvime uyuldu. Ramazan ya da Şeker Bayramı, Kurban Bayramı, bütün kandillerde olduğu gibi.

Birkaç kez asla dînî açıdan değil ama dinin de emri olan "Zamana göre yaşamı kolaylaştırma" ilkesinden hareketle Ramazan'ın mîlâdi takvime göre sabitlenebileceğini iyi niyetle yazmıştım. Kıyamet kopmuştu. Dini günlerde hicri takvim kullanılmasının esas olduğu, İslam'ı sulandırmaya kimsenin kalkamayacağı, dini bilmeyenlerin ahkâm kesmemesi gerektiğini söylemişlerdi. Ama nedense Kutlu Doğum Haftası'nın miladi takvime uyarlanmasına kimse karşı çıkmıyor. Sâhi neden?" Ataklı'nın sözü burada bitti.

İşte görüyor musunuz?! İleride bu iş başımızı ağrıtır, ayrıca bu nisan durmaz ki yarın receb, şaban, ramazan gibi aylara da denk gelecek, bu sefer millet Peygamberimiz recepte yâhut ramazanda doğmuş sanacak, bir de o hafta miraç, beraat ve kadir geceleri gibi kandile rastlarsa ki birkaç yıl sonra bunlar olacak, o zaman millet Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kadir gecesi felan doğduğunu sanacak.

Hiç mi düşünmüyorlar, bu yanlıştan âcil dönülsün, bu bir haftaya sabitlenecekse rabîulevvel ayının 12. gecesini içinde barındıran haftaya sabitlensin. Nitekim mevlid kutlamaları Suriye ve Fas gibi ülkelerde rabîulevvel ayının tamamına teşmil ediliyor ki bu yerinde bir uygulamadır.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in doğumunu ne kadar kutlasak azdır, ama Allâh-u Teâlâ vakitlerin tâyini için mîlâdi ayları değil, gökteki ayları tayin etmiştir.

Rabbimiz Teâlâ'nın:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ﴾

"Sana hilâller(in ip ince doğuşundan sonra büyümesinin ardından eski haline dönmesinin hikmetin)**den soruyorlar.** (Habîbim!) **De ki: 'Onlar, insanlar**(ın ekip biçme, borç ödeme, oruç tutma, bayram yapma ve iddet müddeti gibi işlerinin zamanlarını bilmeleri) **ve** (özellikle) **hac** (ibadetinin zamanını tespit etmeleri) **için vakit bildiren şeylerdir'"** *(Bakara Sûresi:189'dan)* kavl-i şerîfi de bu hakikati nâtıktır.

Hiçbir dînî günümüz milâdî takvime göre değilken mevlidi bu şekilde kutlamak dînî günlerimizi değiştirme gibi bir tehlikeye öncülük edeceği gibi daha şimdiden milletimizin kafasını karıştırmakta ve bazılarını "Paygamberimiz kaç kere doğdu yâhu, daha birkaç ay evvel mevlid kandili değil miydi?!" diye konuşturmaktadır.

Bir de birkaç yıl sonra mevlid kandili nisanın başına denk gelince seyreyle gümbürtüyü! Yâhu din işlerinde yenilik çıkarmaya ne gerek var?! Osmanlı ecdadımızın 650 yıllık isabetli uygulamalarına uymak neyimize yetmiyor?! Benden söylemesi, yetkililere bu hususu ulaştırırsanız Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de sizden razı olur inşâallâh.

9) Bu gece dergi çıkmış olması lazım, çok ilimlerle dolu, hele bir "Uzun Ömür Duası" yazdım, okuyan yâhut üzerinde taşıyan kişi o kadar hayırla uzun yaşar ki yaşamaktan usanır. Sıradaki mektuplarım da bu dergide yazılı, sırf bir mektubum 24 sayfa. Ne olur gayret edin, alın, okuyun, okutun, dağıtın, hayır yapın. Çok makbule geçecek inşâallâh.

10) Bu mübarek gece saat tam 12'de secdede 41 kere "Lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü minezzâlimîn" dularıyla buluşalım. Tabi ki öncesinde mutlaka hâcet namazlarından birini kılmış olalım. Tesbih namazı kılsak daha mübarek olur. Rabbim kabule karîn eylesin. Âmîn!

11) Geçen pazar 10 dakikalık telefonla konuşma hakkımı annemle konuşarak kullandım. Aylardır sesini duymamıştım, biraz iyileşmiş fakat yatmaktan sırtı yara olmuş. Benden ve sizden çok dua istiyor, ayağa kalkıp hâcetini görebilmesi ve yemek yiyebilmesi için çok dua edin. Beni çıkaramadınız, bâri onu ayağa kaldırın. Şaka yapıyorum, size takılmasam işim rast gitmez. Ama bu iş ciddi, annemin çok duanıza ihtiyacı var.

Bu vesileyle anneme çok yakın ilgi ve alâka gösteren, Sultan Abdülhamid Hân Hazretleri'nin torunu Şeyhzâde Kayıhan Efendi'ye, babası Hârun Efendi'ye ve ailesine, Şeyhzâde'nin yakınları olan ve hastaneden ayrılmayan İbrahim Efendi ve arkadaşlarına sonsuz şükranlarımı arz ederim. Rabbim onlara da iki cihanda ne hayır muratları varsa ihsân eylesin. Âmîn!

ZİYARETİME GELEN BAZI ÖNEMLİ ZEVÂT

1) Geçen mektubumda beyan ettiğim üzere; Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in 35. torunu Seyyid İbrâhîm el-Ahsâî

el-İdrisî el-Hasenî Hazretleri geçen hafta ziyaretime geldi. Kendisi Türk vatandaşı olmadığı için buradan izin alınamadı, Ankara'dan izin gerekiyordu, o izin de aylardır ancak alınabildi de mübarek zâta kavuştuk.

Beni görür görmez dualara başladı, ne kadar çok dua biliyor, ben de şaşırıyorum. Siz bana şaşırıyorsunuz, ben de ona şaşırıyorum. Daha "Nasılsın, iyi misin?" faslına başlamadan beni dualara gark etti. Kendisine halini hatırını, yeni taşındığı adreste rahat edip etmediğini sorduğumda, hep aynı cevap "Tek derdim senin kurtuluşun. Benim gelişim senin kurtuluşunun yakınlaştığının alâmeti, ben senin sohbetlerini devam ettirmek için duruyorum. Cemaat aynen devam ediyor, maksat da zaten bu.

Her gittiğim yerde, Bursa'da hep seni övüyorlar, hizmetlerinden bahsediyorlar. Ulemâ:

«أَلْسِنَةُ الْخَلْقِ أَقْلَامُ الْحَقِّ.»

'Halkın lisanları, Hakk'ın kalemleridir' buyuruyor. Yani Ehl-i Sünnet insanların bir kişiyi övmeleri Allâh-u Teâlâ'nın o kişiyi sevdiğine delalet eder. Hadîs-i şerifte:

«إِذَا أَحَبَّ اللهُ تَعَالَى الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلَ: إِنَّ اللهَ تَعَالَى يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبْهُ فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ.»

'Allâh-u Teâlâ bir kulunu sevdiği zaman Cibrîl'e: 'Allâh falanı seviyor, onu sen de sev' diye emreder. Cebrîl de onu sever ve gök ehline, 'Allâh falan kimseyi seviyor, siz de onu seviniz' diye seslenir. Gök ehli de onu severler. Sonra da onun için yer yüzünde kabul konulur (sevgisi kalplere yerleştirilir)' *(Buhârî, Bed'ül-halk:6, no:3037, 3/1175; Müslim, Birr:48, no:2637, 4/2030)* buyruluyor.

Bu kadar insanın seni sevmesi boşuna değil, Mevlâ sevdiriyor. Burada senin derecen artıyor, terakkî makamlarının nihâyeti yok. İnşâallâh pek yakında kavuşur sohbet ederiz" buyurarak beni şâd etti. Rabbim kendisinden razı olsun, hayırlı uzun ömürle hizmetlerini devam ettirsin. Âmîn!

Kendisi ile bazı ilmî konularda istişâre yaptık, bazı şeyler sorup öğrendim. Bir kısmını size nakledecek olursam; kendisi benim için istihâre yaptığını ve yatsı namazından sonra iki rekat hâcet namazı kılıp peşi sıra 313 kere yani Rasullerin, Tâlut'un ashâbı (adamları)nın ve Bedir ehlinin sayısı kadar:

«يَا اللهُ يَا نُورُ يَا حَقُّ يَا مُبِينُ.»

"Yâ Allâhu! Yâ Nûru! Yâ Hakku! Yâ Mübînü" zikrini yapmanın beni kurtaracağını gördüğünü nakletti, siz de bu işte bana yardım edin.

Bu arada iki mesele daha öğrendim, birincisi bir kaybı olup bulmak isteyen kişi büyük veli Ahmed ibni Alvân Hazretleri'ne nidâ ederse, bu yüce veli mutlaka o kişiye kaybını getirir. Bunu yapmak isteyen kişi yüksek bir yere çıkıp:

«يَا سَيِّدِي أَحْمَدُ بْنُ عَلْوَانْ! ائْتِ بِفُلَانٍ وَإِلَّا سَأَمْحُوكَ مِنْ دِيوَانِ الْأَوْلِيَاءِ.»

"Ey Efendim Ahmed ibni Alvân! Felancayı (bul) getir. Yoksa seni evliyâ dîvânından (defterinden) silerim" diye bağıracak, o zat Allâh-u Teâlâ'nın izniyle o kişiye aradığını getirir.

Ben Seyyid Hazretleri'ne "Bu ifadede sû-i edep (bir nevi terbiyesizlik) yok mu?!" diye sordum, o: "Hayır, bu hususta böyle nakil var, onu değiştiremeyiz" diye cevap verdi.

Yine böylece çok yiyip şişkinlik yüzünden sıkıntıya düşen kişi göbek ve karın bölgesini sağ eliyle sıvazlayarak:

«اَللَّيْلَةُ عِيدِي يَا كَرِشِي وَرَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْ سَيِّدِي عَبْدِ اللهِ الْقُرَشِي.»

"Ey midem! Bu gece benim bayram gecem olsun. Allâh-u Teâlâ Abdullah Kuraşî Efendimiz'den razı olsun" derse hazım sıkıntısından kurtulur. İşte böyle ilimlerden konuştuk. Bu son rivayeti ben daha önce bir kitapta görmüş ve tecrübe etmiştim. Bu sözü söyler söylemez -afedersiniz- bir geğirtiyle rahatladığım çok olmuştu. Siz yine de buna güvenip çok yemeyin, bu lafzı kitaptan açıp bulup okuyana kadar kalpten gitmeyin.

Sonra işte Seyyidim'i böyle tatlı ilim ve mârifetlerle ve Mâülayneyn Hazretleri'nin tüm kitaplarından oğlu Muhammed Mehdî ve torunu Muhammed Heybetünâ vasıtasıyla nakil ve amel icazeti aldım, daha neler aldım neler. Hâsılı kısa günün kârı çok oldu. Rabbim en yakın ve en hayırlı zamanda Seyyid İbrâhîm Hazretleri ile mülâkâtı bana nasip eylesin, sizi de şâhit eylesin. Âmîn!

2) Geçen hafta size aslen Ürdünlü bir hoca annemizin beni ziyarete geldiğini söylemiştim. Bana öyle nasihatler etti ki onun 10 dakikada anlattıklarını birçok erkek hoca yıllarca kuramaz. İşte Efendi Hazretlerimiz'in neler yetiştirdiğini anlamak isteyenler bu hanım annemizin nasihatlerinden aklımda kalan kadarıyla aktaracaklarıma kulak versinler;

"Ey Ahmed Efendi! Seni buraya Allâh-u Teâlâ koydu, hâlâ O tutuyor, O istemeden parmak kıpırdamaz, O istemese kimse parmağını oynatamaz, O istemese kimse parmağının hareketini bile durduramaz yani devamlı eli kolu sallanır. Herşey O'nun kudret ellerinde!

Sen yoktun, sonra O seni var edince varlıkta O'na ortak oldun. Oysa:

«وُجُودُكَ ذَنْبٌ لَا يُقَاسُ بِهِ ذَنْبٌ أُخَرُ.»

'Varlığın yani kendi varlığını görmen hiçbir günahın kendisiyle kıyas edilemeyeceği kadar büyük bir günahtır' buyruluyor.

Gerçi senin gibi yaratılmışların varlığı Allâh-u Teâlâ'nın varlığına bir rakip teşkil etmedi, çünkü:

«كَانَ اللهُ وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ اَلْأٰنَ كَمَا كَانَ.»

'Ezelde Allâh varken hiçbir şey yoktu. Şu anda (bu kadar varlık ortaya çıktı ama) O yine de evvelce olduğu gibi (tek)dir' buyruluyor. Onun için:

«لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ.»

'Allâh'tan başka ilâh yok' derken:

«لَا مَوْجُودَ إِلَّا اللهُ.»

'Allâh'tan başka hiçbir varlık yok' manası mülâhaza edilir. Allâh-u Teâlâ Habîbi *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e:

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ

'Allâh sana bu feth-i mübîni, geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlamak için nasip etti' *(Fetih Sûresi:1-2'den)* buyuruyor.

Halbuki Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in günahı yoktur, o mâsumdur. Burada varlık günahı kastediliyor yani Allâh sana Mekke fethini lütfetti ki artık geçmişte kendi varlığını müşâhede etmişsen bile artık Rabbin onu senin gözünden sildirecek yani kendi gücünü yok bileceksin, sadece Rabbini göreceksin. Gelecekte de Allâh'tan gayrı hiçbir şeyi gerçek manada müessir (etkili) görmeyeceksin yani sonsuza kadar yok olacaksın, kendini yok bileceksin.

İşte Ahmed Hoca! Rabbin de seni buraya, geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlamak için koydu, sen de artık insanlarla uğraşmayı bırak, yaptığın hizmetler yeter, artık Rabbine dön, odanda otur, zikrine devam et, geçmişte kendine varlık verdiysen Allâh onu sana böylece unutturacak, geleceğini de bağışlayacak, böylece sen ebede kadar yok olacaksın yani kendini yok bileceksin.

Allâh-u Teâlâ (yaratılanlar âleminin ötesi olan) 'Hâric mertebesi'ndedir, enbiyâ ve evliyânın ruhları ise 'Nefse'l-emir mertebesi'ndedir. Diğer insanlar da 'His ve vehim mertebesi'ndeler. Sen de bu zamana kadar 'His ve vehim mertebesi'ndeyin, şimdi bu sıkıntılarla seni 'Nefse'l-emir mertebesi'ne çıkartmak istiyorlar.

Onun için Allâh-u Teâlâ'nın bu zamandaki en büyük aynası olan Mürşidimiz'e (Mahmut Efendi Hazretleri'ne), onun mübarek alnına, iki kaşının arasında bulunan feyiz menba'ına rabıtaya devam et. İnsanda maddî ve mânevî 5 göz var, ikisi kafa gözü ki onlar Ef âl-i İlâhiyye'yi yani Allâh-u Teâlâ'nın yarattığı sanat eserlerini görürler, göğüste bulunan kalp ve ruh gözleri ise Sıfât-ı İlâhiyye'ye yani Allâh-u Teâlâ'nın sıfatlarına nazar ederler. İki kaş arasında bulunan mânevî göz ise öz Zât-ı Pâk-i Sübhâniyye'ye nâzırdır.

Allâh-u Teâlâ şekilden münezzeh olduğu için, o gözle Allâh-u Teâlâ'nın feyizlerinin yağdığı ve nurlarının yansıdığı en büyük ayna olan Mürşidimiz'in aynasına bakasın. Bundan hulûl ve ittihat manası çıkmaz. Nasıl ki sen aynaya bakıp orada göründüğünde senden bir parça kopup aynaya girmediği gibi Allâh-u Teâlâ bir kuluna tecelli ettiği zaman da O'ndan hiçbir şeyin ayrılması veya O'nun birşeyle birleşmesi söz konusu değildir. Onun için rabıtaya devam et, çünkü Allâh-u Teâlâ başka aynadan görünmez.

Büyük Şeyh Efendi Mustafa İsmet Garîbullâh *(Kuddise Sirruhû)*nun buyurduğu gibi:

'Görünmez gayrı mirattan O Mahbûb,
Bulunmaz gayrı yerde vasl-ı Matlub.

Mutî ol emrine tâ ide mahsûb,
Seni esrârına hem ide mensûb.

Mutî ol emrine Hakk'a gidelim,
Cemâli bâ kemâle seyredelim.'

Yani O sevgili Mevlâ, mürşidin aynasından başka yerde görünmez. O aranan Mevlâ başka yerde bulunmaz. Onun emrine itaat et ki seni de adamlarından saysın, seni de sırlarına ortak yapsın. Onun emrine itaat ederek Mevlâ'ya gidelim de O'nun kemal sahibi olan cemâlini seyredelim.

Sen rabıta yaparken her şeyi unut ve bu telefon ahîzesi nasıl duvara raptolup arada bir şey kalmıyorsa sen de alnını Mürşidimiz'in alnına (teveccüh hâlindeki gibi) raptet ve herşeyden geç. Başına gelenlere de 'Sabret' demiyorum. Bilakis rıza göster, lezzet al, çünkü bu hal Allâh-u Teâlâ'nın hâlis muradıdır, bunda nefsin payı yoktur. Nimetlere kavuşunca nefis de memnun olur ama belâda sırf Allâh-u Teâlâ'nın iradesi tecelli eder.

Onun için İsmail *(Aleyhisselâm)*ın bıçak boğazına dayandığında aldığı lezzet gibi zevk al, kimseden bir şey bekleme. İbrahim *(Aleyhisselâm)* ateşe atılırken yanına gelen Cibrîl *(Aleyhisselâm)*a 'Sana işim düşmez, Mevlâ'ya da seni aracı yapmam:

«عِلْمُهُ بِحَالِي حَسْبِي مِنْ سُؤَالِي.»

'O'nun benim halimi bilmesi istememe hâcet bırakmaz' dediği gibi bir hal takın, Allâh-u Teâlâ seni buraya etemm-i fenâ ve etemm-i bekâ yani fenâ fillâh ve bekâ billâh makamlarının en mükemmel ve en tamam halini kazanasın diye koydu. Mürşidimiz'e rabıta ile meşgul olarak bu hali kazanırsın. Efendi Hazretleri'nden başka kimseyle meşgul olma, o sana yeter, o Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kâmil vârisidir, arkasında daima bir melek durur, o da onun söylediğini söyler, ben bu durumu defaatle uyanıkken gördüm.

Sonra bir kere 'Efendi Hazretleri! Bu hal peygamberlere mahsus sanıyordum' dediğimde kendisi bana 'Ben Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kâmil vârisiyim' diye cevap buyurdu. İşte ona göre hareket et. Madem bu iftira başına geldi, sen de rıza üzere karşıla ve karşılığını bekle.

İbrahim Hakkı Hazretleri'nin buyurduğu gibi:

'Bir şeyi murad etme, Olduysa inad etme,
Hakk'tandır o reddetme,
Mevlâ görelim neyler, Neylerse güzel eyler.'"

İşte hiç hilafsız bütün bu vaazları, ben not alamadığım için ve bu yazıyı onun ziyaretinden 10 gün kadar sonra hazırladığım için belki de unuttuklarımla birlikte daha fazlasını hep bu annemiz yaptı. Dikkat edin Efendi Hazretleri'nin mürîdânından bir hoca hanımın ilimlerine bakın! Bu tarikatı ihlâs ile yaşayana Allâh-u Teâlâ ne ilimler öğretiyor.

Ben bugüne kadar bu kadar hoca gördüm, bu kadar kısa dakikalar içinde bu kadar âyet, hadis, tasavvuf, ilim ve mârifeti kimseden duymadım. Efendi Hazretleri "Elde olan beyde olmaz" buyururdu. Efendi Hazretleri'ne rabıtayı, mübarek alnına yönelişi anlatırken, telefonun ahîzesini duvara yapıştırarak bana rabıta hakkında öyle bir fikir verdi ki böylece bana yeni bir rabıta şekli îras etti.

Rabbim kendisinden razı olsun. Hayırla mükâfatlandırsın. Beni de dediklerini yapmaya muvaffak eylesin. Âmîn!

Unutmadan şunu da söyleyeyim ki bu hanım annemiz Efendi Hazretleri'nden naklen mahkemede okunacak bir dua da nakletti ki hiç duymamıştım. Zaten Efendi Hazretleri'nin ilimlerini kim ihâta edebilir ki?! O dua şöyle okunuyor:

«سُبْحَانَ الَّذِي أَلْجَمَ الْمُتَكَبِّرِينَ بِلِجَامِ عَظَمَتِهِ سَلِّمْ سَلِّمْ.»

"Azamet gemiyle mütekebbirlerin ağzına gem vuran Zât'ı tesbih ederim. (Yâ Rabbi!) Kurtar, kurtar!"

İnşâallâh siz de benim niyetime okuyun, özellikle mahkeme başladığında bu zikre devam edin.

3) Geçen cuma ezandan önce ziyaretime Hüseyin Avni Hoca Efendi geldi. Kendisi Efendi Hazretlerimiz'in İzmir vekili olan bu hocamız gerçekten ilim, amel ve ihlâs konusunda benim hüsn-ü zannıma göre ileri seviyededir, azîmetle amel konusunda titizdir. Rabbim nazardan muhafaza eylesin. Âmîn!

Hoca Efendi bana cemaat içi meseleleri umuma aktarmama konusunda bazı nasihatler etti ve genel manada hakkımı helal etmem konusunda teşvikte bulundu. Benim de zaten bu yönde iradem vardı, bu teklifini kabul ettim. 27 hoca efendi ile toplantı yaptıklarını, bu fitneleri önlemek ve durdurmak için bir heyet oluşturduklarını, bu konuda benden de yardım beklediklerini belirtti.

Ben de câmiamızın selameti için her türlü katkıyı vereceğimi ve bu konuda nefsânî davranmayacağımı teâhüt ettim. Kendisi ile, sahabe-i kiram arasında vukû bulan savaşların ictihâdî nedenleri hakkında konuşurken Ebû Bekr *(Radıyallâhu Anh)*ın: "Ben de beşerim, yanlış yapabilirim. Bir yanlışımı görürseniz beni düzeltin" sözünü naklettiği esnâda gözyaşlarına hâkim olamayarak ağlamaya başladı ve "Koca Ebû Bekr *(Radıyallâhu Anh)* bile mâsum olmadığını, yanlış yapabileceğini söylüyor ve yardım istiyor. Demek ki mühim olan kasten bir hâinlik yapmamaktır" diye önemli şeyler söyledi.

İyi niyeti yüzünden okunuyordu. Gerçekten hak meydana çıksın diye yapılan tartışmalar faydalıdır. Nitekim sahabe-i kiram hazarâtı savaş dahi ettiler ama İmâm-ı Rabbânî *(Kuddise Sirruhû)*nun beyânı vechile; onlar nefsânî sâiklerle kapışmadılar, tabi ki hepsi isabet edemedi ama hata eden de bir ecir aldı, çünkü gâyeleri hakkı ortaya koymaktı.

Tabi bu durum bizim gibi nefsânî düşüncelerle hareket eden kimseler hakkında geçerli olmayabilir ama genel olarak konuşuyorum. Yoksa özel olarak bugün de hakkın ispatı için kapışanlar elbette mevcuttur. Evliyâullâhtan birinin: "Benim ihvânımın birbirine yağcılık yapmasındansa kavga etmelerini tercih ederim" sözü de bu mealdedir.

Demek ki mühim olan, niyettir. Nefsânî tartışmalar tarafları günaha sokarken hakkın izhârı için yapılan çekişmeler iki tarafa da mutlaka ecir kazandıracaktır. Lakin Hüseyin Avni Hocamız'ın dediği gibi "Hakkı meydana çıkarayım derken de milleti günaha sokmamak lazımdır."

Nitekim günümüzde bile sahabe arasında yaşanan olaylar yüzünden dinden çıkanlar mevcuttur. Dolayısıyla Hoca Efendi'nin hassâsiyeti yerindedir. Artık bir taraf anlayışlı olmasa da bizim anlayışlı davranmamız yerinde olacaktır. Bu vesileyle îkazlarından, bana yaptığı dualardan ve gıyâbımdaki müdâfaalarından dolayı kendisine teşekkür ederim.

Kendisi, benim bu kapıya en çok hizmeti geçen birisi olduğumu söyleyerek benden anlayış beklediğini söyledikten sonra mazlum olmam hasebiyle makbul dua hakkına mâlik olduğumu hatırlatarak dua talep etti.

Allâh-u Teâlâ kendisine hayırlı uzun ömürle dînimize daha nice hayırlı hizmetler nasip eylesin, eşine âcil şifalar, çoluk-çocuğuna ve cemaatlerine salâh ve takva üzere hayırlı muratlarını ihsân eylesin. Âmîn!

Cemaat içi barışmalar hususunda takip edecekleri konulardan haberdâr edilerek elimden gelen gayreti eksik etmeyeceğime sizleri de şâhit ederim! Rabbim sulh ve ıslâha muvaffak eylesin. Âmîn!

4) Bu hafta içi onlarca ziyaretçim arasında benim için özel anlam taşıyan birisi de Bandırma / Tekke Câmii'nin imamı Âdem Hoca Efendi idi. Kendisi 7 yaşındaki kızının, rüyasında beni görerek kendisinden Ali Rıza Bezzâz *(Kuddise Sirruhû)*nun huzurunda dua etmesini ve beni ziyarete gelmesini istediğimi ve bunun üzerine geldiğini söyledi.

Kendisi bana çok önemli ve manalı fakat açıklamam uygun olmayan bir rüyasını nakletti. Ben de ondan, velînimetimiz olan Şeyhimiz'i, şeyhi Ali Haydar Efendi *(Kuddise Sirruhumâ)* ile mânen buluşturan Ali Rıza Bezzâz *(Kuddise Sirruhû)*nun huzurunda bu fakire duacı olmasını talep ettim ve Bandırma cezaevinde yatarken sürekli Ali Rıza Bezzâz *(Kuddise Sirruhû)*ya rabıta ettiğimi, kendisinin beni orada mânen aylarca misafir ettiğini söyleyerek kabr-i şeriften benim için himmet istemesini istirham ettim.

O da bana evvelce kendisiyle konuştuğumuz üzere; hazîresinde Büyük Şeyhimiz'in medfun bulunduğu Tekke Câmii'nin etrafındaki bütün binaları satın aldıklarını ve oraya bin kişilik büyük bir câmi yapacaklarını müjdeledi. Rabbim en kısa zamanda itmâmına muvaffak eylesin. Bana da, size de hürriyet içerisinde Ali Rıza Bezzâz *(Kuddise Sirruhû)* Hazretleri'ni en kısa zamanda ziyaret etmeyi nasip eylesin. Âmîn!

5) Ziyaretime gelenlerden biri de Efendi Hazretlerimiz'in deli lakabını taktığı yani "Din delisi" manasında lakaplandırdığı bir hoca hanımdı ki 20 gün önce yine gelmiş, izin alamamış, ağır şeker hastası olmasına rağmen birçok ilaç ve takviyeler alarak kalkmış, tekrar gelmiş. Evvelce onun Kartal'daki medresesinde vaaz ederdim.

Bana, benim içeride oluşuma dayanamadığını, bağırsaklarının içine kadar acı hissettiğini ağlayarak anlattı. Oğlu Muhammed'in selamını ve "Anne! Hocama söyle, çıkınca bunlara hakkını helal ederse, biz asla helal etmeyeceğiz. Bize çok üzüntü çektirdiler, hocamın işi belli olmaz, bir de bakarsın helal etmiş, aman sakın helal etmesin" dediğini nakletti.

Tevbe ederlerse niye helal etmeyeyim!? Ama nasıl ki bazen adam kendisine yapılanı bağışlıyor ama yine kamu davası açılıyor. Rabbim de bunlara rûz-i cezâda belki daha da önce bu dünyada ne davalar açar onu bilemem!

Daha nice ziyaretçiler geldi gitti, hepsine teşekkür ederim. Birçoğu bu fakirin sohbetleriyle hidayet bulduklarını, namaza başladıklarını, bütün âilelerinin yola geldiğini ve mutlaka bir televizyon kurulup bu milleti uyarmak gerektiğini, toplumun birçok farklı kesiminin bu fakirin canlı sohbetlerini hasretle beklediklerini ifade ettiler. Rabbim beni onların ve sizin hüsn-ü zanlarınıza ve hayırlı dualarınıza bağışlasın. Âmîn!

6) Dün ziyaretime gelen Efendi Hazretleri'nin hizmetçilerinden olan Muhammed Gül kardeşim, Efendi Hazretleri'nin benim hakkımdaki dua ve hassâsiyetini ifade ederek gerçekten beni çok memnun etti. İnşâallâh tafsilatını haftaya bırakayım, bu sefer vakit bulup yetiştiremiyorum.

TARAFIMA GÖNDERDİĞİNİZ MEKTUPLARDAN SEÇMELER

Sizden gelen samimi mektuplar gerçekten size aktarılmaya değer nitelikte ve beni teşvik edici mâhiyette. Rabbim hepinizden razı olsun. İnsanın sizin mektuplarınızı okuyunca size daha çok hizmet yapabilmek için çaba sarf edesi geliyor.

Geçenlerde bir gazete editörü, hem de çok trajlı büyük bir gazete, dolu da ekleri var. Onu her gün çıkartmak gerçekten zor iş, az çok dergi çıkartmaktan bildiğim için aylık dergi bile bu kadar zorsa, ya her gün ekleri ile, hafta sonu ilaveleri ile, o kadar yazar ile, yazıların kontrolü ile uğraşmak ne kadar zordur.

Bu editör kendisini takdir eden birinden bir mail almış da, o kadar mutlu olmuş ki sevmeyeni çok olarak bilinen bu kişi "Sade bu adamın benim emeğimi takdir etmesi bile benim bu gazeteyi çıkarmama değer" diye yazmış.

Dünyalık beklentilerle katlanılan bu kadar zahmetleri bir takdir edici mektup bile unutturuyorsa ya sizin yüzlerce mektubunuz, hem de yapılan hizmetlerin tuttuğunu, Ehl-i Sünnet'in güç bulduğunu ve biz ölsek de maddî bir menfaat gözetmeksizin açtığımız bu çığırın devam edeceğini açıklayan hatta ispat eden beyanlarınız elbette size hizmet uğrunda ne çeksek de az olduğunu ortaya koyuyor.

Şimdi ilk olarak Hâdime rumuzuyla Çengelköy'den yazan bir hoca hanımın hissiyatına kulak verelim:

"Çok değerli ve çok kıymetli hocam! Efendi Babamız (Kuddise Sirruhû) Hazretleri'nin sizi ziyaret etmesi, devamlı yazılan mektuplar, beraberinde zuhuratlar, müjdeler benim sabır gücümü taşırdı. Böyle bir hazla sizinle yüz yüze görüşüyorum gibi duygularımla kalemi elime aldım.

Bir Cübbeli Hoca olarak siz dîn-i mübîn-i İslam'ın medâr-ı iftihârısınız. Allâh-u Teâlâ İslam'ı önce Efendi Babam ile devamında ise sizinle yükseltti ve yükseltmeye devam edecek inşâallâh. Tabi ki Rabbimin murad etmesi ile İslam'a hizmet için seçildiğinizden son derece emînim.

Hocam siz on dört yaşında iken Vâlide-i Atik Câmii'nde sohbet verdiğiniz zaman sizi tanıdım. O günden beri de ben ve ailem sizi dinliyoruz. Sizi çok yakından tanıyan bir kardeşiniz olarak canlı Kur'ân olduğunuzu ve İslam'ın yeniden canlanmasının ve Ümmet-i Muhammed'in tam Ehl-i Sünnet üzere uyanmasının, Efendi Babamız'ın himmeti ve size verdiği destekle olacağına inanmaktayım. Bu bağlamda ben ve cemaatlerimiz sözün bittiği yerdeyiz. Düşünmekten, yorum yapmaktan âciziz, çünkü mesele bizi aşıyor. Siz İslam adına bizlere Yüce Rabbimizden bir bahşiş ve hediyesiniz. Şu anda bulunduğumuz durum ise Efendi Babamın "Usandın mı?" sözünün tezâhürü. Bu işlere cidden bizim gücümüz yetmez, aklımız ermez. Yüce Rabbim makamını yüksek, gazânı mübarek etsin.

Değerli hocam! Anlatacağım çok şeyler var, belki de meydana çıkıp bağırıp feryad etmek istiyorum ama maalesef yapamıyorum. Sadece dua edebiliyorum. Ne yazık ki Türkiye'de dîn-i mübîn-i İslam inananlar tarafından parçalanmış, herkes kendi duygularına göre bir düşünce ve yaşam içine girmiş.

Hocam anlayacağınız İslam demokrat olarak yaşanıyor. Diğer yandan İslam'ı eritmek için bütün mekanizmalar çalışıyor. Sizin buyurduğunuz gibi "Kırk deli başa ne yapsın bir Ali Paşa?!"

Ankara Etlik'ten yazan Abdullah Efendi bakın bu fakirden istifade ettiği konuları nasıl düzgün bir şekilde tespit ve tertip etmiş:

"Muhterem hocam! Sizi Allâh (Celle Celâlühü) için anlatamayacağım kadar çok seviyorum, seviyoruz. Yaşadığınız bu sıkıntı, iftira, tutukluluk durumu bizleri çok üzüyor. Bu olay size karşı yapılmış görünse de aynı duyguları paylaşan Ehl-i Sünnet hassâsiyeti taşıyan herkese yapılmış bir zulümdür. Aynı zamanda bu yola gönül vermiş olanları sindirmek ve korkutmak için de amaçlanmıştır. Rabbim en doğrusunu bilir.

Muhterem hocam! Ümmetin faydalandığı çok güzel hizmetlerle meşgul olduğunuzdan zamanınızı almamak için mektup yazmamayı daha uygun görüyordum ancak son bir-iki mektubunuzda biraz moralinizin bozulmaya doğru gittiğini hissettiğim için yazıyorum.

Ben İstanbul dışında oturuyorum. Sırf sohbetlerinizi dinlemek için İstanbul'a geldiğim de oldu ama esas olarak sizi internetteki sitenizden takip ediyorum. Sizden bir yıl önce dünyaya gelmişim. Bir kere de 10-12 yıl önce elinizi öpmek nasip oldu.

Sohbetleriniz sayesinde;

- Ehl-i Sünnet inancının önemini,

- Hadîs-i şeriflere imanı,

- Peygamber Efendimiz (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in kadr-ü kıymetini,

- Ehl-i Sünnet âlimlerin değerini,

- Dünyanın geçici olduğunu,

- Kabre, kıyamet gününe ve âhirete hazırlıklı olmanın gerekliliğini,

- İhlas olmadan bütün amellerin boş olduğunu,

- Şeytanın aklına gelmeyecek hilelerle, bizi misyonerlerin kucağına oturttuklarını,

- Şî'a'nın, Vehhabiler'in, reformistlerin sapıklıklarını,

- Takva sahibi bir Müslüman olmanın gerekliliğini,

- Mübarek gün ve gecelerin önemini ve nasıl ihya edileceğini öğrendik elhamdülillâh."

Bana öyle güzel mektuplar gönderiyorsunuz ki mektupları okumak bile birçok vaaza bedel. Aslen Giresun Eynesilli olup, hâlen Amerika Nivcörsi (New Jersey)de mukim bulunan Ramazan Şen kardeşim bakın neler yazmış.

"Selâmun Aleyküm çok kıymetli, kalplerimizde taht kurmuş Ehl-i Sünnet müdâfacısı hocamız. Bu size ikinci yazışım hocam. İnşâallâh ilki elinize geçmiştir. Size olan sevgimi ve saygımı anlatmaya defter dolusu yazsam yetmez. Sizin sesinizi duyunca gözlerim doluyor.

İlk mektubumda da söylediğim gibi biz size söz verdik hocam, 'Bana iftira atılırsa inanacak mısınız?' diye sorduğunuzda 'Hayır hocam' dedik. Üç yıldır sizi can kulağıyla dinliyorum hocam. Bütün sohbetlerinizi 24 saat çevirip çevirip dinliyorum ve tavsiyeleriniz üzere başkalarına tebliğ ediyorum hocam.

Ben sizin sayenizde namaza başladım, eşim de başladı, etrafımdan üç kişi de başladı. Hepsi sizin eseriniz. Önce Allâhımız'ın takdir ve hidayeti elbette. Ama hocam siz çok başkasınız. Sanki sizi yüz senedir tanıyor ve seviyor gibiyim. Anlatacağım rüyam da namazla ilgili zaten.

Namaza başlayalı 2,5 sene oldu hocam. Namaza başladığım ilk yıllarda, yaşamış olduğum ülke biraz farklı olduğu için eski hal ve hareketlerimden biraz eser vardı. Hocam ben Amerika'da yaşıyorum. Tabi burada insanlar biraz rahat, giyimleri farklı, yaşayışları farklı siz daha iyi bilirsiniz hocam.

Ben spor salonuna gidiyor ve orada kadın erkek karışık bir havuzda yüzüyordum. Ama bu arada sizi dinliyor, namazımı kılıyor ve kendime çeki düzen vermeye çalışıyordum.

Bir gece rüyamda havuza girdim ve yüzmeye başladım. Tabi yine kadın ve erkek karışık, zaten burada gayet normal bir şey bu. Sonra bir güç beni havuzun dibine doğru çekmeye başladı. O Kadar çabaladım ki bir türlü çıkamadım. Nefesim kesilmeye başladı, insanlara bakıyorum bana yardım etsinler diye ama kimse dönüp bana bakmıyor.

Artık orada öleceğimi anladım. Kendimi iyice kaybettim. Son nefesimi verirken gözlerim tam kapanıyordu ki siz bir yerden havuza dalıp benim ensemden tuttuğunuz gibi çıkardınız hocam. Sonra benim nefes almamı beklediniz ve bana biraz tatlı biraz da sert bir üslupla 'Senin ne işin var bunların arasında?!' dediniz. Bu tek cümleniz benim orada boynumu büktü hocam.

Üzerinizde yine cübbeniz siyah ve uzun, mübarek kafanızda siyah sarığınız ve beyaz gömleğiniz vardı. Hocam sırılsıklam bir halde üzerimden damlalar dökülerek havuzdan çıktım. Sizin üzerinizde bir damla su yoktu. Beni oradan öylece alıp çıkardınız.

Hocam siz nasıl takdir edersiniz bilemem ama ben bunu şöyle yorumluyorum; o havuzun suyu necis ve ortamı uygun olmadığından sizin üzerinizde su yoktu. Ben o günden sonra böyle ortamları olan havuzlara girmiyorum hocam. Allâhım sizi en kısa zamanda aramıza kavuşturşun hocam."

Görüyorsunuz; Amerika'daki adamın rüyasına girip ona vaaz etmeyi ve şeriata uymayan işler yapmaması, oralarda bulunmaması için uyarıda bulunmayı Rabbim bu fakire nasip ediyor. Allâh-u Teâlâ bu müfterîlerin isnad ettiği kötü işleri yapan birine rüyada dahi şeriatsızlığı yasaklama kudreti verir mi?! İyi düşünelim, doğru anlayalım. Hakkımızı helal etmediklerimizin âhirette çok çekecekleri var. Rabbim onlara da dönüş nasip etsin.

Hapisten çıkınca yanıma gelip dizimin dibinde ölmek isteyen Ersin Yılmaz kardeşim bu fakirin tutuşturduğu Ehl-i Sünnet müdâfaası kandilinin güneşe dönüştüğünü ve artık hiçbir köstebek tarafından söndürülemeyecek raddeye ulaştığını açıkça ifade eden şöyle bir rüya görmüş:

"Hocam siz etrafı cennet gibi olan bir dağın tepesindeki bir mağaradasınız. Ben de o tepeye insan taşıyorum. Orada üç şekilde değişik salevatlar yazıyordunuz ve ben de okuyordum. Sonra ben mağaradan dışarı çıktım ve insanların bir kısmının güneşe savaş açtıklarını gördüm. İnsanlar güneşe ateş ettikçe güneş daha da çok tehlikeli ve korkutucu oluyordu. Bu arada ben de şöyle bağırıyordum '1400 yıldır sönmeyen güneşi söndüremeyeceksiniz!'"

Görüyorsunuz Rabbim neler gösteriyor, bunlar kafadan uydurulacak şeyler değil, ona göre dinleyelim. Aslen Of'un Tavşanlı köyünden yani Efendi Hazretlerimiz'in köyünden olup şimdi Samsun Atakum'da ikamet eden bir hanım kardeşimiz mektubunda içini şöyle dökmüş:

"Esirgeyen ve bağışlayan Mevlâmız'ın adıyla! Biricik Yakubumuz'un biricik Yusufu, nur yüzlü inci tanemiz! Ahmet Mahmut Cübbelimiz sizi bizden bir cuma günü almışlardı. O gün bu gün evimize güneş doğmadı. Hocam şu yalan dünyada iyilere revâ görülen zulme yüreğimiz dayanmıyor, sizin için dua etmekten gayrı elimizden bir şey gelmiyor. Dünya malım yok ki bağışlasam, hiçbir şeye güç yetiremiyorum.

Benim dünyalar güzeli, dosdoğru sözlü, herkesin sevgilisi biricik hocam! Sizi dinlemeseydim belki şu an kara toprakta olacaktım. Canıma kıymayışım, çilelere katlanmaya çalışma gücüm, sizin internetten ve flash tv.den dinlediğim o tesirli sohbetleriniz sayesinde oldu.

Kitaplarınızın hemen hepsini aldım. Son çıkanlar hariç hepsini en az bir kere okumaya ve sohbet arkadaşlarıma da okumaya ve elimden geldiğince sizin sevginizi aşılamaya çalışıyorum. En başta eşim ve çocuklarımın sizi sevmesini ve tanımasını istiyorum.

Cemaat olarak 15 günde bir cumartesi günleri 70-80 kadar arkadaş toplanıyoruz. Size dua edip dergiden ve kitaplarınızdan faydalanıyoruz. Hülâsâ hocam size çok şey borçluyuz. Hakkınız ödenir mi bilmem ama siz lütfen hakkınızı helal edin hocam.

Biz sizden asla hiçbir şüphe duymadık hocam. Ama bizim üzüntümüz uzakta olmak, size destek olamamak, nur yüzünüzü camın arkasından olsun görememek.

Biricik hocam! Sultanımızı yine yanınıza getirmiş olmanıza helal olsun diyorum. Biricik hocam, dâim olsun. Sizi göz bebeğimiz olarak görüyoruz. Sultanımız sizi bu kadar severken biz nasıl sevmeyiz?! Sultanımızın ve sizin elinize diken batması, tekellüfsüz yüreğimin en kuytu köşesine bile işler.

Mevlâm samimiyetime şahit olsun ki tek isteğim sultanımızın ve sizin çok uzun yıllar birlikte yaşamanız ve âhirette Peygaberimiz (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) ile cennette buluşmanız ve tabi bize de şefaat edip merhamet etmeniz.

Ne kadar şanslısınız hocam! Dünyanın Ğavs-ı Âzam'ı sizi bu kadar çok seviyor. Size bu iftiraları atmakla, davanızdaki haklılığınızı gördüğümüzden size olan sevgimiz büsbütün arttı.

Sizi çok özledik hocam. Mevlâm ailenize sabır versin. Kim bilir nasıl özlüyorlardır sizi. Hocam biz size dua ediyor ve çok seviyoruz. Siz de bize dua edin, âhirette şefaat edin. Mevlâm size Eyüp (Aleyhisselâm)a verdiği gibi taze hayatlar versin. Hazreti Ali'nin gücünü, Hazreti Ebû Bekr'in makamını ihsân eylesin. Her şey gönlünüzce olsun. Televizyon kurmak istemişsiniz. Rabbim muvaffak eylesin. İlk defa fakirliğime ve âcizliğime bu kadar ââh ettim.

Bilseniz hocam orada size yakın olan mahkum kardeşlerimizi bile kıskanır olduk. Rabbim inşâallâh bu mektubumu okumanızı nasip eder. Yalan dünyadan bâri bu kadar nasibim olsun. Çok haksızlıklara uğramış bir kardeşiniz olarak, gurbette garip bir kul olarak budur Rabbimden niyazım ki size bu acıları yaşatan herkesi istisnasız cezalandırsın, bu dünyada rezil rüsvay etsin, âhirette ise nâr-ı cehennemde ebedî bıraksın. Onlar kime zulmettiklerini yakında bilecekler inşâallâh.

Sizi üzgün görmeyelim hocam, dayanamayız. Sizi Rabbimin, tüm peygamberlerinin, velîlerinin, bütün melâike-i kirâmın ve hakîkî şehitlerin himmetine emanet ettik. Emanetimizin zayi olmayacağını biliyor ve hasretle sizi bekliyoruz.

Hocam evimizin her yerinde sizin sesiniz yankılanıyor. O kadar âşinâ olduk ki sanki buradasınız. İşte hayal gücü, uzaktayken yakındasınız. İyi olun hocam, moralinizi bozmayın. Siz çok şanslısınız, Rabbim sizi seçmiş, sevmiş, sevdirmiş, ilmin en güzelini vermiş, sizin makamınıza, kürsünüze bile Rabbim, Habîbi (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in torununu yerleştirmiş.

Kûn fe yekûn duası Rabbe münâcâtımız,
Senle yüceldi ilim, duyuldu hep adımız.

Bekliyoruz görülsün âcilen şu dâvâmız,
Tez vuslata erdirsin bizi Yüce Mevlâmız."

Ümraniye Atakent'ten gönderilen bir mektupta bir hanım kardeşim de çok güzel şeyler yazmış:

"Çok kıymetli hocam! Bu âciz kardeşiniz, sayenizde İslamı tanımaya başlayan, Ehl-i Sünnet itikadını öğrenmeye çalışan ve Allâh için sizi çok ama çok sevenlerdenim. Fakat duygularımı dışarı vurmakta zorlandığım için de mektubumu belki de size en son yazan bahtsızlardanım.

Hocam haberlerden tutuklandığınızı öğrendiğim anda, nasıl söylesem sanki içimde bir ateş yanmaya başladı. Sonraki günlerde bunu telâfisi olmayan bir yalnızlık duygusu izledi. Bu öyle bir duyguydu ki sanki dünyada bize doğruyu gösterecek, yanlışlardan sakındırıp bilmediklerimizi anlatacak, güvenebileceğimiz hiçbir âlim, hiçbir hoca kalmamış gibiydi.

Bir daha hiçbir şekilde Efendi Hazretleri'nden bu kadar sağlam haber alamayacakmışız gibi geldi. Neye nasıl inanacağımızı bilemeyecektik. Size yıllardır öylesine alışmış, güvenmiş ve bağlanmıştık ki sizden başka kim ne söylerse zihnimde bir 'Acaba' uyanıyordu. Hocam istiyoruz ki her ne konuda olursa olsun sizin süzgecinizden geçsin, sizin onayınız olsun. Siz tamam derseniz yapalım.

Hocam şunu bilmenizi isterim ki bugüne kadar size atılan bu iftiralara inanan bir kişiye bile rastlamadım. İlk günlerde adliyeye götürüldüğünüzün haberini izlediğim akşam liseye giden oğlum 'Anne sınıfta ve serviste arkadaşlar hoca efendi hakkında yalan yanlış şeyler anlatıyorlar, çok sinir oldum' dedi.

O sırada halının üzerine uzanmış arabalarıyla oynayan 7 yaşındaki oğlum, yattığı yerden gayet rahat, kendinden ve sizden çok emin bir tavırla 'Sen onlara 'Cübbeli Hoca böyle bir şey yapmaz' diyemedin mi?!' dedi.

Hocam o ânı yaşamanızı isterdim. Âbisi de ben de bu küçücük çocuğun bu kadar emin ve net tavrı karşısında çok duygulandık. Bahsettiği kişi sanki 40 yıllık dostu gibiydi.

Hocam geçenlerde yine küçük oğlumu okula götürünce bahçede arkadaşlarla konuşuyorduk. İçlerinden bir tanesi dış görünüşü itibarıyla son derece zıt kutuplarda olan bir hanım 'Ayyy... O hoca hâlâ hapiste mi?! Ben onu flash tv.deki sohbetlerinden tanıyorum. Ne sevimli, ne temiz, insana güven telkin eden bir yüzü var. Ben ondan bilmediğim çok şeyler öğreniyordum' deyince o kadar çok sevindim ki şimdi o hanım bir başka sevimli görünür oldu gözüme. Aslında zaman zaman bu ve benzeri çok olayla karşılaşıyoruz ama kıymetli vaktinizi çok aldım daha fazla uzatmayacağım."

Bu hanım kardeşim 6 ay önce vefat eden kayın vâlidesi ve tüm geçmişlerimizin ruhu için bir kelime-i şehâdet hediyesi istemiş, buyurun okuyalım.

Bağcılar'dan yazan Hüseyin Poruk kardeşim çok güzel şeyler yazmış, bir rüyasını da güzelce tâbir etmiş, bakın dinleyelim:

"Hocam epey zamandır bu mektubu yazmak istedim ancak bu zamana kısmetmiş. Öncelikle şunu söylemeliyim ki bu mektup bütün duygularımı yansıtmaya yetmez. Değerli hocam hakikatte ne siz beni tanıyorsunuz, ne de ben âciz-fakir sizi. Ama manevi olarak 7 senelik bir muhabbetim var size.

İlk zamanlar sadece mp3 denilen cd.lerden hep dinlerdim sizi eve geldiğimde ve mübarek yüzünüzü küçük karelerde görürdüm. 2002'li yıllarda size atılan bir iftirada da hep öyle konuşanların karşısında durdum. Kim sizi kötüleyecek ve bu iftiraya inanacak olsa hep uyardım ve hiç inanmadım. Şu an size olan itimadım daha da artmış durumdadır.

O günlerde sevgimi ve muhabbetimi onlara hep şöyle ifade ettim; dünya önümde diz çökse ve tersine dönecek olsa asla Cübbeli hocamızın sevgisinden bir zerre eksiltemez.

Hocam sizi bana sevdiren Allâh (Celle Celâlühü). Ama hep rüyalarla sevdim ve sizinle alakalı gördüğüm birkaç rüyayı sizinle paylaşayım; bu fakir Şehit Bayram Hocam'ın Pazar sohbetlerine gitmeye çalışırdım. Onun vesilesi ve sohbette 'Karpuz seçerken dikkat ediyorsun da, tarikat seçerken niye dikkat

etmiyorsun' sözünden etkilendim. Elhamdülillâh tarikat dersi almak nasip oldu.

İşte o günlerde Yavuz Selim gibi büyük bir camide Bayram Hocamız'ı az bir kalabalığa vaaz ederken görüyorum ve siz de hutbenin hemen önündesiniz. Bayram Hocamız sizi işaret ederek 'O da bizdendir' dedi. Vaaz sonrası ikinizin de ellerinizden öptük elhamdülillâh.

Bu rüya sonrası 2002'li yıllarda denizdeki iftiralar ortaya çıkmıştı. Ama Allâh benim kalbime çoktan sizlerin sevgisini atmıştı zaten.

Bir defasında da siz içeri alınmadan 2-3 ay önce mahallemizdeki kurs gibi bir yer ve oraya bağlı bir odacık gördüm. Efendi Hazretlerimiz o mescitte kalabalığa vaaz ediyordu. Gençti, 50-60'lı yaşlarda gibi görünüyordu. Fakat sesi sizin sesinizdi. Efendi Hazretleri konuşuyor ama çıkan ses sizin sesiniz. Odacıkta da sizi ve birkaç ihvânı ders yaparken görüyorum.

Âcizâne olarak bu rüyadan anladığıma göre; Efendi Hazretlerimiz neyi anlatmak istiyorsa siz onu söylüyorsunuz. Teşbihte hata olmasın ama siz sanki o mübareğin konuşan ağzı ve söyleyen sesi oldunuz. Yanlışsa düzeltin hocam, anladığım bu.

Uzatmayayım hocam, kıymetli vaktinizi almayayım. Son olarak içeri girdiğinizden birkaç gün sonra da bana benim bir hatamla ilgili bir şey söylediniz. Bana 'Şunu şöyle yapıyorsun, yapma' dediniz. Gerçekten tam da yapmış olduğum bir hata hususunda beni uyardınız. Ben bu rüya ile de sizin manevi halinizin yüksekliğini çok iyi anladım.

Hocam her vesile ile size dua ediyorum. Kızım 6 yaşında olmasına rağmen o da çok üzgün halinize, fotoğrafınızı gördüğünde öpüyor, o da dua ediyor. Âcizâne biraz çenem vardır ki her nerede konuşulsanız insanları kırmadan dökmeden sizi anlatıyorum Allâh için.

Genel manada şunu görüyorum ki; eskiden aşçı idim, sakallıyım diye o işe devam edemedim. Şu an suculuk yapıyorum ve mesleğim gereği çok kişiyle muhatap oluyorum ki hiç kimsenin bu iftiralara inanmadığını rahatlıkla söyleyebilirim.

Herkes çok üzgün ve bekleyişte. Yani hocam pazarcısından pompacısına, esnafından işçisine kimse inanmıyor. Bu size yapılan işler gerçekte Ehl-i Sünnet'e, Kur'ân-ı Kerîm'e ve Allâh-u Teâlâ'ya yapılmıştır. Rabbim tez zamanda kurtuluşlar nasip etsin.

İnşâallâh çıkış haberinizi aldığımızda çoluk-çocuk sizin yanınızda olacağız. Biraz önce öğlen namazı sonrası mektup yazmak için dua ettim ve şunu ekledim duama; Allâhım! Beni, ailemi ve zürriyetimi yarın mahşerde Cübbeli Ahmet Hocamız, Efendi Hazretlerimiz ve Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz ile birlikte Kevser havuzunun başında birleştir.

İlk hapse girdiğinizde dediğim gibi 'Hocamın çıkışı çok şeyleri değiştirecek, işin sonunda büyük işler var. Şu an aynı kanıdayım. Dua ile... Sizi en büyük emanet sahibi olan Allâh (Celle Celâlühü)ye emanet ediyorum."

Gördüğünüz gibi yine bir kardeşi rüyada bir hatadan vazgeçirdiğim zikrediliyor. Bana gelen yüzlerce mektubu size aktarmam mümkün değil ama bu fakirin işi insanlara daima iyiliği emredip kötülükten nehyetmek olduğu için bu durum rüyalarda bile devam ediyor ki bu da hak üzere olduğumun en büyük delilidir.

Bahçelievler Fevzi Çakmak Mahallesi'nden yazan bir hanım kardeşim çok manalı ve düşündürücü bir rüya nakletmiş ve şöyle ifade etmiş:

"Hocam Allâh'ın feyzi, bereketi, inayeti, sabrı, lütfu ve âfiyeti sizin üzerinize olsun. Biz üç kız kardeş olarak her gün senin için aksatmadan Yâsin-i Şerîf okuyup, Tefrîciye ve Yâ Latîf çekiyoruz. Sizin ilk hapse girdiğinizde ablamın gördüğü bir rüyayı size anlatayım;

Hocam sizi bir odaya hapsetmişler ve ablam size şöyle soruyor 'Hocam niye sizi hapsediyorlar?' Siz de 'Benden Peygamberimiz'in mübarek cesetlerini yakmamı istiyorlar. Beni ömrümün sonuna kadar hapsetseler bile ben asla Peygamberimiz'in mübarek cesedine zarar vermem' demişsiniz.

Bu rüya her şeyi çok güzel bir şekilde anlatıyor bence. Hocam Rabbim size çok yüce makamlar ihsân eylesin.

Tez zamanda beraat edip, cemaatinize talebelerinize kavuşturtursun, biz kendimizi sizin cemaatiniz değil de talebeniz olarak görüyoruz. Senin bize öğrettiklerin, anlattıkların ve uyardığın şeyler hürmetine seni âfiyete kavuşturup beraat ihsân eylesin.

İnanın hocam perşembe günü radyoda sizin sesinizi arıyoruz. Sizin sohbetinizdeki tadı hiçbir yerde bulamıyoruz. Rabbim sizi bize bağışlasın. Annem de sizi çok seviyor. Sizi hapsedenlere her gün beddua ediyor ve çok üzülüyor.

Hocam bizim çok sıkıntılarımız var, sizi Allâh dostu olarak görüyoruz ve sizden dua bekliyoruz. Şeyhimizin hürmetine, bütün Allâh dostları hürmetine size bütün muratlarınızı ihsân eylesin. Kalbinizi ummanlar gibi geniş eylesin. Rabbim bedeninize sıhhat âfiyet versin. Sizi en emin olan Allâhım'a emanet ediyorum."

Bağcılar Yeni Mahalle'den yazan bir hanım kardeşim de hislerini şöyle ifade etmiş:

"Kelamıma evvelâ zaten pak olan alnınızın akıyla bütün dünyaya ibret olacak bir şekilde çıkmanız temennisiyle başlıyorum. Pek kıymetli, saygı değer hocam! Bu nâkıs, sizleri çok öncelerden beri tanıyan, seven, lalegül fm.den sürekli dinleyen ve maddî imkanı kısıtlı olmasına rağmen 3 senedir Arifan dergisine abone olan ve kitaplarınızın hemen hemen hepsini alıp okuyan biriyim. Ne zaman lalegül'de o kalplere sürûr veren sesinizi duysam ferahlanıyorum ve diyorum ki 'İşte bu şeyhimizin sağ kolu.' Âcizâne dua ediyorum. Rabbim sizlere fazl-ı keremiyle uzun ömür versin. Şöyle ki herkes bir şeyler vermek istiyor, bu âcize de diyor ki; 'Rabbim benim kalan ömrümü de Cübbeli Ahmet Hocamız'a ver, hocamızın daha İslama yapacağı çok hizmetler var.' Buradan zalimlere şöyle sesleniyorum;

'Sönmeyecek nûru Hüdâ, dinle beni,
Yakacaktır söndürmek için üfleyeni!'"

Görüyorsunuz; bu yolun aşkı bir kadını bütün şâirlerden daha edebiyatlı hale getirmiş. Nazım Hikmet'i o kadar methederler, hiçbir şiirinin sonu başına denk gelmiyor ama merhum Necip Fazıl Allâh için ne kadar mevzun şiirler söylemiş. Rabbim kabrini nur eylesin. Âmîn!

Bayrampaşa Yıldırım Mahallesi'nden yazan bir hanım kardeşim de hem kendisinin hem de bir arkadaşının rüyasını ve yorumunu şu ifadeleriyle zikretmiş:

"Çok muhterem ve çok kıymetli hocam! Ben de sizin vesilenizle İslamı ve itikadımızı öğrenen, bu mübarek yola yeni girmiş henüz daha birinci sınıfta olan bir ihvan kardeşinizim. Rabbim beni bu yolda son nefesime kadar dâim eylesin. Duanızı benden esirgemeyin.

Bu cemaate adımı yeni yazdırdım ama bu kısa zamanda çok şey öğrenme çabasına girdim. Dergiye aboneyim, bütün yazıları okumaya çalışıyorum. Kitaplarınızı da alıp okuyup okutuyorum. Radyoyu da hiç kaçırmamaya çalışıyorum. Sayenizde sohbetlerinizle daha şimdiden çok kitap okumuş gibi bilgi sahibi oluyoruz. Allâh-u Teâlâ sizden binlerce kez razı olsun.

Hocam siz daha içeri girmeden arkadaşım rüyasında; güneşli bir havada, etrafında deniz olan bir adada oturmuş, bir tarafında kilise, bir tarafında da siz varmışsınız.

Gâipten bir ses 'Şu kiliseye gidip dua edenin Allâh (Celle Celâlühü) duasını kabul ediyor' diyormuş. Arkadaşım da 'Olur mu öyle şey?! Hiç Müslüman kilisede dua eder mi?! Etse etse camide eder' deyince o ses 'Gir de bir dene' demiş.

Arkadaşım da size dönerek 'Hocam doğru mu?' deyince siz de arkanızı dönerek uzaklaşmışsınız. Yani dilinizle değil de tavrınızla hayır diyorsunuz. Bunun üzerine arkadaşım uyanır uyanmaz rüya tabirlerine bakıyor ve kilise iftira atılacağına işarettir diyor. Arkadaş 'Kim iftira atacak ki?!' diye düşünürken sizin bu olayınız ortaya çıkmış.

Rabbim sizin mâduriyetinizi kullarına gösteriyor. Zerre kadar da inanmamıştım zaten. 'Diken batıyorsa eline, bil ki güle ulaşıyorsun.'

Ben de mübarek şeyhimiz Efendi Hazretleri ile sizi gördüm rüyamda. Siz bir masanın üzerine çıkıp oturmuşsunuz, arkanızda, sağınızda, solunuzda Efendi Hazretleri var. Tarikat dersini çekiyoruz birlikte. O kadar manevi huzurla doldum ki kalbimin 'Allâh' derken yerinden çıkacağını zannettim, uyandığımda da o hal devam ediyordu.

Bu mektubu Allâh için size destek vermek, sizi Allâh için çok sevdiğimi belirtmek için yazıyorum. Zor durumda olan siz değil bizleriz sayın hocam."

Sultangazi'den yazan Ahmet Sarı kardeşim de çok müjdeleyici ve görüldükten bir hafta sonra vukûa gelerek hak olduğu sabit olan bir rüyasını şu ifadeleriyle paylaşmış:

"Selâmun Aleyküm sevgili hocam! Size öncelikle şunları söyleyeyim; hocam siz bizim başımızın tâcısınız, biz sizin sayenizde Ehl-i Sünnet diye bir şeyin aslında elzem olan itikadımız olduğunu anladık. Eğer sizi tanımasak ehl-i bidat bir fırkadan olabilir ve böylece âhirete gidebilirdik. O yüzden size çok şey borçluyuz ve bu borcu ödeyecek bir servete de mâlik değiliz. Onun için hakkınızı helal edin sevgili hocam.

Bişr-i Hâfî Hazretleri'ne 'Siz neden Ehl-i Sünnet'i müdâfaa etmiyorsunuz. Ahmed ibni Hanbel Hazretleri bu Ehl-i Sünnet için işkence, dayak, hapis hayatı gibi türlü türlü belalara katlanırken, siz neden âlim bir zat olarak kolları sıvamıyorsunuz?!' dediklerinde o mübarek şöyle cevap vermiş: 'Ahmed ibni Hanbel Hazretleri öyle bir makamda ve öyle güzel Ehl-i Sünnet'i müdâfaa ediyor ki, ben onun lafının üstüne laf etmekten âciz kalıyorum.'

Sevgili hocam bu Ahmetlerin hayatları demek ki böyle. Ehl-i Sünnet mücâhidi, Ahmed ibni Hanbel, Cübbeli Ahmed, İmâm-ı Rabbânî Ahmede'l-Fâruk es-Serhendî (Kuddise Sirruhû) ve hepsi de Medrese-i Yûsufiyye'den geçtiler. Bu fakir de Ahmet olarak sizleri sevip, size özenmekte.

Hocam bu âciz ve fakir oto tamircisi idi. Sizin sohbetinize gelip dinleme şerefine erdim. O zamanlar 1 aylık evliydim. Sonra sohbetiniz çok hoşuma gitti, tesirlendim. Gide gele sohbetlerinizin müdâvimi oldum. Daha sonra hâfızlığa heves ettim, mesleğim olan oto tamir işini bıraktım, medrese eğitimi almaya başladım. Şimdi şükürler olsun hâfızlığım bitti. Bu arada 2 çocuğum oldu; biri Âişe biri Fâtıma.

Şimdi ise Arapça okuyorum, Avâmil bitti elhamdülillâh. Dua edin sizin zerreniz kadar dahi olabilsek ne mutlu bize. Bir perşembe akşamı sohbet sonrası size 'Hocam, hoca hanım çarşaf giymiyor, buna içim çok sıkılıyor dua edin ne olur' dediğimde siz dua ettiniz, inanın sabah olunca hanım bir şey demeden kendi rızasıyla çarşaf giydi hamdolsun.

Tüm bunları topladığımda size ne kadar borçlu olduğumu daha iyi anlıyorum. İnanın sizi çok seviyoruz. Çevremde sizi sevmeyen insan pek yok, zaten sizi sevmeyenleri sevmiyoruz. Bu sevgisizliklerinden dönmedikçe de sevmeyeceğiz.

Benim bir âbim var, namaz felan kılmazdı. Ben ondan dolayı muzdariptim. Pek yola gelecek cinsten değildi. Ona bir gün sizin 'Namaz Kılmayanların İki Cihanda Başlarına Gelecek Belalar' adlı kitabınızı hediye ettim ve hali çok değişti, namaza başladı, şu an hanımı dahi çarşaflı elhamdülillâh. Daha bunun gibi nice hâdiseler var. Eğer ben bunları yazacak olsam mektup bir defter olurdu. Tüm bunlara siz vesile oldunuz saygı değer hocam.

Hocam siz hapse girmeden 1 hafta gibi bir zaman önce bir rüya gördüm ki şöyleydi; geniş bir mescitte vaaz veriliyordu, biz de oradaydık. Baktım siz de oturup sohbet dinliyorsunuz, ben sizin yanınıza gelerek başınızdaki sarığa baktım, sarık çok ihtişamlıydı, aynı Osmanlı padişahlarının sarıkları gibiydi. Sonra ben size 'Hocam sarığınız yoksa size sarık sarayım' dedim.

Siz bana 'Başımdaki bu sarık iyi hoş' dediniz. Sonra ben size 'Hocam neden sohbeti siz yapmıyorsunuz' dediğimde siz bana kürsüdeki zâtın seyyid olduğunu, bir süre o zâtın sohbet vereceğini söylediniz, bir hafta sonra da hapse girdiniz. Ben bunu o zaman anlayamamıştım, sonra başınızdan bu imtihanlar geçince anladım. O rüyadaki ihtişamlı sarığı, kazanacağınız makamlara yordum, en iyisini siz bilirsiniz.

Hocam sizi Allâh için çok seviyorum. Beraatınız için, aileniz için, sevdikleriniz ve sizi sevenler için Allâh'tan sabr-ı cemîl, ecr-i cezîl niyâz ediyoruz. Ne biz, ne de tarih sizi unutmayacaktır. Belki bizler unutulup gideriz belki de hatırlanmayız ama Cübbeli Ahmet Hoca Efendi Ehl-i Sünnet âlimi ve mücâhidi diye tarihin sayfalarında yer alacaktır."

Bu kardeşimin "Ahmed" ismi hakkında yazdığına gelince; onun bu yorumu yerindedir. Zira:

«اَلْأَسْمَاءُ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ.»

"İsimler gökten iner" hadîs-i şerifinin fehvâsınca "Ahmed" ismi taşıyanların çilesi çoktur. Çünkü hamd, iyi ve kötü her şeye karşı yapıldığından "Ahmed" ismi de "Çok hamdeden" manasını ifade ettiği için her hâlükârda çok hamdeden birisi olması gerekir.

Dolayısıyla çok hamd, lugatı itibarıyla çok musibetle karşılaşmayı engelleyen bir isim değildir. Belki hayatta karşılaşılacak birçok hamdi mûcip zorluğa davetiye çıkarıcı olarak da değerlendirilebilir. Tanıdığım birçok adaşımda da bu hali müşahede etmişimdir.

Ama hamdolsun ki benim ismim tek değildir, diğer ismim de "Mahmud"dur. "Delâil-i Şerîfe"de zikredildiği üzere; Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in gök ehli katındaki ismi olan Mahmud ise aynı zamanda Allâh-u Teâlâ'nın ism-i şerifidir.

Nitekim sahabeden Hassân ibni Sâbit *(Radıyallâhu Anh)* bir şiirinde:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللهَ أَرْسَلَ عَبْدَهُ
بِبُرْهَانِهِ وَاللهُ أَعْلَى وَأَمْجَدُ

وَشَقَّ لَهُ مِنِ اسْمِهِ لِيُجِلَّهُ
فَذُو الْعَرْشِ مَحْمُودٌ وَهٰذَا مُحَمَّدُ

"Görmedin mi ki Allâh o kulunu ne büyük bir huccetle gönderdi,
O Allâh ki o en Yüce ve en Ulu'dur.
Onu değerli kılmak için Kendi isminden ona da bir isim çıkartmıştır,
Nitekim Arş'ın sahibi Mahmud, o ise Muhammed'dir"

diyerek Rabbimizin Mahmud ism-i şerifiyle, Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Muhammed ism-i şerifinin aynı mastardan yani "Hamd" kökünden alındığına dikkat çekmiştir.

Diyeceğim o ki 47 yaşıma geldiğim şu günlerden sonra inşâallâh ikinci ismim olan ve "Övülen" anlamına gelen Mahmud tarafı ağır basar da bundan sonra insanların övgülerine lâyık olacağım güzel hallerle ve hüsn-ü kaderlerle karşılaşırım.

Arnavutköy / Bolluca'dan yazan bir hanım kızımın rüyası da bu fakirin hak uğruna Allâh yolunda zulme uğradığını gösteriyor, bakın neler yazmış:

"Ehl-i Sünnet kalesi muhterem hocam! Sizi çok özledik. Bir an önce çıkmanızı bekliyoruz. Uykum biraz ağır olmasına rağmen teheccüt vakitlerinde kalkıp sizin için Erba în-i İdrîsiyye ile dualar ediyorum. Ben bu duaların bereketine inanıyorum hocam.

Bu mektubu iki kız kardeşimle birlikte yazıyorum. Onlar da size çok dua ediyorlar. Ben hafızlık yaptım. Şimdi diğer şer'î ilimleri okuyorum. Onlar da hâfızlığa başladı. Ne olur dualarınızı bizden eksik etmeyin hocam.

Hocam siz müjdeci rüyalar görürsek yazmamızı söylemiştiniz. Siz tutuklanmadan önce bir rüya görmüştüm. Ama bir anlam verememiştim. 2-3 katlı binaların tepesinden boyları yere kadar uzanan yılanlar vardı. Ben de sizin yanınızdaydım. Siz 'Bütün bunlar Allâhımız var dediğimiz için mi?!' diyordunuz."

Gördüğünüz gibi tabire hâcet yok. Bu rüya bana Uhdûd ashâbının yani kâfir bir hükümdar tarafından şirke zorlanan ve puta tapmadıkları için ateş dolu derin çukurlara atılan imanlı erkek ve kadınlar hakkında Bürûc Sûresi'nde zikredilen:

﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾

"O (kâfir ola)**nlar bu** (Müslüma)**nların** (hiçbir vasfını değil) **ancak O Azîz ve Hamîd olan Allâh'a imanları**(ndan ibaret en üstün vasıfları)**nı beğenmemişlerdi"** *(Bürûc Sûresi: 8)* âyet-i kerîmesini hatırlattı.

İnşâallâh bize bu zulmü revâ görüp de tevbesiz ölenlerin âkibeti de bu âyet-i kerîmenin peşi sıra zikredilen:

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾

"O kimseler ki inanan erkeklerle inanan kadınları (dinleri uğrunda çeşitli eziyetlerle) **sıkıntıya sokmuşlardır sonra da tevbe etmemişlerdir, bu sebeple gerçekten de cehennem**(in türlü türlü) **azab**(lar)**ı özellikle onlar içindir, o çok yakıcı** (olan farklı bir) **azap da sadece onlara âittir"** *(Bürûc Sûresi: 10)* âyet-i kerîmesinin beyan ettiği şekilde azâb-ı nâr-ı harîk olur.

Sizler gibi bizi madden ve mânen destekleyen kardeşlerimizin sonu ise bir sonraki:

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾

"Şüphesiz o kimseler ki iman etmişlerdir ve sâlih ameller işlemişlerdir; (ağaçlarının) **altlarından sürekli ırmaklar akmakta olan pek değerli cennetler sadece onlar içindir. İşte sana! Ancak bu, pek büyük kurtuluştur"** *(Bürûc Sûresi: 11)* âyet-i kerîmesinde zikredilen cennetlere ve büyük ecirlere nâiliyet olsun. Âmîn!

Yine bu manada Kurtköy'den Kardelen rumuzuyla yazan bir hanım kardeşim bu fakir hakkında yaptığı bir tefâülü şöyle açıklamış:

"Hocam hapse girdiğinizi ilk duyuncaki sözüm; 'İnnâ lillâh ve innâ ileyhi râci ûn' oldu. Bunu da mı yaptılar. Onları Mevlâ'ya havale ediyorum. Hapse girmenize çok üzüldüm. Ama bunda da nice hikmetler vardır. Çünkü Mevlâmız kullarının üzülmesini hiç ister mi?! Bunlar olduysa elbette ki altında birçok hayırlar vardır. Yakında da onları görürüz inşâallâh.

Hocam sizin için niyet edip Rûhu'l-Furkan'dan sayfa açtım. Sağ baş taraftaki âyet aynen şöyle 'Elbette sizden evvel kendilerine kitap verilmiş olan (Yahudi ve Hristiyanlar)lardan ve müşriklerden çok eziyet çekeceksiniz.' (Âli İmrân Sûresi: 186)

Ben birçok mana çıkarttım. En iyisini Mevlâ bilir."

Gerçekten her şey ortada, başıma gelenlerin tek nedeni hakkı söylememe ve bâtılın mumunu söndürmemdir. Rabbim hepimizi hidayet buyursun, bizim vesilemizle de sâir insanları hidayet eylesin. Âmîn!

Antalya'dan yazan, ismini mektuba yazmayan bir hanım kardeşim evvelce benim sohbetlerimi dinlerken sonra terk ettiğini, bunun üzerine rüyasında :

"Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* seni affetmedi" dendiğini, buna çok üzülüp ağlayarak çokça istiğfar ettiğini, sonra bunun sırrını anlamak için istihâre yaptığında rüyasında Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i gördüğünü, Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in mübârek kolunu bu fakirin omzuna koyduğunu, benim de Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in mübarek kolunun altında çok edepli bir şekilde durduğumu, Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Efendi Hazretlerimiz'e bu fakir hakkında "Mahmud da, Ahmet de bana yardım ediyor" buyurduğunu, sonra da o gören hanıma kendisinden niçin razı olmadığını beyan sadedinde "Sen bizim sevdiğimizden yüz çevirdin" dediğini yazmış.

Sonra sohbetleri dinlemeye yeniden başlayınca tekrar Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i gördüğünü ve affedilip affedilmediğini sorunca "Seven sevdiğinin hatırına affedilir, sevdiklerimizi seveni biz de severiz" cevabını aldığını nakletmiş. Mâşâallâh ne güzel rüyalar, zuhûratlar... ne ihlaslı, ne samimi kardeşlerimiz var. Rabbim nazardan muhafaza eylesin'

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in bu fakirin sohbetlerinin dinlenilmesine teşvik buyurduğu daha birçok rüya bana daha önce de anlatılmıştı. 10 sene belki de daha fazla bir zaman önce şimdi ismini de, sîmâsını da unuttuğum ve samimiyetinden şüphe etmediğim bir genç sohbetten sonra beni takip etti ve yukarıdaki odamın kapısına vardığımda yanıma gelerek "Hocam! Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* i rüyamda gördüm, bana 'Ahmed bana çok benziyor, onu bırakma' buyurdu" diye anlatmıştı. Bu arkadaş benim için önemli, bu kardeşim mektubu dinliyorsa mutlaka Metris'e mektup yazarak bana ulaşsın ki onu tespit edeyim.

Rabbim beni bunca rüyalardaki müjdelere lâyık eylesin, rezîl-i rüsvâ etmesin. Size bağışlasın, hüsn-ü zannınıza göre muâmele eylesin, Zât'ına lâyık olanı yapsın, bana lâyık olanı yapmasın. Bu duayı hepimiz hakkında kabul eylesin. Âmîn!

Antakya tarafından yazan bir kardeşim bu işin âkibeti hakkında şöyle bir fetih müjdesi görmüş:

"Hocam haberlerde gördüm. Sizin için 45 yıl istemişler, şok oldum. Ben de o gece sizin halinizi Mevlâ'ya danışmak üzere istihâre yaptım. Sağ yanıma sünnet üzere yattım. Ara ara daldım ama uyuyamadım. 'Yâ Rabbi! Hocamızın hali ne olacak?' diye çok yalvardım. Ama uyuyamadım. Gözlerim kapalı ama aklım başımda bir türlü uyuyamadım. Sonra karşıdan Sultan Fatih Hazretleri'nin geldiğini gördüm. Gözlerimi sıkı sıkı kapadım gitmesin diye.

Mübarek geldi karşımda durdu. Gencecik ve pırıl pırıldı. Fetih Sûresi'nin ilk âyet-i kerîmesini ben okudum, arkasından o mübarek aynen şöyle dedi: 'Fethiniz mübarek olsun.' Ve ardından gitti. Sonra Efendi Babamız geldi. Mübarek yüzünü yandan gördüm bembeyazdı." Alıntım burada bitti.

Benim kurtuluşum için okuduğunuz Yâsîn-i şeriflerin, dua ve zikirlerin, salevât-ı şerîfelerin çok tesirli olduğu ve asla bırakılmaması gerektiği hususunda da bir kardeşimizin şu rüyasını nakledeyim:

"Hocam içeriye girdiğinizden bu yana size ve Efendi Hazretleri'ne Yasîn-i Şerîf okuyorum. Bir gün okumayı unuttum. O gece sizi gördüm. Okunan Yâsinler, siyah bir yelek olup üzerinize giydiriliyordu. Tıpkı çelik yelek gibi. Bu yelekten yanınızda birkaç kişiye daha giydirildi.

Hocam hiç üzülmeyiniz, Yüce Allâh sizin vekilinizdir. Bunu da bir rüya ile öğrendim. Bazı rüyalar var ki kağıda dökülmüyor. Bu halde olmanıza sebep olanlar, sizinle uğraştıklarını sanıyorlar ama Allâh ve Rasûlü'ne savaş açmış durumdalar. Hâşâ Rabbim hiç savaş kaybeder mi?!"

Bu kardeşim ne kadar da doğru söylemiş değil mi?! Bütün bunlar boş şeyler değil, dosdoğru haberler. Rabbim hepinize bu yolda devam, sebat ve istik metler nasip eylesin. Âmîn!

Yine bir kardeşim:

"Hocam! Geçen yıl kışın rüyamda sizin İmâm-ı Rabbânî olduğunuzu gördüm. Bir arkadaşıma anlattığımda 'Hocamız bu zamanın âlimidir' diye tabir etti" diye yazmış.

Hayırlı mübarek olsun. Müceddid-i elf-i sânî Ahmed el-Fârûkî es-Serhendî *(Kuddise Sirruhû)* Hazretleri'nin himmetleri hepimize nasip olsun. İki belki de üç sene kadar önce İsmailağa vakfının başkanı Celal Erzincanlıoğlu Âbim de çok etkileyici bir rüya görmüştü. Kendisi bu rüyasını bana telefonla anlatacakken, bu rüyayı çok önemsediği için yanıma bizzat gelerek anlattı.

Yıllarca vaazlar için birlikte uzun yolculuklar yaptığım ve daima doğruluğuna şâhit olduğum bu âbim kendisini Hindistan'da, İmâm-ı Rabbânî Hazretleri'nin kabr-i şerîfinde gördüğünü, kabr-i şerîf açılarak İmâm-ı Rabbânî Hazretleri'nin dışarı çıktığını, canlandığını fakat kabrinden doğrulup oturamadığını, o sırada bu fakir kardeşinizin gelip İmâm-ı Rabbânî Hazretleri'nin arkasından omuzlarını tutarak onu kaldırdığını net bir şekilde gördüğünü anlatmıştı.

Benim gibi rezillik âbidesi biri nerede?! İmâm-ı Rabbânî Hazretleri gibi Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den sonraki ikinci bin yılın müceddidi olan zat nerede?! Kıyası yapılamayacak kadar farklı bir konu.

Biz o yüce zâtın bastığı toprak bile olamayız. Ama bu garip zamanda bir şeyler yapmaya çalışmamız, Efendi Hazretlerimiz gibi asrın müceddidinin hizmetinde bulunmamız, ismimizin muvâfak tı, İmâm-ı Rabbânî *(Kuddise Sirruhû)* dinleri birleştirmek isteyen Ekber Şah'a direnip, onun saptırdığı hocalara reddiye yaptığı gibi, bu fakirin de bu konudaki hassâsiyeti ve reddiyeleri, İmâm-ı Rabbânî Hazretleri hapse girdiği gibi bu miskinin de birkaç kere susturulmak için hapse atılması herhalde zerre kadar da olsa bizi onun yolunun hizmetçilerinden biri olarak göstermektedir.

Rabbim kaymaktan, caymaktan muhafaza eylesin. Cümlemize dünyada bu büyüklerin himmetlerini, âhirette de şefaatlerini nasip eylesin.

Âmîn!

SAHİH-İ EL-BUHARİ'NİN HATMİ ŞERİFİ

Seyyid İbrahim hazretlerinin, altı ayda onlarca talebe'i uluma, Şaban ayının birinde perşembe akşamı, verdiği Sahihi'l Buhari icazetinden önemli notlar:

İMAM BUHÂRÎ RAHİMEHULLAH (194-256/810-869)

Muhammed el-Buhârî, 13 Şevvâl 194 h./21 Temmuz 810 tarihinde Cuma günü Buhara'da doğmuştur. Bundan dolayı da Buhârî nisbetiyle anılmasına sebep olmuştur.

Buhârî, henüz **bebek iken babası vefat etmiş**, kardeşi Ahmed'le birlikte yetim kalmıştır. Annesinin terbiyesi altında büyümüş, küçük yaşta Kur'an'ı ezberlemiş ve Arapça öğrenmiştir. Babasından kalan servet onun hiç kimseye muhtaç olmadan ilim öğrenmesinde yararlı oldu.

On bir yaşında hadis öğrenmeye başladı. On altı yaşında annesi ve kardeşi Ahmed'le birlikte hacca gitti. Annesi ve kardeşi Buhârâ'ya dönerken, kendisi ilim öğrenmek isteğiyle Mekke'de kaldı. (210 h./825).

On sekiz yaşında "Kitâbu Kadâya's-Sahabe ve't-Tâbiin" ile "et-Târîhü'l-Kebîr" adlı eserlerini yazdı. İlim öğrenmek için Şam'a, Mısır'a, Basra'ya, Bağdat'a gitti. Bu amaçla altı yıl Hicâz'da kaldı. Buhârî, hadis öğrenmek ve nakletmekle kalmadı. Şiirle de ilgilendi. Ancak fazla şiir yazmadı. Savaş sporlarına ilgi duydu, ata bindi, ok attı.

Akranları Buhârî'den övgüyle bahsederler. Onu övenler arasında büyük muhaddis İmam Müslim'de vardır. Buna rağmen, Buhârî'nin üstünlüğünü çekemeyenler fitne çıkarmaktan geri kalmadılar. **Buhârî'nin "Kur'an mahluktur"** düşüncesini savunduğunu yaydılar. Bu dedikodulardan rahatsız olan Buhârî, memleketi Buhâra'ya gitti. Burada da rahat edemedi.

Buhârâ emiri ile arası açıldı. Buhara Emiri Halid İbn Ahmed, çocuklarına Câmiu's-Sahîh'i ve et-Tarih'i okutması için Buharî'yi konağına çağırır fakat Buharî, bu teklifi kabul etmez. İlim meclislerinin herkese açık olduğunu,isteyenin gelerek yararlanabileceğini, ilmi valinin konağının duvarları arasına hapsedemeyeceğini bildirir. Bu olay üzerine Ahmed İbn Hâlid, onu Buhara'dan sürer.

Buhârî, Buhara'dan ayrıldıktan sonra Semerkand'a gider. Hartenk köyünde bulunan akrabalarının arasına yerleşir. Semerkand'lılar, Buhârî'den yararlanmak isterler. Bir heyet gönderip Semerkand'a gelmesi ricasında bulunurlar.

Buhârî, Semerkand'a gitmek için hazırlık yapmaya başlar ancak bu arada hastalanır ve Ramazan Bayramı gecesi vefat eder *(30 Ramazan 256 h./31 Ağustos 869)*. **Cenazesi, bayram günü öğleden sonra kılınarak Hartenk'e defnedilir.**

Kütübü sitte müelliflerinden en-Nesâî, Buhârî'yi bizzat görüştüğü şeyhler arasında saydıktan sonra şöyle demiştir: **"O, sika, inanılır, akıllı bir muhaddistir. İslâm tarihinde ilk defa sahih kitap yazan odur."**

Bazı âlimler onun için şöyle derler: **"Buhârî, Allah** *(Celle Celaluhu)***'nun yeryüzünde yürüyen ayetlerindendir."**

Necm b. el-Fazl diyor ki: **"Rüyamda Rasûlullah** *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* **Efendimizi gördüm. Bir köyden çıkmış gidiyordu ve arkasından İmam-ı Buhârî de onu takip etmekteydi. O bir adım atınca Buhârî de bir adım atıyor ve ayağını Rasûlullah** *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)***'ın ayağını bastığı yere basıyordu. Kitabını da her bakımdan ona nisbet ediyordu."**

Buhârî ilmiyle amel eden bir insandı. İslâmî sınırlara uymada aşırı derecede titizdi. Helâl ve haram konusunda duyarlı idi. Hadis ilmine hizmet, bu yolla Allah *(Celle Celaluhu)*'ın rızasını, Rasûlullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'ın şefaatini kazanmaktan öte bir amaç taşımıyordu. Babasından kalan mirası bile bu yolda harcamıştı. Cömertliğiyle şöhret bulmuştu, yardım ettiklerine Allah rızası için elini uzatıyordu. Çok Kur'an okur, çok nafile namaz kılardı.

Rivayete göre her üç günde bir Kur'an'ı Kerîm'i hatmederdi. Gecenin bir kısmını uykuyla geçirirdi. Sürekli geceleri uykusundan kalkıp, kandilini yakar, hadis tahric ederdi. Yahut yazdıklarına işaretler koyar, üzerinde düşünürdü. Seherden önce uyanır, gece namazı kılar; sonra Kur'an'ın üçte birini okurdu. Ramazanda ise terâvihten sonra Kur'an'ın üçte birini okumaya devam ederdi.

Buhârî'nin kendi ifadesine göre hadis aldığı hocalarının sayısı binden fazladır. Hadis yazdığı şeyhlerine ait senetleri de bildiğini, senedi zayıf rivayetlere itibar etmediğini belirtir.

Hocalarının başlıcaları şunlardır: **Ahmed b. Hanbel, Ali b. el-Medinî, Yahya b. Maîn, İsmail b. İdris el-Medînî, İshak b. Rahuyeh.**

Öğrencileri arasında da en meşhurları şunlardır; **Ebu İsa et-Tirmîzî, Muhammed b. Nasru'l Mervezî, İbni Ebi Dâvud, Müslim b. Haccac ve en-Nesâi.**

MEHMET TALU

BERAT GECESİ

4 Temmuz 2012 Çarşamba gününü; Perşembe gününe bağlayan gece: Nice dini, ahlaki güzelliklerin yaşandığı rahmet ve mağfiret mevsimi mübarek Ramazan ayına adım adım yaklaştığımızı müjdeleyen Şaban ayının 15. gecesi olup **BERAT** kandilidir.

Yüce Rabbimizin lütuf ve keremi ile pek şerefli ve mübarek olan bu geceyi idrak edeceğiz. Kudsiyetiyle gönüllerimize feyiz ve bereket bahşeden, ALLAH Teâlâ'nın sınırsız af, merhamet, yardım ve bereketine vesile olan Berat kandilini tekrar idrak etmenin heyecan, sevinç ve mutluluğunu yaşamaktayız. Yüce Rabbimize sonsuz şükürler ve hamd-ü senalar olsun.

Berat Kandili Müslümanların, sınırsız af ve merhamet sahibi olan ALLAH Teâlâ'ya sığınarak günahlardan arındıkları, ilahi lütuf ve bereketlere eriştikleri müstesna zaman dilimlerinden birisidir. Berat gecesinde:

"ALLAHümme euzü bi afvike min ikabik. Ve euzü birızake min sehatik. Ve euzü bike minke Celle vechük. La uhsî senaen aleyk. Ente kema esneyte alâ nefsik.

ALLAH'ım! Azabından affına, gazabından rızana sığınıyorum; senden yine sana sığınıyorum. Zatın yücedir. Sana karşı senayı sayıp bitiremem. Sen kendini nasıl sena ettinse öylecesin."

niyazlarıyla dua edip Yüce Rabbimiz'e yakaran Rahmet Elçisi Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*in, bu gecede ALLAH Teâlâ'nın kendisinden bağışlanma dileyenleri affedeceğini, içtenlikle yapılan duaları kabul edeceğini müjdelemiştir. Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* in bu duası ile özdeşleşen ve mübarek Ramazan ayının müjdecisi olan bu gece, inananların kulluk bilinci ve hesap verme şuuruyla suç ve yanlışlardan kaçınmaları, günahlardan arınmaları ve Yüce Yaratıcı'nın sonsuz rahmet ve merhametine iltica etmeleri gerektiğini bir kez daha hatırlatır. Bu itibarla Berat gecesi, bilerek veya bilmeyerek işlenen hata ve günahlardan tövbe ederek, günahların kalplerde bıraktığı kirlilikten arınma, sıkılan ve bunalan ruhların Yüce Rabbimizin rahmetine ve mağfiretine ulaşması adına Müslümanların önüne açılmış bir fırsat kapısıdır.

Bu mübarek gece her yıl, İslâm dünyasının dört bir tarafında derin bir huşu ve hürmet ile karşılanır ve uğurlanır. İslâm aleminin saadet ve selâmeti, mü'minlerin mağfiret-i ilâhiyyeye nail olmaları için bu mübarek gecede milyonlarca Müslümanın elleri semaya açılır. Mü'minler, içtenlikle ALLAH Teâlâ'ya yönelirler, affedilme ümitleri canlanır ve Cenab-ı Hak'tan feyizi, rahmeti ve affedilmeyi büyük bir heyecanla gönülden arzu ederler.

Müminler için bu gece, hem af, mağfiret ve ilahi rahmete kavuşma vesilesi, hem de birlik, beraberlik ve kardeşlik duygularını en yoğun bir şekilde yaşadıkları bir fırsattır. Bu gecede kırgınlara son verilir, gönüller alınır, fakir fukara hatırlanır. Bu sebepledir ki asırlar boyu bu topraklar üzerinde yaşayan Müslüman ecdadımız, bu geceyi diğer kutsal geceler gibi, dini hayata derinlik kazandıran bir değer olarak görmüşler ve onu nefisleri kontrol altına almanın bir fırsatı olarak değerlendirmişlerdir.

Camilerimiz, mescidlerimiz bu gece, sabaha kadar üstlerine gökten yağan nurlar ile, kendilerini dolduran Müslümanlardan taşan nurlar arasında parıldar durur. Bu gecede camilerimizi kubbelerine kadar dolduran dualar bütün bir yıl ümmet-i Muhammed üzerinde ilahî bir rahmet olur. Bu gece, camilerimizde, mescidlerimizde tan ağarıncaya kadar Kur'an-ı Kerîm okunur, dinlenir, namaz kılınmak ve dua-niyaz yapılmak suretiyle ihya edilir. Bu mübarek gecenin hepimiz ve bütün İslâm alemi için maddî ve manevî hayırlara bereketlere ve afv ü mağfirete nail olmamıza ve **BERAT**ımıza vesile olmasını Cenab-ı Hakk'dan niyaz ederiz. Ve bilhassa idrak ettiğimiz bu mübarek gecenin; çağın getirdiği sıkıntılarla bunalan ruhlara, manevi hayatın ihmaliyle daralan kalplere, ümitsiz, karamsar, günleri gafletle geçen kimselere gerçek manada maddi ve manevi bir **kandil** olması için dua ve niyaz ediyoruz.

Sadece ferdi ve ailevi mutluluğumuzu değil, toplumsal hayatımızı, barış, huzur, dayanışma ve kardeşlik içinde yaşayabilmemizi de tehdit eden maddi-manevi pek çok olumsuzluğun yaşandığı günümüz dünyasında Kur'an-ı Kerim'deki:

"De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! ALLAH Teâlâ'nın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü ALLAH bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok mağfiret edici, çok merhamet edicidir."[1]

müjdesinin farkına vararak günah ve kusurlarımızdan dolayı tövbe etmeliyiz. İbadet ve dualarımız ile Rabbimize yakınlaşmalı, Yüce Mevla'mıza, ailemize, çocuklarımıza, çevremize, milletimize ve tüm insanlığa karşı olan görev ve sorumluluklarımızı yeniden hatırlayarak yeni bir ümit ve kararlılıkla geleceğe bakma melekemizi güçlendirmeliyiz.

Kurtuluş, af ve arınma gibi anlamlara gelen bu mübarek gecenin bize sunduğu manevi iklimde; Kur'an-ı Kerim'in bizlere öğrettiği:

"Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka kaybedenlerden oluruz."[2] vb. dualar, tövbe istiğfarlar ve yakarışlarla beratımızı almamızın ancak, nuzûlünün 1400. yılını idrak ettiğimiz hayat rehberimiz olan Kur'an-ı Kerim'i anlamakla, yaşamakla, Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*in bizlere miras bırakmış olduğu sünnetini ve evrensel ahlakî erdemleri hayatımıza yansıtmakla mümkün olacağını hatırımızdan çıkarmamalıyız.

Aslı "**Beraet**" olan ve Türkçe'ye "**Berat**" olarak giren bu kelimenin sözlük anlamı: "**Borçtan, hastalıktan, suç ve cezadan kurtulmak**". Dînî literatürde ise: "**Günahlardan arınmak, temize çıkmak, ilahî af ve rahmete nail olmak**" manasını ifade etmektedir. Buna göre Berat gecesi, ALLAH Teâlâ'nın affı ve bağışlaması ile Müslümanların günahlardan arınmasına ve kurtuluşlarına bir vesiledir.

ALLAH Teâlâ, bu mübarek gecede, kendisine yönelip af dileyen mü'min kullarına, cehennemden kurtuluş beratı verir. Berat gecesine, bereketli ve feyizli bir gece olması sebebiyle: "**Mübarek**"; kulların günahlarının affolunması ve temize çıkmaları sebebiyle: "**Beraet**"; kulların ihsana kavuşmaları nedeniyle: "**Rahmet**"; geceyi iyi değerlendiren kulların seçilerek salih kullar arasına alınması sebebiyle: "**Beraet ve Sakk**" adı da verilir.

Berat Gecesi, bütün İslâm âleminin mukaddes kabul edip ihya ettiği en mübarek gecelerden biridir.

1) Zümer sûresi: 53
2) A'raf süresi: 23

Hiç şüphe yok ki vakitler aslında birbirine eşittir. Bir vakit diğer bir vakitten kendiliğinden üstün olamaz. Öyleyse bir vaktin diğer vakitlerden daha şerefli ve faziletli olması mutlaka o vakitte meydana gelen bir yüce işten ve mübarek bir olaydan kaynaklanmaktadır. Zaman ve mekanlar kendilerinde meydana gelen büyük ve önemli olaylarla değer kazanırlar. **Berat gecesi hayırlarla dolu olayların meydana geldiği bir gecedir. Berat Gecesi'ni, bu derece yücelten husus, Berat gecesinin kudsiyeti, Kur'an-ı Kerim'in bu gecede Levh-i Mahfuzdan dünya semasına indirilmiş olması ile alakalıdır.** Cenab-ı Hak şöyle buyurur:

"Ha Mim. Helal ile haramı ve sair hükümleri apaçık bildiren bu kitaba, Kur'an-ı Kerime yemin olsun ki, gerçekten biz O'nu mübarek bir gecede indirdik. Muhakkak biz hak din İslam'dan yüz çevirenleri uyaranlarız. O, öyle bir gecedir ki, bu geceden gelecek senenin aynı gecesine kadar rızıklar, eceller ve benzeri her hikmetli iş katımızdan bir emir ile o zaman ayırt edilir, hüküm verilir. Hakikat biz, Rabbinden bir rahmet eseri olarak peygamberler gönderenleriz. Şüphe yok ki ALLAH Teâlâ her şeyi hakkıyla işitenin, her şeyi de kemaliyle bilenin ta kendisidir."[3]

Ayet-i kerimede geçen: "**Mübarek gece**"den maksat, bir tefsire göre: **Berat gecesi**dir. Bu tefsir sahiplerinin sahih kabul ettiği rivayetlere göre: Kur'an-ı Kerim'in tamamı, bu gecede **Levh-i mahfuz**'dan dünya semasındaki **Beyt-i Ma'mur**'a indirilmiş, sonra da Kadir gecesinden itibaren Cebrail *(Aleyhisselam)* vasıtasıyla Peygamber Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*e peyderpey[4] indirilmiştir. Ayrıca **Kıble**'nin Kudüs'teki **Mescid-i Aksâ**'dan Mekke-i Mükerreme'deki **Kâbe** istikametine çevrilmesinin; hicretin ikinci yılında, Şaban ayının 15.de vuku bulması da bu geceye ayrı bir önem kazandırmaktadır. Bu önemli iki hadise münasebetiyle Berat Gecesine mahsus şu beş haslet vardır.

A- Mahlûkatın bir sene içerisindeki rızıkları, zengin veya fakir, aziz veya zelil olacakları, ihya (diriltme) veya imate (öldürme) edilecekleri, ecelleri gibi her mühim iş bu gece tefrik edilir, görevli meleklere verilir. Cenab-ı Hak şöyle buyurur:

"...O, öyle bir gecedir ki, bu geceden gelecek senenin aynı gecesine kadar rızıklar, eceller ve benzeri her hikmetli iş katımızdan bir emir ile o zaman ayırt edilir, hüküm verilir..."[5]

Berât gecesi, ilâhî emirlerin Levh-i Mahfûz'dan yazılmasına başlanır. Kâtip melekler bu geceden, gelecek seneki aynı geceye kadar olan olayları yazar ve bu "Kadir gecesi" bitirilerek, rızıklara ait nüsha Mikâil *(Aleyhisselam)*a; musibetlere ait nüsha Azrail *(Aleyhisselam)* a; harplere, zelzelelere, yıldırımlara, çöküntülere ait nüsha da Cebrail *(Aleyhisselam)*a teslim olunur. Osman b. Ahnes *(Radıyallahü Anh)*den rivayete göre Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Şaban'dan Şaban'a eceller belirlenip görevli meleklere bildirilir. O kadar ki adam evlenir, çocuğu olur, oysa ismi ölecekler arasına yazılıp belirlenmiştir."[6]

Hz. Aişe *(Radıyallahü Anha)*dan rivayete göre Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz şöyle buyurmuştur:

ALLAH Teâlâ, hayrı şu dört gecede yazdırır:

1- Kurban Bayramı gecesi,

2- Ramazan Bayramı gecesi,

3- Şaban ayının yarısı gecesi yani Berat gecesi. Bu gece, ALLAH Teâlâ, ecelleri ve rızkı yazar. Hacca gidecekler de bu gece yazılır.

4- Sabah namazı vaktine kadar Arefe gecesi... "Diğer bir rivayete göre: Onlar beş gece olup biri de: Cuma gecesidir."[7]

Binaenaleyh, muhterem okuyucu! Gelin... Mukadderatımızın tayin ve tesbit edildiği bu mübarek gecede, çok çok dua edelim. Edelim ki, mukadderatımız hayırlı olsun. Hayırlı uzun ömür, sıhhat-ü afiyet, helâl bol rızık, son nefeste kâmil iman ile ölmek, korktuklarımızdan emin, umduklarımıza nail olmak, dünya ve ahiretimizin mamur olması, Cenab-ı Hakk'ın cemaliyle ve firdevs cennetiyle müşerref olmak v.b. isteklerimiz için dua edelim. Mukadderatı bilemiyoruz. Kimbilir? Yeterli dua etseydik belki de istediğimiz şekilde olurdu. Etmediğimiz için de öyle oldu.

Hakkımızda dünyâ-âhiret hükümlerin yazıldığı, emirlerin verildiği ve kader çerçevemizin yeniden biçimlendirildiği bu saat ve dakikalarda uyanık bulunmamız ve Cenâb-ı Hakk'a duâ ve niyâzda bulunarak, hakkımızda hayırlısını istememiz ne kadar isâbetli bir ubûdiyet hâlidir! Ne kadar sevimli bir kulluk tavrıdır! Ne kadar hoş bir duâ şeklidir!

Bu geceden başlayarak Kadir Gecesine kadar sürecek olan ve bizimle birebir ilgili bulunan bu yüksek değerli zaman diliminin herbir saatini duâ ve niyaz hâliyle idrâk etmemizin ve her fırsatta Rabb-i Rahîm'imizden hakkımızda hayırlısını istememizin, hiç ihmâle gelir tarafı yoktur. Duâ ve niyâz içinde, ebedî mutluluğumuz hesabına, Rabb-i Rahîm'imizden

3) Duhan Sûresi:1-6
4) Elmalılı M. Hamdi Yazır, 6/4294
5) Duhan Sûresi: 4-5
6) Beyhekî, Şuabu'l-İman, 3/386, No:3839; Deylemi, Firdevs, 2/73, No:2410
7) Deylemî, Firdevs, 5/274, No:8165; Suyutî, Ed-Durru'l-Mensûr, 7/402

sayısız hayır ve hasenât isteyebilme imkânı elde edeceğiz. ALLAH Teâlâ'nın izniyle ALLAH Teâlâ'nın rızâsını, sâdece rızâsını talep edeceğiz. Âlem-i İslâm'ın ve Müslüman'ların üzerinden kara bulutların kaldırılması için duâlarımız İnşaallah arşa yükselecek. Dünyâ ve deccâl fitnesinden, şeytan ve nefis şerrinden, Cehennem azabından ALLAH Teâlâ'ya sığınacağız. Ve Rahmânür-Rahîm'den, sayısız duâlarla Cennet'i ve bekâyı isteyeceğiz.

B- Berat gecesinde yapılan ibadetin fazileti büyüktür. Bu gece hakkında Hz. Ali *(Radıyallahü Anh)* den rivayete göre Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz şöyle buyurdu:

"**Şaban ayının yarısı yani Berat gecesi olduğu zaman kalkınız, o geceyi ibadetle geçiriniz, gündüzünde de oruç tutunuz. Çünkü Cenab-ı Hak, güneşin batmasıyla birlikte rahmet ve ihsanıyla, gufran ve inayetiyle dünya semasına tecelli eder ve şöyle buyurur: Günahlarının bağışlanmasını isteyen yok mudur? Onu bağışlayayım. Rızık isteyen yok mudur? Onu rızıklandırayım. Bir derde düşen yok mudur? Ona afiyet vereyim, o dertten kurtarayım. Şöyle olan yok mu? Böyle olan yok mu? Ve bu hitap fecir doğuncaya kadar devam eder.**"[8]

"**ALLAH Teâlâ'nın dünya semasına tecelli etmesinden**" murad: O'nun rahmet ve bereketinin, hayır ve nimetinin inmesi; sema kapılarının açılması, duaların süratle kabul edilmesi, kullarına rahmet ve merhametle bakmasıdır.

Binaenaleyh, bu mübarek gecede yapılacak olan ibadet ve taatta, kılınacak olan kaza veya nafile namazlarında birçok sevap vardır. Bakınız... Rabbimiz nida buyuruyor:

"**Günahlarının bağışlanmasını isteyen yok mudur? Onu bağışlayayım.**"

- Biz varız, Ya Rabbi! Diyelim. Günahlarımıza tevbe istiğfar edelim.

"**Rızık isteyen yok mudur? Onu rızıklandırayım.**"

- Biz varız, Ya Rabbi! Bize helal bol rızık nasip eyle, diyelim.

"**Bir derde düşen yok mudur? Ona afiyet vereyim, o dertten kurtarayım.**"

- Biz varız, Ya Rabbi! Diyelim. Dertlerimizi, hastalıklarımızı, sıkıntılarımızı, müşküllerimizi söyleyelim. Rabbimizden halletmesini isteyelim.

C- ALLAH Teâlâ'nın rahmeti bu gece taşar da taşar. Hz. Aişe *(Radıyallahü Anha)* validemiz bu geceyi bize şöyle anlatıyor:

Günün birinde Hz. Peygamber Efendimiz yanıma girdi. Elbisesini çıkardı, aradan pek bir zaman geçmeden tekrar giyindi. Bunun üzerine beni büyük bir kıskançlık sardı. Kumalarımdan birinin yanına gidecek sandım ve çıkıp peşini takip ettim. Medinenin kabristanı olan Bakîu'l-gargad yani Cennetül Bakî'de kendisine eriştim. Mü'minlere ve şehidlere istiğfar ve dua ediyordu. Kendi kendime:

- Anam babam sana feda olsun, Ya Resûlellah! Sen Rabbinin rızası uğrunda, ben ise dünya peşindeyim, diyerek döndüm. Soluk-soluğa odama girdim. Ardımdan da Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* bana ulaştı ve:

- **Ey Aişe! Bu soluk soluğa nefes neyin nesi?** diye sordu. Ben:

- Ya Resûlellah! Anam babam uğruna feda olsun! Yanıma geldiniz, elbisenizi çıkardınız. Sonra fazla durmadan tekrar giyinip gittiniz. Beni kıskançlık tuttu. Ortaklarımdan birinin yanına gideceğinizi zannettim. Nihayet sizi Bakî kabristanında dua ve istiğfar yaparken gördüm, dedim. Resûl-i Ekrem *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz şöyle buyurdu:

- **Ey Aişe! ALLAH ve Resûlu sana haksızlık edecek diye mi korkuyorsun? Fakat bana Cebrail** *(Aleyhisselam)* **geldi ve şöyle dedi:**

- **Bu gece Şaban'ın yarısı, Berat gecesidir. Cenab-ı Hak bu gecede Benî Kelb kabilesinin koyunlarının tüylerinin sayısı kadar kimseyi Cehennemden âzâd eder. Fakat bu gece ALLAH; müşriklerin, kincilerin, akrabaları ile münasebeti kesenlerin, hayat ve ihtişamlarına mağrur olanların, ana ve babalarına isyan edenlerin, içki düşkünlerinin yüzlerine bakmaz.** Sonra Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* elbisesini çıkardı. Bana:

- "**Ey Aişe! Bu gece ibadet etmeme müsaade eder misiniz?**" buyurdu. Nezakete bakın!... Cevapta da aynı zerafet-güzellik...

- Evet sana anam babam feda olsun, Ya Resûlellah! dedim. Sonra *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* namaza kalktı. Secdeye kapanıp uzun müddet kaldı. Vefat etti diye endişelendim. Kalktım elimle yokladım. Elimi ayağının iç kısmına koydum, kımıldadı. Ben de sevindim. Secdede şöyle dua ve niyaz ettiğini işittim:

"**Euzü bi afvike min ikabik. Ve euzü birızake min sehatik. Ve euzü bike minke Celle vechük. La uhsî senaen aleyk. Ente kema esneyte alâ nefsik.**

8) İbn-i Mace; İkame: 191; Beyhekî, Şuabu'l-İman, 3/379, No:3822

ALLAH'ım! Azabından affına, gazabından rızana sığınıyor; senden yine sana sığınıyorum. Zatın yücedir. Sana karşı senayı sayıp bitiremem. Sen kendini nasıl sena ettinse öylecesin."

Sabah olunca, bunları Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*e söyledim. O da:

- Ey Aişe! Bunları öğrendin mi? dedi.

- Evet Ya Rasûlellah! dedim. Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*:

- Bunları hem öğren hem de başkalarına öğret. Zira bunları bana Cebrail *(Aleyhisselam)* **öğretti ve secdede bunları tekrar etmemi emretti, buyurdu.**[9]

Halkın ve Hakk'ın övdüğü Hz. Muhammed *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz bu gece ALLAH Teâlâ Hazretlerine böyle dua ve niyazda bulunursa, acaba biz âciz kulların ne yapması lâzımdır? O'na ümmet olma şerefine nail olan bizler de, O'nun izinden giderek, bu mübarek gecede affolunmuşlardan, helâlinden rızıklandırılmışlardan, sıhhat ve saadete nail olmuşlardan, ilâhî huzura erenlerden olmak niyazında bulunalım. İçimizi ve dışımızı bilen Rabbimize ellerimizi ve gönüllerimizi açıp dua edelim. Selman-ı Farisi *(Radıyallahü Anh)*dan rivayete göre Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*:

"Rabbiniz hayiy yani isteyene istediğini veren, kerim yani istemeden veren, bol verendir. Kulu dua ederek kendisine elini kaldırdığı zaman, o ellerini boş çevirmekten haya eder yani yapılan duayı mutlaka kabul eder."[10] buyurdu. O halde Rabbimizin bu vadinden istifâde ederek, açık olan tevbe kapısına iltică edelim. Tevbe edelim, tevbemizi kabul eder. O Yüce Rabbimizden mağfiret isteyelim, bizleri affeder. O, bizlere ana ve babalarımızdan daha şefkatli ve merhametlidir.

D- Bu gece mağfiret gecesidir. Ebû Musa el-Eş'ari *(Radıyallahü anh)*den rivayete göre Hz.Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz şöyle buyurdu:

"Muhakkak ALLAH Teâlâ, Şaban ayının yarısı, yani Berat Gecesi kullarına rahmetle bakar ve herkesi mağfiret eder. Yalnız müşrik olan kimse ile düşmanlık eden, kin ve husumet besleyen kimseyi mağfiret etmez."[11]

Ebû Hureyre *(Radıyallahü anh)*den rivayete göre, Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz şöyle buyurmuştur: **Şaban ayının yarısı, yani Berat gecesinin ilk vaktinde Cebrail** *(Aleyhisselam)* **bana geldi, şöyle dedi.**

- Ya Muhammed! Başını semaya kaldır... Sordum:

- Bu gece nasıl bir gecedir? Şöyle anlattı:

- Bu gece, ALLAH Teâlâ, rahmet kapılarından üç yüz tanesini açar. Kendisine şirk koşmayanlardan hemen herkesi bağışlar. Meğerki, bağışlayacağı kimseler büyücü, kâhin, devamlı şarab, alkollü içki içen, faizciliğe ve zinaya devam eden kimselerden olalar. Bu kimseler tevbe edinceye kadar, ALLAH Teâlâ onları bağışlamaz. Gecenin dörtte biri geçtikten sonra, Cebrail *(Aleyhisselam)* **yine geldi ve şöyle dedi:**

- Ya Muhammed! Başını kaldır... Bir de baktım ki, cennet kapıları açılmış. Cennetin birinci kapısında da bir melek durmuş şöyle sesleniyor:

- Ne mutlu bu gece rükû edenlere!.. İkinci kapıda da bir melek durmuş şöyle sesleniyordu:

- Bu gece secde edenlere ne mutlu!.. Üçüncü kapıda duran melek de şöyle sesleniyordu:

- Bu gece dua edenlere ne mutlu!.. Dördüncü kapıda duran melek de şöyle sesleniyordu:

- Bu gece, ALLAH'ı zikredenlere ne mutlu!.. Beşinci kapıda duran melek de şöyle sesleniyordu:

- Bu gece ALLAH korkusundan ağlayan kimselere ne mutlu!.. Altıncı kapıda duran melek de şöyle sesleniyordu:

- Bu gece Müslümanlara ne mutlu!.. Yedinci kapıda da bir melek durmuş şöyle sesleniyordu:

- Hiçbir dilekte bulunan yok mu ki, kendisine dilediği verilsin? Sekizinci kapıda duran melek de şöyle sesleniyordu:

- Günahının bağışlanmasını dileyen yok mu ki, günahları bağışlansın?

Bunları gördükten sonra, Cebrail *(Aleyhisselam)*a **sordum:**

- Bu kapılar ne zamana kadar açık kalacak? Şöyle dedi:

- Gecenin ilkinden, tan yeri ağarıncaya kadar. Sonra şöyle dedi:

- Ya Muhammed! ALLAH Teâlâ, bu gece, Kelb kabilesinin koyunlarının tüylerinin sayısı kadar kimseyi cehennemden azad eder"[12]

Bütün bu hadis-i şeriflerden anlaşıldığına göre Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*, bu gecenin mübarek bir gece olduğunu, Müslümanların bu gecede Berât'a

9) Beyhaki, Şuabul'l-İman, 3/384, No:3837; İbn-i Mace; İkame:191; Tirmizi, Savm: 39, A.b.Hanbel, 6/238; Müslim, Salat: 222

10) Ebû Dâvud, Salât:358, No:1488; Tirmizî, Daavât:118, No:3551; İbn-i Mace, Dua:13

11) İbn-i Mace, İkame:191

12) Abdulkadir Geylani, a.g.e.

mazhar olacaklarını ancak: Tevbe etmedikleri takdirde, şu kimseler affedilmeyeceklerdir:

1- ALLAH Teâlâ'ya şirk koşanlar:

Bilindiği üzere en büyük günah ALLAH Teâlâ'ya ortak koşmaktır. Zatında ve sıfatlarında tek olan eşi, dengi ve benzeri bulunmayan ALLAH Teâlâ'ya eş koşanları, O, affetmiyeceğini, bunun dışında kalan günahları dilediği kimselerden bağışlayacağını Kur'an-ı Kerim'de şöyle bildirmiştir:

"ALLAH, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz, bundan başka günahları dilediği kimse için bağışlar. ALLAH Teâlâ'ya ortak koşan kimse büyük bir günah ile iftira etmiş olur."[13]

"ALLAH, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz, ondan başka günahları dilediği kimse için bağışlar. Kim ALLAH Teâlâ'ya ortak koşarsa büsbütün sapıtmıştır."[14]

İlgili hadis-i şeriflerle bu ve benzer âyet-i kerimelerin birlikte değerlendirilmesi sonunda anlaşılan odur ki, ALLAH Teâlâ zerre kadar iman ile ahirete intikal eden mü'minleri bile, ya bir müddet cezalandırdıktan sonra, yahut tevbe, keffâret, iyi ameller, musibetlere sabır gibi sebeplerle, yahut da böyle bir sebebe dayanmaksızın affetmekte, bağışlamaktadır. İmansız olarak, inkâr ve şirk içinde hayatını tamamlayanları ise bağışlamayacağı bu âyet-i kerimeden kesin olarak ortaya çıkmaktadır.

2- Kin besleyenler:

Bir Müslümanın kalbi başkalarına karşı kesinlikle kin tutmayacak, affedici olacak. Çünkü bu dünyadaki ömür, düşmanlıklarla geçirilecek kadar çok değil. ALLAH Teâlâ için düşmanlık hariç tabii. Bu dünyada insan çarçabuk hazırlığını yapmalı, ALLAH Teâlâ'nın rızasını kazanmalı. Bu dünya bir köprü gibidir. Bir ucundan girdik, öbür ucunda bitecek. Yürüyüp, geçip gideceğiz. Öyleyse güzel şeyleri yaparak geçip gitmeliyiz. Kalplerimizi pak edelim, kalplerimizi hırsdan, kinden, temizleyelim.

3- Zina edenler:

Zina çok büyük günah. Kur'an-ı Kerim'de değil yapmak, yaklaşılması bile yasaklanmaktadır. Cenab-ı Hakk şöyle buyuruyor:

"Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur."[15]

Ayet-i kerimede, "**zina etmeyin**" denilmeyip de "**zinaya yaklaşmayın**" buyurulması ilgi çekicidir. Buna göre yalnız zina değil, kişiyi zina etmeye sevk eden; dinen namahrem olan kimselerle başbaşa kalmak, senli-benli, çekici olmak vb. yollarda yasaklanmıştır. Esasen bir kere bu yollara tevessül edildikten, yani insanı zina etmeye zorlayan ve cinsî arzuları kabartan bir ortama girdikten sonra, artık, bu arzuların ağır baskısı karşısında iradenin gücü oldukça yetersiz kalır ve zinadan korunmak son derece güçleşir. İnsanın bu psikolojik zaafını dikkate alan dinimiz prensip olarak insanı kötülüklere sevk edici bütün sebepleri öncelikle ortadan kaldırmaktadır.

4- Sıla-i rahmi yani akrabaları, dostları ve yakınlarıyla akrabalık bağını, gidiş-gelişi, irtibatı kesen kişi:

Bu arada: "İslâm'ı bilmeyen, tatbik etmeyen akrabalara da gidip gelecek miyiz?" diye bir soru gelebilir insanın aklına. Elbette gideceğiz ve taviz vermeden İslâm'ı anlatacağız. Sevgiyle, hoşgörüyle işin aslı budur, diyeceğiz. Hidayet, bizim vazifemiz değil zaten. Ancak tebliğ edeceğiz. Alakayı kesmeyeceğiz. Birbirimizi sevmedikçe, olgun mümin olamayacağımızı, dedikodu, iftira, kin, nefret ve düşmanlık besleme gibi kötü huyları terk etmeden fert ve toplum olarak huzura kavuşamayacağımızı; israf, tembellik, haksız kazanç sağlama gibi davranışları bırakmadan da ülkemizin kalkınamayacağını idrak edelim."

5- Yol kesiciler.

6- Hayat ve ihtişamlarına mağrur olanlar.

7- Ana-babalarına karşı gelenler.

8- Bir Müslümanı kasden öldürenler.

9- İçkiye düşkün olanlar.

Evet bütün bunlar tevbe etmedikleri takdirde, bu mübarek gecede afvü mağfirete nail olamayacaklardır.

E- Bu mübarek gece Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)***e şefaat hakkının tamamı verilmiştir.**

Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*, Şaban ayının on üçüncü gecesinde mübârek başını secdeye koydu. Ümmeti için af ve mağfiret istiyordu; kendisine ümmetinin üçte birinin bağışlandığı müjdelendi. Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*, on dördüncü gece tekrar secdedeydi. Yine ümmetinin bağışlanmasını istiyordu; ümmetinin üçte ikisinin mağfiret edildiği müjdelendi. Ve on beşinci gece yeniden o mübârek baş ALLAH Teâlâ'nın huzurunda eğildi, secdeye kapandı. Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* ümmetinin tamamını istiyordu bu defa. Bu gece, Allah Teâlâ'nın emirlerinden yüz çevirenler dışında, ümmetinin tamamı bağışlandı.

Bu gecenin ayrı bir bereketiyle, zemzem suyu da artmaktadır.

13) Nisa Sûresi: 48
14) Nisa Sûresi: 116
15) İsra Sûresi: 31

ALİ EREN

"KUR'AN YOLU"
İSİMLİ TÜRKÇE MEAL VE TEFSİR

KUR'AN YOLU" isimli 5 ciltlik **Türkçe Meâl ve Tefsir**, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın 4 ilâhiyat profesörüne hazırlattığı 590'ıncı eseri. Başkanlığın kaynak eserlerinin de 32'ncisi. Yani Başkanlık tarafından Müslümanlara "**Kaynak eser**" olarak takdim edilen bir eser. Ne derece kaynak bir eser olduğunu, "**Bu anlatılan yol "KUR'AN YOLU" olamaz**" başlıklı makalemizde bir nebze anlatmaya çalışmıştık. Bu makalemizde aynı konuya devam edeceğiz.

Diyanet, kitabın başındaki **TAKDİM** yazısında, "**Elinizdeki tefsir, günümüz Müslümanlarının ihtiyaçları göz önünde bulundurularak ve klasik tefsir birikiminden yararlanılarak hazırlanmış değerli bir çalışmadır**" diyor.

Diyor ama maalesef hiç de dediği gibi değil. Çünkü:

a- Bu tefsir, "**günümüz Müslümanlarının ihtiyaçları göz önünde bulundurularak**" hazırlanmış değil.

b- Bu tefsir, "**Klasik tefsir birikiminden yararlanılarak hazırlanmış**" değil.

Bu tefsir eğer "**günümüz Müslümanlarının ihtiyaçları göz önünde bulundurularak**" hazırlanmış olsaydı, mason olduğu bütün dünya tarafından bilinen Abdüh gibi, M. Reşit Rıza gibi kimselerin görüşleri bu tefsirde yer almazdı.

Eğer öyle olsaydı, Peygamberimiz'e ve Kur'an'a inanmayan Hıristiyan ve Yahudilerin de cennete girecekleri iddiasında bulunan Süleyman Ateş gibi kimselerin görüşleri bu tefsirde yer almazdı.

Eğer öyle olsaydı, bu tefsirde zina hükmünde olan müt'a nikâhına ruhsat verildiği yazılmış olmazdı.

Çünkü günümüz Müslümanlarının böyle bir fetvaya yani harama yol verilmesine ihtiyaçları da yok talepleri de yoktur.

DİYANET'in yukarıdaki cümlesinde "**Müslümanların ihtiyaçları**" deniliyor. Evet, ortada bir ihtiyaç var ama o ihtiyaç Müslümanların ihtiyaçları değil de yoksa bir yere konulması gereken bir ünlem işareti ihtiyacı mıdır? Sakın bu 5 ciltlik sözümona tefsirin isminin önünde bir ünlem işaretine ihtiyaç olmasın? Bu eserin ismi yoksa şöyle mi yazılmalı idi: **KUR'AN YOLU(!)...**

Diyanet'in söylediği gibi, bu tefsir eğer "**Klasik tefsir birikiminden yararlanılarak hazırlanmış**" olsaydı, bu

eserde mut'anın câiz olduğu fetvası yer almamış olacaktı.

Bu eser, 2003 tarihli birinci baskı, 2. cild 34. sahifesinde, Nisâ sûresinin 24. âyet-i kerimesinin tefsirinde, müt'a nikâhına ruhsat/izin veriyor.

Klasik tefsir birikiminde ise böyle bir ruhsat yok!

Bu 5 ciltlik eserin her cildinin 4. sahifelerinde şöyle bir not var:

"Bu eserin basımı, Din İşleri Yüksek Kurulu'nun; 26/12/2002 tarih ve 229 sayılı, 01/05/2003 tarih ve 87 sayılı kararları ile **uygun görülmüştür**."

Merak ediyoruz, aşağıda okuyacağınız mut'a ile alâkalı ifadeleri Müslümanlar için kim veya kimler uygun görmüştür acaba?

Eserin ÖNSÖZ'ündeki şu cümle, bizi bu soruyu sormamıza zorluyor:

"Kur'an Yolu'nun, Din İşleri Yüksek Kurulu üyeleri tarafından okunup tenkit süzgecinden geçirilmesi de esere yararlı katkılar sağlamıştır."

İmza: **Heyet**. Yani yazarlar heyeti.

Demek ki bu eser Din İşleri Yüksek Kurulu üyeleri tarafından okunup bir de üstelik tenkit süzgecinden geçirilmiş. Ve buna rağmen müt'a nikâhına ruhsat verildiği hükmü kitaptan çıkarıl(a)mamış.

Kitabın basılmasına karar verilen 2002 ve 2003 senelerinde DİB Din İşleri Yüksek Kurulu üyelerinin kimler olduğu cidden meraka değer. Çünkü müt'a ile alâkalı hükmü eserlerine alanlar, bundan ne derece mes'ul iseler, bu eseri -sözde- tenkit süzgecinden geçiren Din İşleri Yüksek Kurulu üyeleri de o derece mes'uldürler.

Bu nasıl bir tenkit süzgecinden geçirmektir ki eseri okuyanlardan hiçbiri "**Müt'a câiz değildir**" itirazında bulun(a)mamış.

İtiraz eden biri veya birileri olmuş da acaba itirazı kabul mü edilmemiş, onu da bilmiyoruz.

Böyle bir durum varsa, bu, Türkiye Diyanet İşleri Başkanlığı'na Şiîliğin hâkim olduğunun ifadesidir. Çünkü müt'a sadece Şiîler tarafından meşrû görülmekte, ehl-i sünnet Müslümanlar tarafından ise zinâ olarak kabul edilmektedir.

MÜT'A NEDİR?

Müt'a; bir kadınla bir erkeğin, bir ücret karşılığında, belirli bir süre karı-koca hayatı yaşamak üzere anlaşmalarıdır.

Müt'ada şahite lüzum yoktur, bildiğimiz nikâhlarda olduğu gibi şâhid falan yoktur. Erkekle kadın kendi aralarında belli bir ücret karşılığında anlaşırlar, o süre içinde beraber yaşarlar. Anlaşılan süre bitince de bu beraberlik biter. Ondan sonra sen sağ, ben selâmet...

Geçici nikâh olarak da anılan müt'a, Şiîlerin Zeydiyye kolu tarafından ve aleviler tarafından da kabul edilmemektedir.

Ehl-i sünnet inancına göre, şahit olmadan yapılan böyle bir anlaşma doğrudan doğruya zinadır. Zinâhanelerde, umumhânelerde de yapılan şey de zaten budur. Kadınla erkek oralarda belli bir ücret üzerine anlaşmaktadırlar.

Netice:

Müt'a; Şiîlere göre câiz ise de 4 ehl-i sünnet mezhebine göre asla câiz değildir. Peygamber Efendimiz *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* tarafından, Hayber Fethi sırasında câiz olmadığı söylenmiş ve yasaklanmıştır.

Şimdi gelelim, KUR'AN YOLU tefsirinin müt'a hakkındaki hükmüne:

"...zina büyük bir günah ve suç kabul edilerek şiddetle yasaklandığından, devamlı evlilik kurma imkânından mahrum bulunan, fakat cinsî tatmin ihtiyacı içinde bunalıma düşen müminler için, böyle bir zarurete dayalı olarak müt'a nikâhına ruhsat verildiği ve bunun da istisnâî olduğu anlaşılmaktadır." *(1. baskı, C: 2, s: 34)*

Değerli okuyucular!

Dikkat ederseniz, cümlenin sonunda sadece "**anlaşılmaktadır**" denilmekte fakat "**İslam âlimleri zarurete dayalı olarak müt'a nikâhına ruhsat/izin veriyor**" denilememektedir. Çünkü İslam âlimleri tarafından verilen böyle bir ruhsat yoktur. Onun için sayın yazarlar "**anlaşılmaktadır**" derken sadece kendi kanaatlerini ortaya koyuyorlar.

Aslında bu, kanaat ortaya koymak da değil, İslâmın 1400 senelik hükmünü ayaklar altına almaktır.

Uğraşıp didiniyor ille de bir ruhsat çıkarmak istiyorlar ya, ancak şöyle diyebilmişler:

"Cinsî tatmin ihtiyacı içinde bunalıma düşen müminler için, zarurete dayalı olarak müt'a nikâhına ruhsat verildiği, bunun da istisnâî olduğu anlaşılmaktadır."

Denilmek istenen şu:

a- Evlenemeyen ve cinsî tatmin ihtiyacı içinde bunalıma düşen Müslümanlar Müt'a yapabilirler.

b- Bu izin bütün Müslümanlar için değil sadece evlenemeyen Müslümanlar içindir.

c- Bu ruhsatın bir kaynağı yoktur, bu ruhsat sadece bizim anlayışımıza göredir.

İyi de siz kim oluyorsunuz? İ'rabtan mahalliniz ne? Resulüllah Efendimiz'in *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* yasakladığı bir fiile hangi hak ve salâhiyetle ruhsat veriyorsunuz?

Değerli okuyucular! Yukarıda da işaret ettiğimiz gibi, KUR'AN YOLU tefsiri, böyle bir ruhsat olduğunu yazan tek bir kaynak ismi ver(e)miyor. Söyleye söyleye ancak "anlaşılmaktadır" diyerek kendi anlayış ve kanaatını dile getiriyor. Böyle olunca da ortaya şöyle bir gerçek ortaya çıkıyor:

Müt'a hususunda; Peygamberimiz *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* zamanında Hayber Kalesi fethinden beri gelen sayısız İslam âlimleri bir tarafta, zamanımız ilâhiyatçılarının hazırladığı KUR'AN YOLU isimli DİYANET tefsiri diğer tarafta... Karar ve değerlendirme Müslümanların...

Bu meseleyle ilgili bir hatıramı aktarayım.

Tefsirin birinci baskısının yapılmasından sonraydı. Topkapı Eresin Otel'de İSAV'ın tertiplediği bir toplantıdaydık. Bahsettiğimiz KUR'AN YOLU isimli tefsirin yazarlarından İbrahim Kâfi Dönmez de oradaydı. Kendisine, ehl-i sünnete göre müt'anın câiz olup olmadığını sordum. Câiz olmadığını söyledi. "**İyi ama sizin hazırladığınız tefsirde, bu verdiğiniz cevabın tersi yazıyor, orada siz müt'aya cevaz veriyorsunuz**" dedim. "**Hayır, öyle bir şey olmaması lâzım**" dedi. Tefsirin ikinci cildi çantamdaydı, çıkarıp 34 sahifedeki müt'adan bahseden o paragrafı okudum. "**Ben bundan bunu anlıyorum, siz ne anlıyorsunuz?**" dedim. Bunun üzerine o paragrafı kendisi de okudu ve hak verdi ve yanlışlığı kabul etti.

İbrahim Kâfi Bey beyefendi bir insandır. Meseleye hakkaniyetle yaklaştı. "**Haklısınız, ikinci baskıda bu meseleye dikkat edelim**" dedi.

Tam bu sırada hatıra şöyle bir düşünce gelebilir: Bu eseri hazırlayanlardan birisi de kendisi olduğuna göre, nasıl olur da kitapta böyle bir yanlışlığın bulunduğunu bilmez. Bildiği halde yoksa bilmezlikten mi geldi? Hayır! Kanaatim odur ki bilmezlikten gelmiş değildi!

Eserde böyle fâhiş bir hatanın yer aldığını gerçekten bilmiyor olabilir. Çünkü eser 4 kişi tarafından kaleme alınmış olup her bir kısmını başka birileri hazırlamıştır. O kısmı kendisi hazırlamamış ve bilgisi olmamış olabilir. Şahsî kanaatim odur ki, müt'a ile alâkalı o satırlar Sayın İbrahim Kâfi Dönmez'in kaleminden çıkmış değildir. Eserde ismi geçenlerden Sayın Mustafa Çağrıcı'nın kaleminden çıktığı kanaatinde de değilim. Sadrettin Gümüş hakkında ise tereddütlüyüm. Geriye kala kala Hayrettin Karaman kalıyor...

Bu, "**Müt'a nikâhına ruhsat verildiği anlaşılmaktadır**" sözü yoksa Hayrettin Karaman'ın mı?

Diğer eserlerinde serdettiği görüşler ve umûmi tavrı, müt'a hakkındaki yanlış ve insanı kötüye götürecek cümlenin Hayrettin Karaman'a ait olduğu düşüncesini getiriyor insanın kalbine.

Peki o değil, bu değil, peki hangisi yazdı bunu?

Eğer Sayın Karaman böyle bir cümlenin ve kanatin sahibi değilse, buyursun açıklama göndersin biz de yayınlayalım.

Fakat Karaman hakkında bu hususta da ümitsizim. Çünkü daha önceleri de yenilir yutulur cinsten olmayan hatalarından dolayı kendisini müteaddit defalar tenkit ve ikaz ettiğimiz halde, özür dilemek şöyle dursun, güya cevap vermek gayretiyle meseleyi ilgisi olmayan taraflara çekmekten ve demagoji yapmaktan başka bir şey yapmadı.

Değerli okuyucular! Kim yazarsa yazsın, bu meselede en çok suçlanması gerekenler, bu eseri -güya- tenkit süzgecinden geçiren Din İşleri Yüksek Kurulu üyeleridir. Nasıl olur da bu mesele hepsinin gözünden kaçar!!??..

Sadede geleyim.

O seneler köşe yazarlığı yaptığım gazetede de müt'a ile alâkalı yukarıdaki hükmü tenkit eden yazılar yazmıştım. Sonradan duyduğuma göre, benden başka kimseler tarafından da müt'a meselesinden dolayı tenkitler gelmiş. Bunun üzerine, ikinci baskıdan itibaren müt'aya ruhsat/izin veren o satırlar tefsirden çıkarıldı.

Öyleyse, madem öyle yapmışlar, "**Ne güzel işte. Hatalarını kabul edip düzeltmişler, hatadan dönmek de bir fazilettir**" demek icap etmez mi?

Hayır! İcap etmez. O satırların diğer baskılarda çıkarılması iyi, güzel de ilk baskının yaptığı tahribat ne olacak?

İlk baskıyı okuyanların düştükleri yanlışlar ne olacak?

İlk baskıyı okuyanlardan tek bir kişi bile o satırları okuyup yanlışa düşmüşse, bunun vebali ve meydana getirdiği tahribat ne olacak?

Dolayısıyla, yanlışı kabul edip sadece ondan sonraki baskılarda o satırları çıkarmak yetmez.

Yapılması icap eden şuydu:

Kitabın ikinci baskısından itibaren, ya çıkarılan satırların bulunduğu sahifede veya ayrı bir broşürle, birinci baskıdaki bu yanlış bildirilmeli, ilan edilmeliydi. "**Birinci baskıda şöyle şöyle denilmişti. Doğrusu şudur. Düzeltir özür dileriz**" şeklinde bir açıklama yapılmalıydı ki gereği yapılmış olsundu. Nitekim gazetelerde ve bazı kitaplarda buna benzer özür ve düzeltmelere sık sık rastlıyoruz.

Bunu bir defa da Diyanet'in veya yazarların yapmaları çok mu zordu?

Tamam özür dilemesinler, ama hiç olmazsa bir düzeltme yapılmalıydı.

Böyle bir imkânları var mı, nasıl yapacaklar? denilemez. Onlar için bu imkân var. Gerek Diyanet ve gerekse bu eseri hazırlayanlar, devletin resmî görevlileridir. Dolayısıyla, ellerinde her türlü resmî imkân bile var. Böyle bir açıklama yapmak onlar için işten bile değil. Yeter ki bu işin vebali kabul edilip hatanın düzeltilmesi gerektiği kabul edilsin...

Şimdiye kadar çoktan yapılması lâzımdı. Ama heyhât, 2003 senesinden beridir böyle bir açıklama yapılmadı, yapılmasının düşünüldüğüne dair bir bilgimiz de yok.

Müt'aya ruhsat verildiğine dair o yanlış ifadeler kitaptan sessizce sadece çıkarıldı. Ama kitabın birinci baskısını okuyup müt'a hakkında yanlış bilgi edinenler yanlışlıklarıyla kalıp kendi hallerine terk edildiler.

Böyle bir şey Müslümanlara revâ mıydı?

Bu tefsiri hazırlayanlar tanınmış ilâhiyatçılar, hazırlatıp basan da Diyanet olduğu için, imam, müezzin ve müftülerimiz, bunu kaynak bir eser olarak kabul ediyor. Din görevlilerimizin bir çoğunda ve neredeyse câmilerimizin hepsinde bu eser mevcut. Nasıl olmasın ki, hazırlayanların her birinin isminin başında **PROFESÖR** ünvanı var.

Gel gör ki, câmi ve din görevlilerimizde bu derece yaygın olan bu eser, "**müt'a nikâhına ruhsat verildiği anlaşılmaktadır**" diyor.

Konu müt'a nikâhı olduğu için onunla ilgili bir hatırlatmada bulunayım.

Hani meşâhirimizden meşhur bir zat var:

Eski, İstanbul Müftülüğü Fetvâ Heyeti Başkanı.

Sonra, İstanbul İlâhiyat Fakültesi öğretim üyesi.

Kadîm, amansız tasavvuf muârızı, münekkidi ve tasavvuf düşmanı:

Prof. Abdülaziz Bayındır...

Bu zat fî tarihinde bir televizyon programında. Yanında da Avukat Kezban Hâtemî..

Konu müt'a nikâhına geldi. Abdülaziz Bayındır, dil ucuyla müt'a nikâhının câiz olmadığını söylemeye yeltenir gibi oldu. Söyledi değil, söyler gibi oldu. O sırada Kezban Hatemî söz aldı ve "**Efendim Kur'an'da müt'a nikâhı vardır**" diye ahkâm kesmeye başladı...

Tasavvuf ehline karşı aslan kesilen, onları her mekânda yerden yere vuran Abdülaziz Bayındır ne yaptı biliyor musunuz? Kezban Hatemî karşısında sus-pus oldu, dut yemiş bülbüle döndü. Tek kelime söylemedi. Söylemedi veya söyleyemedi.

İşte bunların ilimleri de hassasiyetleri de bu kadar.

Ehl-i sünnete karşı mangalda kül bırakmayan büyük âlim(!) Abdülaziz Bayındır, bir defasında ilmî bir meselede Serdar Tekin'in karşısında da sus-pus olmuştu.

Söylediğimi tekrar ediyorum: Bunların ilmi işte bu kadar...

Sayın Bayındır bu anlattıklarımı sakın inkâra kalkışmasın, mahcup olur. Çünkü bahsettiğim her iki canlı şahit yani Kezban Hatemî de Serdar Tekin de hayattadırlar.

"**Hayır! Öyle bir şey olmadı. Ben Kezban Hatemî'nin karşısında anlatıldığı gibi cevapsız kalmadım**" demeye de kalkışmasın sakın. Çünkü o zaman bize de "**Öyleyse Kezban Hatemî'nin karşısında cevapsız kalıp kalmamayı bırakalım, müt'a hakkında konuşalım. İslamın müt'a hakkındaki hükmünü söyle**" demek düşer.

İşte o zaman mecbûren müt'a hakkında konuşmak mecbûriyetinde kalır. Meselenin doğrusunu söylese Kezban Hâtemî karşısına dikilip kendisini yine sessiz bırakacaktır, şiîler gibi konuşsa bu sefer de biz Sünnîler karşısına çıkarız. Deneyemez ama isterse buyursun bir denesin.

Hoş, yapacağı da zaten sessiz kalmaktan başka bir şey değil ya. Çünkü böyle kimseler hep böyle yaparlar. O konuyu bilenlerin bulunmadığı yerlerde desteksiz atar, "**Şimdi konuş, cevap ver bakalım**" denildiği zaman da dut yemiş bülbüle dönerler. Eh, Abdülaziz Bayındır'ın yapacağı da bundan farksız olacak değil.

Nereden mi biliyorum? Geçmişte bana karşı takındığı tavırdan. Fî tarihinde kendisiyle, **İstanbul'un fethinde evliyânın yaptığı mânevî yardımlar** meselesinde takışmıştık da, cevap veremez vaziyete düşünce, gerçeği kabul etmek yerine sessizliği tercih etmişti.

Huyları bu işte...

Abdülaziz Bey, Serkan Tekin karşısında ilmî âcizliğe düştüğünü inkâra da yeltenmesin sakın. Aksi takdirde, "**Halep burada değilse arşın burada**" der, Serkan'ı çağırır ve "**Madem inkâr ediyorsunuz, işte Serkan Tekin burada. Buyurun o meseleyi tekrar konuşun**" deriz.

O zaman yaşadığı mahcûbiyeti bir defa daha yaşar, kendisi için hiç iyi bir durum olmaz.

Zaten de konuşamaz ya, iyisi mi hiç sesini çıkarmayıp sussun bari...

Ama cevap vermeye heveslenirse ona da varız, buyursun...

* * *

Değerli okuyucular!

KUR'AN YOLU isimli tefsirle alâkalı meseleye devam edeceğiz. Çünkü bu mesele bitecek gibi değil. Daha Hasan Hüseyin Akın Bey'in gönderdiği noktalara hiç giremedik. Bir de onun işaret ettiği meseleler var ki bitecek gibi ve kabul edilecek gibi değil.

Hasan Hüseyin Akın Bey, Manisa Salihlili. Ehl-i sünnet üzerinde hassas ve dikkatli bir kardeşimiz. Kendisine teşekkür ediyoruz, bu tefsirde onun bildirdiği kabul edilmesi mümkün olmayan öyle yerler var ki bildiğiniz gibi değil...

Nasipse onlara da ileride temas edeceğiz.

Şimdilik fî emânillah...

ALİ KARA
www.alikarahoca.net

"(Resûlüm!) De ki: Size bunlardan daha iyisini bildireyim mi? Takvâ sahipleri için Rableri yanında, içinden ırmaklar akan, ebediyyen kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde) Allah'ın rızası vardır. Allah kullarını çok iyi görür."

(Ali İmran Sûresi: 15)

EHLİ SÜNNET İTİKADI

AHİRET HALLERİ

(ÖLÜM-KABİR-CENNET-CEHENNEM)

Allah *(Celle Celaluhu)*ın selamı, rahmet ve bereketi üzerinize olsun.

Rabbimize sonsuz hamd ve senalar, Habibi Muhammed *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*, âl ve ashabına salat ve selamlar olsun...

Konumuz itibarıyla ehli sünnet itikadı, alimlerimizin nasslardan (Kur'an ve Hadisi şerifler) elde ederek tasnif etmeleriyle altı ana madde altında toplanır ki bunlar hususunda bütün ehli sünnet ittifaklıdır. Bunlar, Allah'a *(Celle Celaluhu)*, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe ve kaza-kadere (hayırlısı ve şerlisinin Allah *(Celle Celaluhu)* tarafından olduğuna) iman etmektir.

Bu sayıda konumuz ahirete iman olacaktır. Bu hususta biraz daha geniç düşünürsek ölüm ile başlayan ve kıyamet kopmasıyla yeni bir safhaya dönüşen ebedi alem...

Ölüm haktır, hiç bir canlı bundan kurtulamaz, nitekim Allahu Teâlâ:

"Her nefis ölümü tadacaktır." *(Ankebut Sûresi: 57)*

"Yeryüzünde bulunanların hepsi fanidir (yok olacaktır)..." *(Rahman Sûresi: 26)*

"Muhakkak sen öleceksin, onlarda öleceklerdir." *(Zümer Sûresi: 30)* buyurmaktadır.

O halde ölüm ve ötesine hazırlanmak gerekir. Ancak ölüm ve ötesi bizler için meçhuldür, akıl ve tahmin ile kestirelemecek bir haldedir. Bu durumda nasıl hazırlanılacağını bilmek ve tedbir almak imkansız olur. Ancak bizleri yaratan yüce Rabbimiz Hak Teâlâ ve tekaddes hazretleri, bizlere acımasının kemalinden dolayı, peygamberleri gönderdi ki onların mübarek varlıkları alemlere rahmettir. O mübarek dostları ile insanları irşad eyledi, hakkı ve batılı beyan ederek yolu gösterdi. Aklın idrakin ulaşamayacağı hususları da o yüce peygamberleri vasıtasıyla bizlere bildirdi ki artık ahirette özür kapısı kapanmış olsun, mazeret beyanına fırsat kalmasın.

Şimdi aklı başında insaflı olan herkesin yapacağı tek bir şey var, kainatın Efendisi Muhammed Mustafa *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'e tabi olmak, getirdiği hükümleri olduğu gibi kabul edip tatbik etmeye çalışmaktır, neden? niçin? demeden ilahi haberleri kabul edip ebedi hayata hazırlanmaktır.

Ancak bu ittiba dediğimiz sünneti seniyyeyi anlamak ve yaşamak, ancak Resulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* Efendimizi canı gönülden kabul edip tasdik etmekle mümkün olur; bazı hainlerin yaptığı gibi ezanı Muhammedi'den şehadet bölümünü kesmekle veya sırf tevhidin ilk kısmını yeterli görerek Peygamberi luzumsuz addetmekle asla ittiba şerefinden hisse alınmaz ve gerçek müslüman olunamaz...

Biz asıl konumuza dönelim ve ahiretin başlangıcı olan ölüm ve ötesiyle alâkalı hususlara kısaca değinelim:

Ölüm, ruhun bedenden ayrılmasıdır. Beden toprağa konur, asıl insan olan ruh ise makamına yükselir. kafirlerin ruhu yükselemez belli bir yerde tutulur. Müslümanların ruhları ise amelindeki dereceye göre yüksek bir makamda bulunur. Ancak kabirdeki beden ile ruhun irtibatı vardır. Bu hususa değineceğiz...

Ruh bedenden ayrılınca ölüm denen olay gerçekleşir. Ölüm de bir varlıktır, var edilen bir olaydır, bunu var eden yani ölümü yaratan da Allahu Teâlâ'dır. Şöyle buyurmuştur:

"O ki, sizi imtihan edip hanginizin daha güzel davranacağını (görmek) için ölümü ve hayatı yaratmıştır. O, mutlak galiptir, çok bağışlayıcıdır." *(Mülk Sûresi: 2)*

O halde ölüm olayı yaratılınca, artık hiç bir nefis bundan geri kalamaz.

"Eceli gelince, hiç bir nefsi geri bırakmaz..." *(Münafikun Sûresi: 11)*

Ruh bedenden çıktıktan sonra ne olacaktır? Bu sorunun tam olarak net cevabını yine yüce Peygamberimiz *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* beyan etmektedir.

"Cenaze konunca (namazı kılınıp hazırlanınca) erkekler onu omuzları üzerine yüklenirler. Eğer cenaze salih biri ise, -beni çabuk götürün çabuk götürün- der. Eğer cenaze kötü kişi ise -vay bana, bunu nereye götürüyorsunuz- der. İnsan hariç her şey bunun sesini işitir, şayet insan bunu işitse elbette bayılırdı." *(Buhari)*

Riveyet göre Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* cenazeyi kabre koyunca şöyle derdi:

"Bismillahi ve alâ sünneti Resulillahi"

Enes'ten *(Radıyallahu Anha)* rivayetle Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Mevta kabrine konunca, ashabı ondan ayrılıp (dönünce) onların ayakkabılarının sesini işitir. Ona iki melek gelir ve derler: Şu kişi (Muhammed *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) hakkında ne dersin? Eğer mü'min ise şöyle der: Şehadet ederim ki O, Allah'ın kulu ve Resulüdür. Ona denir ki: Cehennemdeki yerine bak, muhakkak Allahu Teâlâ senin için onu cennetten bir makam ile değiştirdi. Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* derki: Her ikisini de görür." *(Müslim-Müsnedi Bezzar)*

Başka rivayetlerde meleklerin ona hitabı ve sorgulaması da zikredilmiştir:

"Mü'min ölünce ona gözleri mavi yüzleri siyah iki melek gelir, birine Münker, diğerine Nekir denir. Şöyle derler: Şu kişi hakkında ne dersin? Mevta dünyada dediğini der: O, Allah'ın kulu ve Resulüdür, hak ile gelmiştir. Ona denir: Muhakkak sen dünyada bunu derdin. Sonra kabrini yetmiş arşın (enine ve boyuna) olarak genişletirler, onun için kabrini nurlandırırlar. Ona şöyle derler: Salih olarak uyu. O kişi derki: Döneyim ehlime haber vereyim. Ona derler ki: Damad gibi uyu, Allah'ın seni şu yattığın yerden dirilteceği zamana kadar uyu...

Şayet mevta münafık ise, (soru karşılığında şöyle der): İnsanların bir şeyler söylediğini işitmiştim, ben de onu derdim. Ona denir ki: Muhakkak bunu derdin. Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* derki: Sonra yere emredilir de kemiklerini birbirine geçirecek şekilde onu sıkar, taki Allahu Teâlâ onu diriltene kadar bu şekilde azap olunur..."

Kabir azabı ve nimetlenmesi hakkında bir çok rivayetler vardır. Ayrıca bu meselede bazı ayeti kerimeler de ehli sünnetin delili olarak zikredilmiştir:

"Onlar sabah akşam o ateşe arz edilirler. Kıyametin kopacağı gün de: Firavun ailesini azabın en çetinine sokun (denilecek)!" *(Mü'min Sûresi: 46)*

Bu ayeti kerime bütün müfessirlere göre kabir azabının ehli sünnete göre delilidir. İmam Kurtubi derki: Cumhur ulemaya göre bu ateşe arzedilme işi berzah alemindedir, bu da kabirde azabın sabit olduğunun delilidir.

Hafız ibni Kesir de şöyle der: Şu ayet, berzah aleminde kabir azabının subutu hususunda ehli sünnetin delil getirmesinde en büyük asıldır.

"Onlara iki kez azap edeceğiz, sonra da onlar büyük bir azaba itileceklerdir." *(Tevbe Sûresi: 101)*

Selefin ekserisi de bunun kabir azabı olduğunu söylemiştir. Mücahid ayetin tefsirinde şöyle der: Açlık ile, kabir azabı ile... Sonra kıyamet gününde -büyük azaba döndürülürler-

Katade: Dünya azabı, kabir azabı ve sonra ahiretteki büyük azaba döndürülmeleridir.

Bu arada şunu da söyleyelim:

Kabirdeki nimet veya azab, hem ruh ve hem bedene olur, bazılarının dediği gibi sadece ruha yapılan psikolojik bir hal değildir. Zira hadisi şeriflerde zikredilen -kul kabrine konunca...- tabiri, beden ve ruh sahibi olan kulu -şahsı- ifade eder, sadece beden veya sadece ruh için kul (abd) denmez. O halde felsefecilerin veya şimdiki prof. ların matravalları bizi yanıltmasın, kabir ya cennet bahçesidir veya cehennem çukurudur hadisi şerifini unutmayalım.

Şehitlerin nimetlenmeleri ve rızıklanmalarını beyan eden ayeti kerimeler de berzah alemi olan kabir hayatında nimetlenme hakkında kati delildir.

"Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere ölüler demeyin; bilakis onlar diridirler, fakat siz bunun şuurunda değilsiniz." *(Bakara Sûresi: 154)*

"Allah yolunda öldürülenleri -şehidleri- sakın ölü sanmayasın. Bilakis onlar diridirler; Rableri katında rızıklara mazhar olmaktadırlar.

Allah'ın, lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile sevinçli bir halde arkalarından gelecek ve henüz kendilerine katılmamış olan şehit kardeşleri hakkında hiçbir keder ve korku bulunmadığı müjdesinin sevincini duymaktadırlar.

Onlar, Allah'tan gelen nimet ve keremin; Allah'ın, müminlerin ecrini zayi etmeyeceği müjdesinin sevinci içindedirler." *(Ali İmran Sûresi: 169, 170, 171)*

Bu ayetlerin tefsirinde ibni Abbas *(Radıyallahu Anhuma)*dan rivayetle Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Şehitlerin ruhları, yeşil kuşların kursaklarındadır, cennet nehirlerinde dolaşırlar, meyvelerinden yerler, Arş'ın gölgesinde asılı kandillere giderler." *(Kenzul Ummal: 11740)*

Kabir azabı ve nimetlenmesi hakkında sayılamayacak kadar rivayet vardır. Bu hususta alimler bir çok eser yazmışlardır. Böyle olduğu halde akli felsefi yorumlarıyla kabir azabını inkar edenler evvelki asırlarda olduğu gibi (Mutezile mezhebi), şimdi de bulunacaktır, ancak bunların akli felsefi yorumları ne kendilerini ve ne de kendileri gibi düşünenleri kabir azabından ve ahiret cezasından kurtaramayacaktır, boşuna teville yorulmasınlar beklesinler, ölürken bunu anlayacaklar ama iş işten geçmiş olacak, bir daha geri dönüş yoktur.

Hayatında ruh dünyadaki halinden daha fazlasıyla müstakil ve serbest kalır. Özellikle iyilerin, salihlerin, şehitlerin ve peygamberlerin ruhları. Hatta rivayetlerde Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* kendisine selam verenin selamını aldığını, Rabbisinin ruhunu bedenine iade edip selamı aldığını bildirmiştir. Bu hususta bazı rivayetlerde, müslümanların tanıdıklarının kabrine uğrayınca verdikleri selamı kabir ehlinin aldığı zikredilir.

"Kişi dünyada tanıdığı birinin kabrine uğrar da ona selam verirse, mutlaka kabirde olan da onu tanır ve selamını alır." *(Fethul Kebir: 10894, kenzul Ummal: 42556, Camiussağir: 8062)*

Kabirden çıkıldığında ne olacak?

Kabir alemi kıyamet kopuncaya kadardır. İlk olarak Sur'a üfürülünce alem yokluğa karışır:

"Artık Sûr'a bir tek üfürüş ile üflendiği zaman,

Yeryüzü ve dağlar kaldırılıp birbirlerine bir çarpışla çarpılıp darmadağın edildiği zaman,

İşte o gün olacak olur (kıyamet vakı olur).

Gök gök parçalanır ve artık o gün çökmeye yüz tutar." *(Hâkka Sûresi: 13-16)*

"Nihayet Sûr'a üfürülecek. Bir de bakarsın ki onlar kabirlerinden kalkıp koşarak Rablerine giderler. (İşte o zaman:) Eyvah, eyvah! Bizi kabrimizden kim kaldırdı? Bu, Rahmân'ın vâdettiğidir. Peygamberler gerçekten doğru söylemişler! derler" *(Yasin Sûresi: 51-52)*

Mahşer yerinde herkes toplanır:

"Olan müthiş bir sesten ibarettir. Bunun üzerine onların hepsi hemen yanımızda hazır bulunurlar." *(Yasin Sûresi: 53)*

Canlı adına ne varsa muhasebe için mahşere gelmiştir:

"O gün hiçbir kimse en ufak bir haksızlığa uğramaz. Siz orada ancak yaptıklarınızın karşılığı ile cezalandırılırsınız." *(Yasin Sûresi: 54)*

Muhasebe neticesinde hayvanlar yoprak olur ve yokluğa karışırlar. Onların halini gören kafirler, kendi azaplarını anlayınca işte orada hayvan olmayı temenni edeceklerdir ama fayda vermeyecektir:

"İşte o, kesin olarak gelecek gündür. O halde dileyen Rabbisine varan bir yol tutsun. Biz, yakın bir azap ile sizi korkuttuk. O gün kişi önceden yaptıklarına bakacak ve kafir kişi: "Keşke toprak olsaydım!" diyecektir." *(Nebe Sûresi: 39-40)*

Daha sonra muhasebe yapılıp şefaat olduktan sonra mü'minler cennetlere girmeye başlarlar, kafirler ise uzun bekleyiş ve eziyetten sonra ebedi kalacakları cehennemi boylarlar. Şu ayetler de bu hali açıklamaktadır.

"O gün cennetlikler, gerçekten nimetler içinde safa sürerler. Onlar ve eşleri gölgeler altında tahtlar üzerindedirler. Orada onlar için her çeşit meyve vardır. Bütün arzuları yerine getirilir.

Onlara merhametli Rabb'in söylediği selam vardır. "Ayrılın bugün, ey günahkârlar!" *(Yasin Sûresi: 55-59)*

İşte ahiret hallerinin kısa bir özetini sizlere nakletmeye çalıştık. Bu durumda kalan bir soru var? Bundan sonra cennetlikler ve cehennemliklerin hayatı ne kadardır? Ebedidir, zira rivayetler ve kati olan naslar bunu net olarak açıklıyor.

Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* buyurdu:

"Kıyamet günü ölüm güzel bir koç suretinde getirilir, cennet ve cehennem arasında durdurulur. Cennet ve cehennem ehline nida ederken bunu tanıyıp tanımadıkları sorulur. Sonra koç kesilir ve şöyle denilir: Ey cenet ehli, ebediyyet (sizin için olsun) artık ölüm yok. Ey cehennem ehli ebediyyet (size olsun) artık ölüm yok." *(Mu'cemi Kebir: 12/361)*

Zaten bir çok ayeti kerime de ahiretin ebedi olduğunu beyan etmektedir, bu kati hükmü inkar eden sadece Cehm bin Safvan isimli Cehmiyye mezhebini kuran sapık bir dinsizdir.

"Bu kimseler, onda (o günah yükünün altında) ebedî kalırlar. Onlar için kıyamet gününde bu ne kötü bir yüktür!" *(Taha Sûresi: 101)*

"Fakat Rablerine karşı gelmekten sakınanlar için, Allah tarafından bir ikram olarak, altlarından ırmaklar akan, ebedî olarak kalacakları cennetler vardır. İyi kişiler için Allah katındaki (nimetler) daha hayırlıdır." *(Ali İmran Sûresi: 198)*

"(Resûlüm!) De ki: Size bunlardan daha iyisini bildireyim mi? Takvâ sahipleri için Rableri yanında, içinden ırmaklar akan, ebediyyen kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde) Allah'ın rızası vardır. Allah kullarını çok iyi görür." *(Ali İmran Sûresi: 15)*

"Allah da buyurur ki: Allah'ın dilediği hariç, içinde ebedî kalacağınız yer ateştir. Şüphesiz Rabbin hikmet sahibidir, bilendir." *(En'am Sûresi: 128)*

"Orda ebedi kalacaklardır."

"Bitmez tükenmez ecir."

"Şu rızkımızdır, bunun için tükenmek yoktur."

ve daha bir çok ayeti kerime ahiretin ebedi olduğunu katiyetle ifade eder. Bu hususta akli yorumlarla veya merhamet bakışıyla ahiret azabının tükeneceğini iddia etmek, asla ehli sünnet itikadıyla bağdaşmaz ve kişinin iman dairesinden çıkmasına sebep olur. Zira bir çok ayette kafirlerin azaplarının şiddetle artırılacağı, azabı tadmaları için derilerinin değiştirileceği zikredilmektedir.

"Şüphesiz âyetlerimizi inkâr edenleri yakında çok büyük bir ateşe sokacağız; onların derileri pişip dağılacak hale geldikçe, derilerini başka derilerle değiştiririz ki acıyı duysunlar!" *(Nisa Sûresi: 56)*

"Onda ebedi kalacaklardır, onlardan azab hafifletilmez ve onlar gözetilmezler." *(Bakara Sûresi: 162)*

Bu kadar akıllıya yeter derler... Biz kendimizi fazlaca yormayalım, nasibi olan illaki ehli sünnetin nuruna ulaşacak ve şefaat ile rahmeti ilahiye kavuşacaktır... Amma nasipsiz meymenetsiz inkarcılara gelince, **onları korkutsan da korkutmasan da birdir yine iman etmezler** ayetine dahil olmaktan başka çareleri kalmamış gibidirler...

Allahu Teâlâ hidayet versin... Bizleri ve evlatşarımızı Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* tabileri yolundan ayırmasın... Dostlarıyla birlikte huzuruna kabul eylesin... Amin.

Şabanı şerifiniz mübarek olsun, Ramazan ayına sıhhatı afiyetle ulaşmak ümidiyle....

DUA
İBADETİN TA KENDİSİDİR

Dua etmek insanda fıtrî bir ihtiyaçtır. Özellikle darda kalan, sıkıntıya düşen herkes istinasız Allah'a *(Celle Celaluhu)* yönelir ve O'na dua eder. Denizin ortasında dev dalgalara tutulan gemide Allah'a *(Celle Celaluhu)* sığınmayan, O'na yalvarmayan bir tek kişi düşünebilir misiniz?.. Hatta Allah'a *(Celle Celaluhu)* şirk koşanlar bile dalgalar kabarınca, gemi o koskoca denizin ortasında ceviz kabuğu gibi sallanmaya başlayınca yalvara-yakara, ağlaya-inleye Allah'a *(Celle Celaluhu)* yönelirler. Dualar edip, sözler vererek adaklarda bulunurlar. Ama sâlimen karaya çıkıp kurtulduklarında ise, verdikleri sözleri unutup şirk ve isyan dolu hayatlarına geri dönerler. Nitekim Rabbimiz bir ayeti kerimede bu durumu şöyle beyan etmektedir:

"Gemiye bindikleri zaman (denizde boğulma korkusuyla) **dini Allah'a has kılarak** (ihlasla) **O'na dua ederler. Fakat Biz onları kurtarıp karaya çıkarınca, bir de bakarsın ki Allah'a şirk koşarlar** (eski küfür hallerine dönerler)." *(Ankebut Sûresi: 65)*

Hani meşhur bir söz vardır "Düşen uçakta ateist olmaz" diye, doğrudur. Zira ilahlık taslayan Firavun bile boğulacağını anlayınca çaresiz Allah'a *(Celle Celaluhu)* yönelip iman kelimesini söylediği hepinizin malumudur. Lakin Mevla Teâlâ onun yeis halindeki bu imanını kesinlikle kabul etmemiştir.

Sadece başımız sıkışıp darda kaldığımız zaman değil rahat ve iyi zamanlarımızda da, her zaman ve her daim Rabbimize dua etmemiz lazımdır. Çünkü dua etmemek, her şeye gücü yeten ve zengin olan Mevla'dan istememek bir tekebbür ve istiğna alametidir. Aciz bir kulun Rabbine karşı kibirli davranması ise elbette Mevla Teâlâ'nın gazabını celbeder. Nitekim Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* bir hadisi şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Allah-u Teâlâ Hazretleri Kendisinden istemeyene gazap eder."

Böyle bir Rabbimiz var elhamdülillah. Yani Kendisinden isteyene değil, istemeyene gazap ediyor. Mesela birine gidip ondan bir şey istesen, ilk seferinde verir. Bir daha istesen belki yine verir. Ama bir daha isteyecek olsan kızar ve; "kardeşim bir değil iki değil, devamlı gelip istemeye utanmıyor musun?" diyerek

kapısından kovar. Oysa Rabbimiz Kendisinden istemeyene kızıyor. Öyle ya niye istemiyorsun, sen kul değil misin? Allah'a *(Celle Celaluhu)* ihtiyacın mı kalmadı yoksa ilahlık mı iddia ediyorsun? (Haşa)...

Bakınız bir ayet-i kerimede şöyle buyuruluyor:

"Rabbiniz buyurdu ki: Bana dua edin, duanızı kabul edeyim. Muhakkak Bana dua ve ibadetten kibirlenip yüz çevirenler, yakında alçalmış olarak cehenneme gireceklerdir." *(Mümin Sûresi: 60)*

Allah-u Teâlâ'nın emir ve yasaklarına uymayan, hatta dua etmekten bile kibirlenen mağrur kimselere Hz. Ali *(Radıyallahü Anh)* şu sözüyle nasıl da haddini bildiriyor:

"Ey İnsanoğlu! Evvelin bir damla meni, sonun ise leşten ibarettir. Bu ikisi arasında da yediğinin gübresini taşımakta ve onun hamallığını yapmaktasın. Öyleyse niçin böylesine mağrur ve kibirlisin?!"

Öyle ya efendim neden yaratıldık?.. Bir damla sudan, hem de pis bir sudan yaratılmadık mı? Elbisemize bulaşsa Hanefi mezhebine göre necistir, namaz bile olmaz. İşte yaratılışımız, evvelimiz böyle. Sonumuz ise malum. Öldükten sonra defnedilen birinin kabrini birkaç ay sonra açsanız, o cansız bedeni böceklerin ve kurtların delik deşik ettiğini, adeta haşerâtın kovanı haline getirdiğini görürsünüz. Bu ikisinin (doğum ve ölüm) arasında ise, Hz. Ali'nin *(Radıyallahü Anh)* buyurduğu gibi yediğinin gübresini taşımakta ve onun hamallığını yapmaktadır. Öyleyse insanoğlundaki bu gurur, bu kibir niçin ve kim içindir? İnsanın elini semaya açarak: "Ya Rabbi!" demesi çok mu zordur?..

Dua; Allah'a *(Celle Celaluhu)* yalvarıp yakarmaktır. Küçüğün büyükten, aciz olanın güçlü ve muktedir olandan hacetini istemesidir. Dua; Allah'ın *(Celle Celaluhu)* yüceliğini ve azametini, kulun ise aczini ve muhtaçlığını kabul edip kulluk makamında olduğunu açıkça ikrar ve itiraf etmesidir. Kula yakışan ve kuldan beklenen de zaten budur.

Bir ayeti kerimede Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

"De ki: Sizin duanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin?"

Öyle ya insanın eti yenmez, sütü içilmez, derisi giyilmez. Eğer imanı yoksa, ibadeti yoksa, el açıp Rabbine dua etmiyorsa, danslarda kıvrılan beli rukûlarda kıvrılmıyor şarkı-türkü söyleyen dili şayet Allah'ı *(Celle Celaluhu)* zikretmiyorsa insanoğlunun ne kıymeti var?

Kul Rabbine dua ile acziyetini ve kulluğunu her zaman ispat etmeli ve ihtiyacı olan ne varsa büyük-küçük, zâhir-bâtın, dünyevî-uhrevî her şeyi Rabbinden istemelidir. Nitekim bir hadisi şerifte Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Sizden herkes ihtiyaçlarının tamamını Rabbinden istesin. Hatta kopan ayakkabı bağına varıncaya kadar istesin"

Bu hadisi şeriften anlıyoruz ki, bize çok basit gelen, "bu da Allah'tan *(Celle Celaluhu)* istenir mi?" diyebileceğimiz en küçük bir şeyden tutunda, en büyük dert ve sıkıntılarımıza kadar hepsini Sevgili Allah'ımızdan *(Celle Celaluhu)* istemeliyiz. O bizim Rabbimiz, Mevlâmız, Sahibimiz... İsteyen herkese, her istediğini verebilecek kadar da zengin ve cömert...

Bakınız bir Hadisi Kudsîde Rabbimiz ne buyuruyor:

"Ey Benim kullarım! Sizin öncekileriniz ve sonrakileriniz, cinleriniz ve insanlarınız yüksek bir yerde toplansalar da hepsi Benden (ayrı ayrı) **şeyler isteseler. Bende onlardan her birine istediğini versem. Bu Benim yanımdaki** (hazine)**lerden ancak denize daldırıl**(ıp çıkarıl)**an bir iğnenin** (denizden) **eksilttiği kadar eksiltebilir."**

GAFLETLE YAPILAN DUA KABUL OLMAZ

Aslında Rabbimizi maalesef gerektiği gibi tanımıyoruz. Onun sıfatlarını, gücünü, kudretini, nelere kadir olduğunu iyi anlayıp idrak etmemiz lazım. Bunu bilelim ki, bir şey isterken ona göre isteyelim. Şöyle düşünelim, mesela çalışmış olduğun filan holdingin patronu sana dese ki; "ne ihtiyacın varsa A'dan Z'ye kadar hepsinin listesini yap, düğün hediyesi olarak sana alacağım." Böyle bir durumda ihtiyaç listesini nasıl hazırlayacağını bir düşün. Ne ihtiyacın varsa hepsini dikkatlice gözden geçirir, ciddiyetle ve muntazam bir şekilde hazırladığın listeye tek tek yazarsın değil mi? Hem de tarifsiz bir heyecanla... Çünkü patronun bunları hediye edeceğine dair sana söz verdi ve bunların hepsini rahatlıkla alacak bir servete sahip...

İşte bu misalden hareketle, Allah-u Teâlâ da bizlere va'dediyor. **"Bana dua edin icabet edeyim, Benden isteyin vereyim"** buyuruyor. Peki, fâni olan filan zengine güvenip ondan böylesine bir ciddiyet ve heyecanla istiyoruz da, Sevgili Allah'ımıza *(Celle Celaluhu)* güvenmiyor muyuz? (Haşa) Neden dualarımızı böylesine bir istek, arzu ve ciddiyetle yapmıyoruz?.. Maalesef dua ederken öylesine lakayt, öylesine gayri ciddiyiz ki... Mesela her namazdan sonra dua ediyoruz. Cami cemaati olarak nasıl dua ettiğimizi şöyle bir düşünün bakalım. Bazen camide namazdan sonra yaptığımız duaya şöyle bir bakıyorum da, herkesin elleri semaya doğru açılmış ama bazılarının ağzı bile kıpırdamıyor. Ya sağa-sola, ya da sütunlara-levhalara bakıyor. Kimi tırnaklarını yiyor, kimi de saçını-başını kaşıyor. Yani bir-iki dakikalık yapacağı o dua, sanki adama eziyet-miş gibi bir görüntü arzediyor. Hatta "elimizi havada

tutmaktan kolumuz yoruldu, imam duayı bitirse de kalkıp gitsek." der gibi bir tavrımız var. Yâ hû böyle dua olur mu?..

Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* bakın ne buyuruyor:

"Kabul olunacağına inanarak Allah'a dua edin. Bilin ki Allah gaflet ve hevâ içinde olan bir kalbin (âdet yerini bulsun kabilinden olan) **duasını kabul etmez."**

Onun için dua ederken ne yaptığımızın, on sekiz bin aleminin sahibi olan Sevgili Allah'ımızdan *(Celle Celaluhu)* istediğimizin ve bütün dualarımızı kabul edebilecek bir kudrette olduğunun idraki içinde ve gafletten uzak bir şekilde dua etmeliyiz. Tabiri caizse Mevla Teâlâ her birimize adeta açık çek vermiş: "İsteyebildiğiniz kadar isteyin vereceğim" buyuruyor. Öyleyse ellerimizi semaya açtığımızda her saniyeyi dua ile dolu dolu geçirmeliyiz. Duaya kendimizden başlayıp anne-babamıza, hocamıza, eş-dost, çoluk-çocuk, akrabayı taallukata, vatana-millete, dünyadaki mazlum ve mağdur durumdaki tüm müslümanlara kadar dua yelpazesini geniş tutmalıyız. Yeter ki biz dua edelim, Sevgili Allah'ımız *(Celle Celaluhu)* yaptığımız dualarımızı kabul edecek ve bizi huzurundan boş döndürmeyecek inşallah.

Rabbimiz bir ayeti kerimede:

"Bir şey isteyeni de kovma, boş çevirme" *(Duhâ Sûresi: 10)* buyuruyor. Bize "isteyeni boş çevirme" diye emir buyuran Allah-u Teâlâ, Kendisinden isteyeni boş çevirir mi?..

Bir adam Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'e gelip dedi ki: "Eğer Rabbimiz bize yakınsa biz Ona gizli olarak dua edelim. Şayet uzaksa Ona nida edelim de sesimizi duyuralım" bunun üzerine şu ayet-i kerime indi:

"Ve (Habibim!) **kullarım Sana Benden** (Benim yakınlığımdan, uzaklığımdan) **sordukları vakit** (Sen de ki) **şüphesiz Ben çok yakınım. Dua edicinin duasına, Bana dua ettiği vakit icabet ederim.** *(Bakara Sûresi: 186)*

DUA'NIN KABUL OLMASI NE DEMEKTİR?

Mevla Tealâ'nın, yaptığımız dualara icabet edeceğini va'd etmesi bizim için çok büyük bir müjdedir. Fakat bunu yanlış anlamamak lazım. Yani Allah-u Teâlâ kulunun her duasını, her istediğini onun istediği şekilde yerine getirmeyebilir. Duanın kabul edilmesi demek, kul: "Ya Rabbi!" dediğinde, Mevla Teâlâ'nın: "Lebbeyk Abdî! / Buyur kulum!" demesidir. Yani Mevla Teâlâ her duaya cevap verir "Buyur" der. Hiçbir dua karşılıksız kalmaz. Fakat bu, yapılan dua hemen zuhur edecek demek değildir. Veya Allah'tan *(Celle Celaluhu)* istediğin şey, senin istediğin şekilde ve zamanda meydana gelmeyebilir.

Bu meseleyi şöyle düşünebiliriz. Meselâ; bir hasta doktora gider; "doktor bey" diye seslenince, o da; "buyur" der. Hasta: "Efendim şuramda şöyle bir rahatsızlık var, bana şu ilacı ver" diye istekte bulunur. Doktor hastanın istediği ilacı hemen vermez. Önce onun durumuna bakar, eğer derdine şifa olacaksa hastanın istediği ilacı hemen verir. Şayet belirli bir müddet tedavi gördükten sonra o ilacı kullanması gerekiyorsa, o zaman ilacı hemen değil de bir müddet sonra verir. Yok eğer o hastaya bu ilaç zararlıysa, o takdirde onun istediği ilacı değil, ona şifa olacak başka bir ilaç verir.

İşte dua meselesini de böyle anlamak lazım. Yani doktor hastanın çağrısına "buyur" deyip icabet etti ama istediği ilacı ona verirken hastanın durumuna göre verdi. Demek ki dua ettiğimiz zaman hemen kabul eserini görmüyorsak, bunun bir takım sebepleri vardır.

Dua edildiğinde bazı kere hemen kabulünün eseri görülür. Bazen de istenen şey uzun zaman sonra meydana gelebilir. Nitekim ulu'l-azîm peygamberlerden olan Musa *(Aleyhisselam)* dua etti. Kardeşi Harun *(Aleyhisselam)* da bu duaya "Amin" dedi. Bunun üzerine Mevla Teâlâ **"Duanızı kabul ettim"** buyurdu. Lakin aradan kırk sene geçtikten sonra yaptıkları bu dua tahakkuk etti. Oysa bizim beklemeye hiç tahammülümüz yok. Ettiğimiz dua hemen yerine gelsin istiyoruz. Hele bir de bize; **"Duan kabul olundu"** diye manevi bir haber gelmiş olsa, belki de duadan sonra elimizi yüzümüze sürer sürmez isteğimiz şey gerçekleşsin isteriz.

"DUA ETTİM FAKAT KABUL OLMADI"(!)

Yapılan dualar muhakkak kabuldür. Ama acele etmeyip sabretmek ve vaktini beklemek lazımdır. Şayet "duâ ettim, fakat duam kabul olmadı" diyerek dua etmeyi bırakırsak, o zaman dua kabul olmadı demektir.

Nitekim bu konuda Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* buyuruyor ki:

"Herhangi bir kul, koltuğunun altı görülecek şekilde ellerini kaldırır ve Allah'tan bir dilekte bulunursa, acele etmediği takdirde kesinlikle duasına icabet edilir.

Sahabe-i kiram sordu:

- Acele nasıl olur ya Resûlallah?

- Duâ ettim, kabul olmadı der de vazgeçer."

Bir de dua ederken istenilen şey hususunda son derece ısrarcı olmak ve Allah'tan *(Celle Celaluhu)* ne istiyorsak kesin bir üslûpla istemek lazım. Nitekim bir Hadisi şerifte şöyle buyurulmuştur:

"Biriniz dua ettiğinde, istediğini kesin belirtsin. "Allah'ım dilersen ver." demesin. Çünkü, zaten Allah-u Teâlâ Hazretlerini mecbur tutabilecek bir kimse yoktur."

Ayrıca dua yaparken, kesinlikle kabul olacağından emin bir şekilde duâ etmek lazımdır. Nitekim bir hadîs-i kudsî de:

"Ben kulumun Bana olan zannı üzereyim... Artık dilediği gibi düşünsün!.." buyurulmuştur. Dolayısıyla duâ ederken, kesinlikle kabul edileceğine inanarak yapılırsa, o dua mutlaka kabul demektir.

Demek dualarımızı, kabul olunacağına inanarak ısrarla yapacağız ve acele etmeyeceğiz. Çünkü eğer dua ettiysek, Rabbimize gözyaşı mürekkebiyle dilekçemizi yazdıysak o dua dilekçesi yerine ulaşır. Dilekçeyi verdiğimiz Makam bizim hakkımızda en iyi kararı verecek ve bizim için en hayırlı olanı halkedecektir, bundan hiç şüphemiz olmasın.

Dua'da birkaç durum söz konusudur:

1- Yapılan dualar kısa bir zaman içinde gerçekleşir.

2- Bazen hemen gerçekleşmez vaktini bekler. Aradan uzun bir zaman geçse de vakti saati geldi mi zuhur eder.

3- Bazen de duanın kabul eseri ahirette görülür. Dualarının kabulünü dünyada göremeyenler, kıyamet günü bakacaklar ki amel defterleri sevapla dolu. Tabi şaşıracaklar. Çünkü bu sevapları kazanmak için dünyada böyle bir amel işlediklerini hatırlamıyorlar. O vakit onlara denilecek ki: "Bunlar sizin falan zamanda, filan yerde yaptığınız dualardır. O duaların yerine işte size bu sevaplar verildi." Bunun üzerine o kimseler diyecekler ki: "Keşke dünyada hiç bir duamız kabul olmasaydı da, onların hepsinin karşılığını bugün görseydik"

4- Bazı kere de Mevla Teâlâ kulunun dua ettiği ve istediği şeyi vermez, ama onun istediği şey kadar veya ondan daha büyük bir kötülüğü ondan giderir. Mesela: Hasta bir kimse düşünelim. Bu hasta, muzdarip olduğu rahatsızlığından şifa bulayım diye devamlı dua ediyor. Ama hikmeti ilahi bir türlü iyileşmiyor. Bu durumda filhakika şöyle bir durum söz konusu olabilir: Şayet mevcut hastalığı iyileşmiş olsa, belki ondan sonra kanser hastalığına veya daha ağır hastalıklara müptela olacak, böylece derdi ve ızdırabı daha da artacak. Şimdi Mevla Teâlâ ne yapıyor? Bu hastanın şifa bulmak istediği hastalığı kendisinden kaldırmıyor, fakat gelecek olan kanser veya daha ağır hastalığı da ona göndermiyor. Bu durumda bu hasta belki duasının kabul edilmediğini zannediyor olabilir. Oysa yapmış olduğu bu dua vesilesiyle, gelecek olan daha büyük bir hastalıktan kurtulmuş oluyor. Hal böyle olunca, bu durum o hasta için daha hayırlı olmuyor mu?..

Her daim duaya devam etmeli, "ben dua ettim de kabul olmadı" gibi şeytanı memnun edecek sözler söylememelidir. Zira dua eden her hâlükârda kazanır. Çünkü dua da boş yoktur. Ayrıca kul dua ederek aynı zamanda Allah'a *(Celle Celaluhu)* ibadet etmiş olur. Nitekim Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*:

"Dua ibadetin ta kendisidir." buyurmuştur.

Öyleyse kul duasının kabul eserini görsün veya görmesin bunun sevabını, mükafatını muhakkak alacaktır. Dolayısıyla bu manada duanın kabul olmaması gibi bir şey zaten söz konusu değildir.

İnşallah dua konusuna devam edeceğiz ama konumuz madem dua, öyleyse bu yazımızı belki de hepimizin derdine tercüman olacak, Arif Nihat Asya'nın dua ile ilgili bir şiiriyle noktalayalım.

Biz, kısık sesleriz... minareleri,
Sen, ezansız bırakma Allah'ım!
Ya çağır şurda bal yapanlarını,
Ya kovansız bırakma, Allah'ım!

Mahyasızdır minareler... göğü de
Kehkeşansız bırakma Allah'ım!
Müslümanlıkla yoğrulan yurdu,
Müslümansız bırakma Allah'ım!

Bize güç ver.. cihad meydanını,
Pehlivansız bırakma Allah'ım!
Kahraman bekleyen yığınlarını,
Kahramansız bırakma Allah'ım!

Bilelim hasma karşı koymasını,
Bizi cansız bırakma Allah'ım!
Müslümanlıkla yoğrulan yurdu
Müslümansız bırakma Allah'ım!

Yarının yollarında yılları da,
Ramazansız bırakma Allah'ım!
Ya dağıt kimsesiz kalan sürünü,
Ya çobansız bırakma Allah'ım!

Bizi Sen sevgisiz, susuz, havasız;
Ve vatansız bırakma Allah'ım!
Müslümanlıkla yoğrulan yurdu,
Müslümansız bırakma Allah'ım!

Birbirimizi duadan unutmamak temennisiyle...

Fi Emanillah!

ALİ ULVİ UZUNLAR

AHİRET YOLCULUĞU, MOLA YERLERİ VE AKIBET

Rabbimiz *(Celle Celaluhu)*: "**Herkes ölümü tadacaktır. sonra hepimiz yalnız ve yalnız bize döndürüleceksiniz.**" (Enbiya Sûresi: 35) buyuruyor. Hepimiz Allah'a doğru gideceğiz, ancak kafirlerin manzarası çok kötü olacak... Bizi uykumuzdan kim uyandırdı deyip, "eyvah eyvah" diye feryad ederek kalkacaklar kabirlerinden. Sadece bu bir sahneden ibarettir. Mevlamız buyuruyor; "Hepsi birden huzurumuzda ihzar edilmişlerdir." Yani insanlar kabirlerinden diriltilince, bunların Mevla'nın huzurunda toplanması, mahşer meydanında toplanan bunca insanların toplanması çok zaman almayacaktır.

Mesela bir tarlaya attığınız tohum işte 1 ay, 2 ay, 3 ay, 4 ay da yetişip domates salatalık oluyor. Ama insanların dirilişi böyle değildir. Hepsi birden huzurumuza toplanmışlardır. Biz de kendimizi huzuru ilahide bulacağız ancak nasıl?

Dostlar, eğri oturalım doğru konuşalım diye bir şey varya mahşer meydanı uzun bekleyişin olduğu bir alandır. Orada korkunç anlar da olacak, çok tehlikeli anlar da olacak nefesimizi böyle içimize doğru çekip de ciğerlerimizin heyecan ve heybetten tıkandığı anlar da olacak. Peygamberlerin bile nefesinin kesildiği anlar olacak mı?

- Elbette olacak.

Allah *(Celle Celaluhu)* hepimize yardım eylesin, dostlarıyla beraber haşreylesin. Amin.

Dostların bile böyle zaman zaman derin nefes alacağı, Efendim ne olacak şimdi diyeceği anlar olacaktır. 1 gün değil, 1 hafta değil, 1 ay değil, 1 ömrün hesabını vermek için kainatın sahibi olan Allah'ın *(Celle Celaluhu)* huzuruna çıkmak!

Ne dersiniz kolay mıdır? Adam bir meseleden dolayı mahkemeye gidiyor. Hayatında belki bir dakika içinde işlediği bir olaydan dolayı, git gel, git gel, git gel... Avukatlar, para vermeler, onun heyecanı, heybeti, korkusu ayrı oluyor. Allah *(Celle Celaluhu)* bizi bir meseleden dolayı değil, bütün yaptıklarınızdan dolayı bütün kazandıklarımızdan dolayı, bütün harcadıklarımızdan dolayı, bizi hesaba çekecek. Rabbim her birimizi hesabı kolay olan bahtiyar kullarından eylesin. Amin.

Mevla bütün mahşer ehline garanti veriyor. Bugün kimseye zerre kadar zulüm ve haksızlık yapılmayacaktır. Siz sadece dünyada yaptıklarınızın karşılığını alacaksınız. Hiç bir kimse yanlışlıkla bir başkasının işlediği suçun cezasını çekmeyecek.

Bir zamanlar birisi gelmişti. Bana dedi ki; "ben hapishaneden çıktım. Hapishanede uzun bir süreden bahsetti, şu kadar yattım ama ben suçlu değildim. Adamı vuran falanca kişiydi, bana dedi ki; "ben sana bakarım, çoluğuna çocuğuna da bakarım, sen bunu üstlen" bende cinayeti üstlendim. O dışarıda dolaştı ben içerde yattım. Daha sonra başka bir olayla cinayetin aslı ortaya çıkınca onu içeri aldılar, beni bıraktılar."

Şimdi 10 - 15 sene yattıktan sonra çıkmış, ne için yatmış pisi pisine yatmış, gerçi haketmiş onu, çünkü ben yaptım demiş ya, yatmayı kendisi kabul etmiş. Şimdi şurası önemli böyle bir olay dünyada olabilir. Bende bir başkasının suçunu üstlensem beni de atarlar içeri sende üstlensen seni de atarlar içeri ama ahirette böyle bir şey olabilir mi? Falanın işlediği suçun cezasını başkası çekmesi mümkün mü?..

Mesela şöyle bir şey mahşerde gerçekleşecek. İnsanlar birbirlerini görecekler, ancak hiçbir samimi dost, dünyada samimi olan dostlardan hiçbirisi diğerine "nasılsın iyimisin?" diye sormayacak. Kadeh arkadaşı, meyhane arkadaşı, her türlü masiyette bir o kadar içtikleri yedikleri ayrı gidiyordu. Öylesine samimi idiler. Mahşerde bunlar birbirlerini gördüklerinde samimi dost, samimi dostuna; "nasılsın iyi misin, işler nasıl gidiyor?" diye hiçbir şey sormayacak.

Bir taraftan şöyle diyecek: "Ah keşke ben falan kişiyle arkadaşlık etmeseydim. Elini ısıracak parmaklarını ısıracak, falanca kişiyle arkadaş olmasaydım. Eyvah! Eyvah! O benimle arkadaş olduktan sonra beni namazdan uzaklaştırdı, sohbetten uzaklaştırdı. Kur'an'dan uzaklaştırdı, istikametten uzaklaştırdı. Eyvah! beni ne hale getirdi, keşke arkadaşlık etmeseydim." Görecek onu, o kişi gösterilecek ona ama sormayacak.

Hiç kimse yanlışlıkla başkasının yerine, hiç kimse kimsenin suçundan dolayı cehennemde yanmayacak. Bazen şöyle de olacak; günahkar, cehenneme girecek olacak kimse diyecek ki; "Ya rabbi benim suçum günahım var doğru ama benim günahım sebebiyle oğlumu yak, çocuklarımı yak, oğlumu-kızımı-çocuklarımı at, cehennemde yak, ama beni yakma" diyecek. Kendi yaptığı suçunun cezasının kimin çekmesini isteyecekmiş? Çocuklarının çekmesini isteyecek, çocuklarımız bizim çocuklarımız. Çocuklarımızda Allah'ın *(Celle Celaluhu)* kulu bizde Allah'ın *(Celle Celaluhu)* kuluyuz. Allah'ın *(Celle Celaluhu)* kulu olmakla, bizimle çocuklarımız arasında fark var mı? Annemiz de babamızda izafi olarak annelik sıfatını takmışlardır. Annemiz babamız bize göre anne baba, dedelerimize göre onlarda oğul ve kızdır. Hiç değişen bir şey yok, ben ne isem babamda odur. Yani "Ya Rabbi, benim cezamı çocuklarım çeksin" dediğin zaman çocukların kim, sen kimsin. Çocukların da Allah'ın *(Celle Celaluhu)* kulu, sende Allah'ın *(Celle Celaluhu)* kulusun arada fark var mı? Rabbimiz Senin cezanı çocuklarına çektirmez, artık bitti orada babalık evlatlık bitti. Bu dünyada evlat babanın dediğini yapar. Orada herkes Allah'ın *(Celle Celaluhu)* dediğini yapıyor, herkes yaptığının karşılığını alıyor. Allah *(Celle Celaluhu)* hepimize o noktada yardım etsin. Amin.

Demek ki kimse kimsenin cezasını çekmez. Kimse zaten "babamın cezasını ben çekeyim, anamın cezasını ben çekeyim" demez. Böyle der mi?

O gün kişi, annesinden babasından evladından, kardeşinden niye kaçıyor? Şayet "anne-babamın cezasını ben çekeyim diyecekse niye kaçsın?

"Bugün kimseye zerre kadar haksızlık zulüm yapılmayacak herkes yaptığının karşılığını alacak yaptıklarının karşılığının cezasını çekecek" Şimdi bu cümleler daha çok kime söylenmiş oldu. Kıyameti inkar ederek hayatını idame ettiren insanlar diriltildiklerinde feryat ediyorlar. Eyvah eyvah diyorlar vay bize vay bize diyorlar, kim bizi uykumuzdan uyandırdı diyorlar, onlara bu cevap verildikten sonra birde şöyle deniliyor onlara; "***haberiniz olsun dünyada beğenmediğiniz insanlar vardı. Gerici yobaz dediğiniz insanlar vardı bu asırda secdeye mi gidilir dediğiniz insanlar vardı. Siz meyhaneye giderken onlar sohbete, siz eğlenceye yaparken onlar zikre, siz harama daldırırken onlar helale dikkat ederler idi. Onlar biz Allahın*** *(Celle Celaluhu)* ***kuluyuz diyorlardı ve ona göre yaşıyorlardı. Siz onları gerici ve yobaz olarak görüyor idiniz, aklı kafası çalışmayan beyni uyuşturulmuş insanlar olarak terakki ediyor idiniz. Onlar şimdi nerde biliyor musunuz? Onlar nereye gidiyor biliyor musunuz? Cennete gidiyorlar.***" Onların cennet hayatı kime anlatılıyor. O kafirlere anlatılıyor, bir insan düşmanının rahat etmesinden de rahatsızlık duyar. Yani dünyada sevmediği müminlerin

cennette olması onlar için ayrı bir azap, ayrı bir çile olacaktır.

Şimdi dostlar kabirden kalktık mahşere geldik, gelin şimdi cennete gidelim biraz cennette dolaşalım. Hazır mısınız? Öyleyse bir kelime-i şehadetle tazeleyelim imanımızı. Şimdi kıymetli dostlar muhasebe tamam, cennete girdik inşâallah. Şüphesiz cennet ashabı, cennet yaranı kıyamet günü tatlı bir meşguliyet içerisinde zevk içinde olurlar. Gel keyfim gel derler. Cennette boş durmak yok, cennette hep bir sirkülasyon var ama yorulmakta yok haberiniz olsun. "Ben cennette dinleneceğimi zannediyordum, çok yoruldum dünyada zaten." Sen kabrinde dinleneceksin canını sıkma uzun bir dinlenme var orda. Cennette ciddi ama çok tatlı bir meşguliyet var, bakalım nedir. Şimdi girdik cennetin içerisine ne varmış tatlı bir meşguliyet varmış o tatlı meşguliyet içerisinde zevklenicidirler, eğlenicidirler, gel keyfim gel yapacaklar, diyor! Bunu Allah *(Celle Celaluhu)* diyor. Peki nedir bu meşguliyetler? Allah*(Celle Celaluhu)* Habibi ile açıklamasını yapıyor.

Cennette biz nelerle olacakmışız birazda onları görelim tefsirlerden hadisi şeriflerden toparladıklarımı sizinle paylaşıyorum. Meşguliyetlerden birisi her insanın cennette dünyadan olan eşi de cennete girmiş ise, dünyadaki hanımlarından eşi olur. Birde cennetteki huriler... En fakir insana verilecek olan huri sayısı 72 tanedir. Bu 72 hurinin 2 tanesi esaretendir. 70 tanesi vekaletendir. Bu neymiş hocam esareten-vekaleten. Şimdi her cennet ehlinin iki tane cennette hurisi vardır. Allah *(Celle ve ala hazretleri)* bizi yarattığında bütün insanları yarattığında hem cennetten ona yer ayırmıştır hem de cehennemden yer ayırmıştır. Her dünyaya gelen insan için cennette huri yaratılmıştır. *Cehenneme giden insan için de cennetten yer var mıydı?* Vardı... *Onunda cennette hurisi var mıydı?* Vardı... Pekii o şimdi cennete giremeyince, cennetteki yerini cennete giren birisine Allah *(Celle Celaluhu)* veriyor. *O insanın cehennemde yeri var mıydı?* Vardı... Cennetteki insanın vardı. Onu da cehennemdeki insana veriyor. Takas dolayısıyla bu *cehennemdeki insanın cennette hurisi vardı, o ne olacak, onu Allah (Celle Celaluhu) kime veriyor?* Cennettekine veriyor. Şimdi nasıl olursa olsun. En fakir insana 72 tane huri verilecek dünyadaki eşlerden verilecek.

Şurası bir gerçektir. Kafanızı bir takım karışık sorularla meşgul etmeyin. Allah *(Celle Celaluhu)* cennette kimseyi üzmeyecektir. Dünyada iki hanım aralarında geçinemezler bir mahalleye sığmazlar, bir vilayete sığmazlar. Onlara göre kuma dedikleri dünyada en kötüsüdür. En iyisi bile dünyanın en kötüsüdür diye telakki ederler. Ama cennet hayatında hiçbir cennet ehliyle huriler arasında veya hurilerin kendi arasında en ufak bir geçimsizlik en ufak bir çekememezlik en ufak bir sıkıntı olmayacak. Bunu Rabbimiz garanti ediyor

Şimdi kıymetli dostlar, Kur'anda zikredildiği için hadiste zikredildiği için paylaşmakta hiç bir sıkıntı yoktur. *Cennetteki insanların meşguliyeti nedir?* Eğer bu kadar huri varsa bu hurilerle, cennet hanımlarıyla bir meşguliyet vardır. Bu konuda *Aleyhisselatu Vesselam* Efendimiz hadis-i şeriflerinde naklettiği, cennetteki bir erkeğe 100 erkek gücü ve kuvveti verilecektir. 100 erkeğin yediği kadar yemek, içtiği kadar meşrubat yiyebilecek içebilecek ve cinsel gücü de ona göre olacak, buyurmuş.

Bu kadar yiyecek ve bu kadar içecek. Peki bu yedikleri ve içtikleri ne olacak? Cennet ehlinin yediği yemekler ve içtiği meşrubatlar miski amberler, en güzel kokan üzerlerinden ter olarak çıkmış olacak birde mide gazı olarak çıkmış olacak. Yani küçük abdest büyük abdest yoktur. Hatta insan diriltildiğinde cennete girdiğinde, büyük abdest mahalli şimdiki gibi değildir, açık değildir. Çünkü çıkış yok, şimdi çıkış ihtiyacı olduğundan dolayı orası vardır. Yoksa ona ihtiyaç olmayacaktı. Cennette ona ihtiyaç yoktur. Ancak cennette sadece ona ihtiyaç yoktur. Aile hayatı devam edeceğine göre hem erkekler için hem kadınlar için diğer bölüm öyle değildir. Demek ki küçük abdestten dolayı insana diğer avret mahalli lazım olmayacak. Sadece cennetteki cinsellik devam etsin diye bu durumu devam ettirecek. Bunlar bizim bilemediğimiz şeylerdir. Gerçekleri biz bilmiyoruz gözümüzle görmedik ama bilenler anlatıyor. Biz şimdi bilir gibi oluyoruz, gidince de bilmediğimiz bir şeyle karşılaşmış olmayacağız.

Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* buyuruyor ki; bir gün içerisinde Allah *(Celle ve ala hazretleri)*'nin takdir buyurduğu kadar cennet hanımlarıyla birleşecekler, bir yatağı paylaşacaklar." *Cennette yatak var mı, döşek var mı?* Hem de ne yataklar, ne döşekler var. *Yastık var mı?* Hem de ne güzel yastıklar var. Böyle dizili dizili yastıklar var.

Peki uyumak var mı? Cennette uyku yok. *Peki uyku yoksa yatak, yastık niye var?* Demek ki başka bir iş için var. Bir insan bir günde 100 erkek güç ve kuvvetine sahip olunca cennetteki eşleriyle fazlasıyla birleşmiş olacak, her birleştiğinde de onları bakire olarak bulmuş olacak. Ve her birisinin karşılıklı olarak cinsel ilişkisinden aldığı zevki sefayı dünyada almak, bulmak mümkün değildir. Oradaki manzara cennete göre ayarlanmıştır. Allah *(Celle ve ala hazretleri)* bu noktayı Kur'an Kerim'de, Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Selem)* de hadisi şeriflerinde vurgu yaparak anlatır. Hurilerin inciler gibi olduğunu, korunmuş muhafaza edilmiş olduğunu, gözlerini kocalarına tahsis ettiğini, özelliklerini güzelliklerini anlatır da anlatır.

Evet dostlar bu yazımızda ahirette şöyle bir yolculuk yaptık. Rabbim cümlemizi cennetiyle Cemaliyle müşerref eylesin. Amin.

Selam ve dua ile...

ADEM ŞENER

RAMAZAN-I ŞERİF AYININ FAZİLETİ

Ramazan-ı Şerif ayı, on bir ayın sultanı ve ayların efendisidir. Kur'an-ı Kerim'in inişi bu ayda başlamıştır. Ramazan-ı Şerif ayı, Allâh-ü Teâlâ *(Celle Celâlühü)*'ya itaat ve ibâdet, iyilik ve ihsan, mağfiret, rahmet ve rıdvan ayıdır. Ramazan-ı Şerif ayı, içinde bin aydan daha hayırlı olan Kadir Gecesi'ni bulundurmaktadır. Ramazan-ı Şerif ayı, mü'min kulun din ile dünya işlerini düzenlediği ve Mevlâ'sına daha fazla yaklaştığı bir aydır. Ramazan-ı Şerif ayı, sevabını bizzat Allâh-ü Teâlâ *(Celle Celâlühü)*'nın vereceği oruç ibâdetini de içinde bulunduran bir aydır. Ramazan-ı Şerif ayı, duâların çokça kabul edildiği, yüksek faziletlere sahip bir aydır.

Ramazan-ı Şerif ayının fazileti Kur'an-ı Kerim'de şu şekilde beyan edilmektedir:

"Ramazan-ı Şerif ayı öyle bir aydır ki, insanlara hidâyet (doğru yolu gösteren) **ve yine hidâyet ve Furkan** (doğru yolu gösterici ve hakla batılı birbirinden ayırıcı ayetler)**den beyyinat** (nice açık deliller) **olan Kur'an, onda**(ki Kadir Gecesinde levhi mahfuzdan birinci kat semaya) **indirilmiştir. Öyleyse içinizden kim o ayda hazır olur** (misafir olmayarak bulunur)**sa, onu** (orucunu) **tutsun. Kim de hasta olur yahut bir sefer** (yolculuk) **üzere ise, o halde başka günlerden** (oruç tutmadığı günlere karşılık) **sayılı günler orucunu kaza etsin. Allah size kolaylık diler, size zorluk dilemez.** (Allâh-ü Teâlâ bütün bunları meşru etti) **ta ki** (dininin hükümlerini öğrenesiniz) **sayıyı** (Ramazan-ı Şerif günlerinin sayısını da) **tamamlayasınız ve sizi** (tutamadığınız günleri nasıl kaza edeceğinizi bilmeye, böylece mesuliyetten kurtulmanın yoluna) **hidâyet ettiğinden dolayı Allah'ı tekbir edesiniz** (büyük tutasınız) **ve** (bütün bunlara karşılık) **şükredesiniz."**[1]

Ramazan-ı Şerif ayı evliya ve Allâh-ü Teâlâ *(Celle Celâlühü)*'nün seçkin kulları için kerâmettir. Ramazan-ı Şerif ayı, göğsün içindeki kalp, insanlar arasındaki peygamber, şehirler içinde Harem-i Şerif gibidir. Deccal'ın Harem-i Şerif'e girmesi yasaktır. Şeytan da Ramazan-ı Şerif ayında tutuklu olup, bu ayda insanlara zarar veremez. Peygamberler mücrimlere, yani günahkârlara şefaatçidir. Ramazan-ı Şerif ayı da oruçlulara şefaatçidir. Kalp, marifet nuru ve imanla süslüdür. Ramazan-ı Şerif ayı da Kur'an-ı Kerim okumak nuru ile süslenmiştir. Ramazan-ı Şerif ayında mağfirete kavuşmayan kimse diğer ayların hangisinde mağfiret olunabilir ki? Bunun için kul, tevbe kapıları kapanmadan tevbe etmeli, Hakk'a inabe ve dönme zamanı geçmeden dönmelidir. Ağlama ve rahmet zamanı geçmeden de ağlamalıdır.

Ramazan-ı Şerif ayının fazileti hakkında Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)*'in birçok hadîsi şerifi vardır. Bunlardan bazıları şunlardır:

Hazreti Ebu Hureyre *(Radıyallâhü Anh)*'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır:

"Ramazan ayının birinci gecesi olunca, şeytanlar ve cinlerin şirretleri zincire vurulur, Cehennemin kapıları kapatılır ve hiçbir kapısı açılmaz. Cennetin kapıları açılır ve hiçbir kapısı kapatılmaz. Bir münadi (çağırıcı) **'Ey hayır dileyen!** (Hakk'a ibâdete) **gel! Ey şer dileyen!**

1- Bakara Sûresi: 185

(Günah işlemekten) **vazgeç** (artık)**!' diye çağırır. Allah'ın** (bu ayda, iftar saatlerinde) **Cehennemden azat ettiği nice kimseler vardır ve bu, her gecedir."**[2]

Hazreti Ebu Hureyre *(Radıyallâhü Anh)*'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır: **"Ramazan ayı girdiğinde Cennet kapıları açılır, Cehennem kapıları kapanır, şeytanlar o ayda zincire vurulur."**[3]

Hazreti Ebu Hureyre *(Radıyallâhü Anh)*'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır: **"Ümmetime, Ramazan-ı Şerif ayında beş haslet** (özellik) **verilmiştir ki, onlar kendilerinden evvel hiçbir ümmete verilmemiştir.**

1- Oruçlunun ağız kokusu Allah indinde misk kokusundan daha hoştur.

2- İftar edinceye kadar melekler onlar için istiğfar ederler.

3- Allâh-ü Teâlâ *(Celle Celâlühü)***, her gün Cennetini süsler, sonra** (ona hitaben) **'Yakında sâlih kullarım kendilerinden sıkıntı ve eziyeti atıp sana varacaklar' buyurur.**

4- O ayda azgın şeytanlar zincire vurulur, binaenaleyh başka aylarda yaptıklarına o ayda ulaşamazlar.

5- Ramazan-ı Şerif'in son gecesinde (oruç tutan kullar) **affolunurlar.**

O zaman 'Ya Resulellah! O gece Kadir Gecesi midir?' diye sorulunca Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)*:

'Hayır, lakin çalışan kişiye ücreti işi bitirdiği zaman verilir.' diye buyurdu."[4]

Hazreti Ebu Hureyre *(Radıyallâhü Anh)*'den rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır: **"Beş vakit namaz, bir Cuma'dan diğer Cuma'ya kadar, Ramazan da diğer Ramazan'a kadar, büyük günahlardan sakınıldığı takdirde aralarındaki** (günah)**ları silerler."**[5]

Hazreti Aişe *(Radıyallâhü Anha)*'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır: **"Cuma sâlim olursa** (mümkün mertebe günahsız, huzuru kalple geçerse) **bütün günler sâlim olur. Ramazan-ı Şerif ayı sâlim olursa bütün sene sâlim olur."**[6]

Hazreti Ebu Said *(Radıyallâhü Anh)*'den rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır: **"Ramazan-ı Şerif'in ilk gecesi olduğunda gök kapıları açılır. Ramazan-ı Şerif'in son gecesine kadar hiçbir kapısı kapanmaz. Onun herhangi bir gecesinde namaz kılan mü'min bir kula mutlaka Allâh-ü Teâlâ** *(Celle Celâlühü)***, her secdesine karşılık bin beş yüz sevap yazar ve ona Cennette kırmızı yakuttan bir köşk bina eder ki, onun altmış bin kapısı vardır. O köşklerden her biri de kırmızı yakutla donanmış altındandır. Kul, Ramazan-ı Şerif'in ilk günü oruç tuttuğunda, o günden önceki senenin Ramazan-ı Şerif ayının o gününe kadar geçmiş günahları affedilir. Ve her gün, sabah namazından o gün perdeyle örtülünceye** (batıncaya) **kadar yetmiş bin melek onun için istiğfar ederler. Ve Ramazan-ı Şerif ayında gece veya gündüz yapmış olduğu her secdeye karşılık kendisi için** (Cennette) **öyle bir ağaç olur ki, bir süvari onun gölgesinde beş yüz sene gider."**[7]

Hazreti İbn-i Abbas *(Radıyallâhü Anhüma)*'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır:

"Şüphesiz Cennet, seneden seneye Ramazan-ı Şerif ayı için süslenir ve muhakkak huriler, seneden seneye Ramazan-ı Şerif ayının orucunu tutanlar için süslenirler. Ramazan-ı Şerif ayı girince Cennet: 'Ey Allah'ım! Bu ayda kullarından bana nasip ayır' der. Huriler de: 'Ey Allah'ımız! Bu ayda bizim için kullarından kocalar kıl' derler. Her kim o ayda bir Müslüman'a iftira atmaz ve sarhoş edici bir şeyi içmezse, Allâh-ü Teâlâ *(Celle Celâlühü)* **o kimsenin günahlarını siler. Ama her kim de o ayda bir Müslüman'a iftira atar veya sarhoş edici bir şeyi içerse, Allâh-ü Teâlâ** *(Celle Celâlühü)* **o kimsenin bir senelik amelini mahveder. Allâh-ü Teâlâ** *(Celle Celâlühü)* **size kendilerinde yiyip, içip lezzetleneceğiniz on bir ayı tayin etti, kendisi için ise bir ayı ayırdı. O halde Ramazan-ı Şerif ayında** (günah işlemekte)**n sakının. Çünkü o, Allâh-ü Teâlâ** *(Celle Celâlühü)*'nün **ayıdır."**[8]

İmam-ı Rabbani *(Kuddise Sirruhû)* hazretleri, Mektûbât'ında bu ayın fazileti hakkında şöyle buyurmaktadır: "Bilinmelidir ki, Ramazan-ı Şerif ayı, çok büyük bir aydır. Bu ayda, namaz, zikir, sadaka gibi yapılan her nafile ibâdet, Ramazan-ı Şerif ayının dışında yapılan bir farzı edâya denktir. Bu ayda bir farz edâ eden ise, diğer aylarda yetmiş farz edâ etmiş gibidir.

Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* buyurmuştur ki: **'Kim bu ayda bir oruçluya iftar ettirirse günahları affolunur. Boynu Cehennemden azat olur ve iftar ettirdiği kişinin ecrinden bir şey eksilmeden bir mislini de iftar ettiren alır."**[9]

Bu ayda kölesinin ve işçisinin işini hafifleteni, Allâh-ü Teâlâ *(Celle Celâlühü)* affeder ve Cehennemden azat eder. Ramazan-ı Şerif ayı girdiğinde Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* bütün esirleri salar ve isteyene izin verirdi.[10] Bu ayda hayırlara muvaffak olan kişiye, o senenin tamamında Allâh-ü Teâlâ *(Celle Celâlühü)*'nün muvaffak kılması refik (yoldaş) olur. Bu ay huzuru kalp olmaksızın (dağınıklık üzere) geçerse, bütün sene dağınıklık üzere geçer. O halde bu ayı ganimet bilerek bu ayda huzuru kalbi kazanmaya çok çalışmak lazımdır.

Allâh-ü Teâlâ *(Celle Celâlühü)*, Ramazan-ı Şerif ayının gecelerinden her birinde Cehenneme girmeye layık olmuş kişilerden binlercesini mağfiret eder ve bu ayda Cehennem kapıları kapanır,[11] şeytanlar zincire vurulur, rahmet kapıları açılır.

İftarı acele yapıp sahuru geç yapmak sünnetlerdendir.[12]

2- Tirmizî, Savm: 1, 3/66-67, No:682; Neseî, Sıyam: 3, İbn-i Mâce, Sıyam: 2

3- Neseî, Sıyam: 5

4- Ahmed İbn-i Hanbel: 2/292

5- Müslim, Taharet: 16, 1/209, Ahmed İbn-i Hanbel: 2/400

6- Ali el-Mütteki, Kenzül Ummal: 7/710, No: 21049

7- Ali el-Mütteki, Kenzül Ummal: 8/470, No: 23706

8- Ali el-Mütteki, Kenzül Ummal: 8/476, No: 23712; Heysemî, Mecmauz Zevaid: 3/141-142

9- Ali el-Mütteki, Kenzul Ummal: 8/477, No:23714

10- İbn-u Ebi Hatim, el-İlel:661; Ebubekir el-İsmailî, Mucemuş Şuyuh:34

11- Neseî, Sıyam: 5

12- Buharî, Savm:45; Müslim, Sıyam:48; Ebu Davud, Sıyam:20; Tirmizî, Savm:13; İbn-i Mace, Sıyam:24; Darimî, Savm:11; Muvatta, Sıyam:6,7; Ahmed b. Hanbel: 5/147, 172, 331, 334, 337, 339; Hakim, Müstedrek:1/431; Beyhekî, es-Sünenül Kübra:4/237

Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* bu hususta çok mübalağa göstermiştir. Çünkü bu hal, ihtiyacı ortaya koymaktan ibarettir ki, kulluk makamına da bu yaraşır. Hurma ile iftar etmek de sünnettir.[13]

Teravih namazını eda etmek ve bu ayda Kur'an-ı Kerim'i hatmetmek sünnet-i müekkede (kuvvetli sünnet)dendir ve çok büyük bereketler kazandırır. Allâh-ü Teâlâ *(Celle Celâlühü)* bizi Habibi hürmetine muvaffak eylesin. Amin!"[14]

RAMAZAN-I ŞERİF AYINDA YAPILACAK FAZİLETLİ AMELLER

Ramazan-ı Şerif ayının kendisi bizzat faziletlerin menbaı olmakla birlikte bu ayda yapılacak olan birtakım amelleri de, diğer aylarda yapılan amellere göre daha büyük faziletler ihtiva etmektedir. Ramazan-ı Şerif ayında yapılacak olan faziletli amellerin bazıları şunlardır:

1- Ramazan-ı Şerif ayında umre yapmak: Hazreti İbn-i Abbas *(Radıyallâhü Anhüma)*'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır: **"Ramazan-ı Şerif ayında bir umre yapmak, bir hacca denktir."**[15]

2- Ramazan-ı Şerif ayında Cuma namazına devam etmek: Hazreti Bera İbn-i Azib *(Radıyallâhü Anh)*'den rivâyet edildiğine göre, Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır: **"Ramazan'daki Cuma'nın üstünlüğü, Ramazan'ın diğer aylara üstünlüğü gibidir."**[16]

3- Ramazan-ı Şerif ayında sadaka vermek: Hazreti Enes *(Radıyallâhü Anh)*'den rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)*'e: "Hangi sadaka daha üstündür?" diye soruldu. Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)*: **"Ramazan'daki sadakadır"** buyurdu.[17]

4- Sahur yemeği yemek: Hazreti Ebu Said el-Hudri *(Radıyallâhü Anh)*'den rivâyet edilen bir hadîsi şerifte Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Sahur yemeği yemek berekettir. Bir yudum su ile de olsa onu terk etmeyiniz. Şüphesiz sahur yemeği yiyenleri Allâh-ü Teâlâ** *(Celle Celâlühü)* **mağfiret eder. Melekler de onun için istiğfar ederler."**[18]

5- Oruçlu kimselere iftar ettirmek: Hazreti Halid b. Zeyd el-Cüheni *(Radıyallâhü Anh)*'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuşlardır: **"Kim bir oruçluyu iftar ettirirse, oruçlunun sevabından bir şey eksilmeksizin onun sevabı gibi sevap alır."**[19]

Hazreti Selman-ı Farisi *(Radıyallâhü Anh)*'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuşlardır:

"Her kim Ramazan-ı Şerif ayında bir oruçluyu iftar ettirirse, günahlarına mağfiret ve boynunun Cehennemden kurtulmasına vesile olur ve oruçlunun mükâfatından bir şey eksiltilmeksizin iftar ettirene de onun bir misli verilir. Allâh-ü Teâlâ *(Celle Celâlühü)***, bir yudum süt veya su ile oruçluyu iftar ettirene de bu sevabı verir. Bir oruçluyu doyurana Allâh-ü Teâlâ** *(Celle Celâlühü)* **benim havzımdan öyle bir şerbet içirir ki, Cennete girinceye kadar bir daha susamaz.**[20]

6- Hurma veya su ile iftar etmek: Hazreti Selman b. Amir el-Dabbi *(Radıyallâhü Anh)*'den rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır:

"Sizden birisi iftar edeceği vakit hurma ile iftar etsin. Çünkü hurma berekettir. Hurmayı bulamazsa su ile iftar etsin. Çünkü su, temizleyicidir."[21]

Hazreti Enes *(Radıyallâhü Anh)* şöyle rivâyet etmiştir:

"Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* **akşam namazını kılmadan önce birkaç taze hurma ile iftar ederdi. Taze hurmayı bulamazsa kuru hurma ile, onu da bulamazsa birkaç yudum su ile iftar ederdi."**[22]

7- İftar etmede acele etmek: Hazreti Sehl b. Sa'd *(Radıyallâhü Anh)*'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır: **"İnsanlar iftar etmeye acele ettikleri müddetçe hayırla yaşamaya devam ederler."**[23]

8- Ramazan-ı Şerif ayında çokça Kur'an-ı Kerim okumak: Ramazan-ı Şerif ayında Kur'an-ı Kerim'i hatmetmek sünneti müekkededir (kuvvetli sünnettir).

Hazreti Ebu Hureyre *(Radıyallâhü Anh)*'den rivâyete göre **"Peygamber Efendimiz** *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* **her yıl Ramazan-ı Şerif ayında on gün itikâfa girerdi. Vefat ettiği yıl yirmi gün itikâf yaptı. Her yıl Ramazan-ı Şerif ayında Cebrâîl** *(Aleyhisselam)* **tarafından Kur'an-ı Kerim O'na bir defa arz edilirdi. Vefat ettiği yıl ise O'na iki defa arz edildi."**[24]

Allah dostları, Ramazan-ı Şerif ayı girince Kur'an-ı Kerim ile daha fazla ünsiyet kurarlardı. Hazreti İmam-ı Âzam *(Radıyallâhü Anh)*, Ramazan-ı Şerif ayı girdiğinde her gün ve gece birer kez Kur'an-ı Kerim'i hatim eder, bir hatim de teravih namazında olmak üzere Ramazan-ı Şerif ayında altmış bir hatim okurdu. Bu ayın feyzinden ve bereketinden faydalanabilmek için bu ayda her Müslüman en az bir kez Kur'an-ı Kerim'i hatmetmeli veya okunmakta olan mukabeleleri takip ederek hatimler yapmalıdır. Zira bu mukabeleler ile Hazreti Cebrâîl *(Aleyhisselâm)* ile Peygamber Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* arasında yapılan mukabele (karşılıklı Kur'an-ı Kerim okuma) sünneti devam ettirilmiş olmaktadır.

Rabbim Receb-i Şerif ve Şaban-ı Şerif ayı boyunca kendisine kavuşmak için duâlar ettiğimiz Ramazan-ı Şerif ayını bizlere mübarek kılıp, bu ayın feyiz ve bereketi ile mânevî terakkiler göstermeyi bütün Ümmet-i Muhammed'e nasip eylesin. (Âmin)

13- Ebu Davud, Sıyam: 21; Tirmizî, Zekat: 26; Neseî, Sıyam: 28; İbn-i Mace, Sıyam: 25; Ahmed b. Hanbel: 4/17,18,213,215

14- İmam-ı Rabbani, Mektubat:1/45. Mektup

15- Buharî, Neseî, İbn-i Mace

16- Deylemi, Müsned-i Firdevs: 4352

17- Suyuti, Dürrül Mensur: 1/449

18- Ahmed b. Hanbel: 3/44, 4/370

19- Tirmizî; İbn-i Mace; İbn-i Huzeyme; İbn-i Hıbban

20- Ali el-Mütteki, Kenzül Ummal: 8/477, No: 23714

21- Ebu Davud, Sıyam: 21; Tirmizî, Zekat: 26; Neseî, Sıyam: 28; İbn-i Mace, Sıyam: 25; Ahmed b. Hanbel: 4/17,18,213,215

22- Ebu Davud, Sıyam: 21; Tirmizî, Savm: 10; Darekutni, Sünen: 2/185; Ahmed b. Hanbel: 3/164

23- Buharî, Savm:45; Müslim, Sıyam:48; Ebu Davud, Sıyam:20; Tirmizî, Savm:13; İbn-i Mace, Sıyam:24; Darimi, Savm:11; Muvatta, Sıyam:6,7; Ahmed b. Hanbel: 5/147, 172, 331, 334, 337, 339; Hakim, Müstedrek:1/431; Beyheki, es-Sünenül Kübra:4/237

24- Buharî, İtikaf: 17; Ebu Davud, Sıyam: 79; İbn-i Mace, Sıyam: 58; Ahmed b. Hanbel: 2/336; Darimi, Savm: 55

DUALAR VE ZİKİRLER

BERAAT GECESİ (4 temmuz çarşambayı 5 temmuz perşembeye bağlayan gece) VAZÎFELERİ

BİR SENE BOYUNCA HAYIRLI KADERLER YAZILMASI, ÖMRÜN UZAYIP O SENE ÖLÜMDEN KORUNULMASI, RIZKA BEREKET HÂSIL OLUP İNSANLARA MUHTAÇ OLUNMAMASI İÇİN YAPILACAKLAR

İmâm-ı Zebîdî ve **Şeyh Ahmed Dîrebî** gibi birçok âlim ve fâzıl meşayıh *(Kaddesallâhu Esrârahüm)* hazarâtı bu gecenin ihyâsı hakkında şu beyanda bulunmuşlardır:

Allâh dostları içersinde halefin seleften tevârus (veraset yoluyla nakl)ettiğine göre, her kim beraat gecesi şu sayılanları yaparsa, o gece yaptığı bütün istekler kendisine verilerek murâdı hâsıl olur:

1) Akşam namazından sonra her rekatta bir Fâtiha ve altı İhlas Sûresi okuyarak altı rekat kılar,

2) Her iki rekatın selamından sonra birer Yâsîn-i Şerîf okur,

Birincisinde ömrüne berekete niyet eder. İkincisinde rızkına bereket ve belâları def etmeye niyet eder. Üçüncüsünde ise insanlardan istiğnâ (muhtaç olmama) ve husn-ü hâtime (imanla biten güzel bir gün sona erişme)ye niyet eder.

3) En sonunda "Beraat gecesi duası" diye meşhur olan şu duayı on kere okur.

Şunu da belirtelim ki bu dua tümü itibarıyla hadîs-i şerîf olarak rivâyet edilmeyip, meşâyıhın birçoğundan nakledilmişse de, içinde geçen lafızların bir kısmı âyet-i kerîme, ekserisi de **Ömer ibni Hattab** ve **Abdullâh ibni Mes'ûd** *(Radıyallâhu Anhümâ)* gibi yüce sahabîlerden rivâyet edilmiştir ki, biz o kısımları kalın yazı şekliyle yazarak belirttik.

Abdullâh ibni Mes'ûd *(Radıyallâhu Anh)* bu duada geçen o kısım hakkında şöyle bir beyanda bulunmuştur: "Herhangi bir kul bu duaları yaparsa, mutlaka geçimine genişlik verilir." *(İbni Ebî Şeybe, el-Musannef, no:29521, 6/69; Abd ibni Humeyd, İbni Cerîr, Âlûsî, Rûhu'l-me'ânî, 8/244)*

Bu dua şöylecedir:

«إِلٰهِي جُودُكَ دَلَّنِي عَلَيْكَ وَإِحْسَانُكَ أَوْصَلَنِي إِلَيْكَ وَ كَرَمُكَ قَرَّبَنِي لَدَيْكَ أَشْكُو إِلَيْكَ مَا لَا يَخْفٰى عَلَيْكَ وَ أَسْأَلُكَ مَا لَا يَعْسُرُ عَلَيْكَ إِذْ عِلْمُكَ بِحَالِي يَكْفِي عَنْ سُؤَالِي

يَا مُفَرِّجُ عَنْ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ فَرِّجْ عَنِّي مَا أَنَا فِيهِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾، اَللّٰهُمَّ يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يُمَنُّ عَلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَيَا ذَا الطَّوْلِ وَالْإِنْعَامِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ ظَهْرُ اللَّاجِينَ وَجَارُ الْمُسْتَجِيرِينَ وَمَأْمَنُ الْخَائِفِينَ، اَللّٰهُمَّ إِنْ كُنْتَ كَتَبْتَنِي عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ شَقِيًّا أَوْ مَحْرُومًا أَوْ مَطْرُودًا أَوْ مُقْتَرًا عَلَيَّ فِي الرِّزْقِ فَامْحُ اللّٰهُمَّ بِفَضْلِكَ شَقَاوَتِي وَحِرْمَانِي وَطَرْدِي وَإِقْتَارَ رِزْقِي وَأَثْبِتْنِي عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ سَعِيدًا مَرْزُوقًا مُوَفَّقًا لِلْخَيْرَاتِ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ: ﴿يَمْحُو اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾، إِلٰهِي بِالتَّجَلِّي الْأَعْظَمِ فِي لَيْلَةِ النِّصْفِ مِنْ شَهْرِ شَعْبَانَ الْمُكَرَّمِ الَّتِي يُفْرَقُ فِيهَا كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ وَيُبْرَمُ أَنْ تَكْشِفَ عَنَّا مِنَ الْبَلَاءِ مَا نَعْلَمُ وَمَا لَا نَعْلَمُ وَمَا أَنْتَ بِهِ أَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

"Ey **Allâh**! Sana başvurma yolunu bana cömertliğin gösterdi. Senin huzuruna beni iyiliğin ulaştırdı. Senin nezdine beni keremin yaklaştırdı. Sana gizli kalmayan sıkıntılarımı ancak Sana şikâyet ediyor ve Senden, Sana zor gelmeyecek şeyler istiyorum.

Zaten Senin, benim durumumu bilmen, istememe de hâcet bırakmıyor. Ey sıkıntılıların derdini açan Zat! İçinde bulunduğum sıkıntıları benden gider. Senden başka hiçbir ilah yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten de ben zâlimlerden oldum.

'Biz onun duasını kabul ettik ve kendisini gamdan kederden kurtardık. İşte müminleri de böyle kurtarırız' *(Enbiyâ Sûresi:88)* (şeklinde Yûnus *(Aleyhisselâm)*a bahşettiğin müjdeye beni de nâil et)**. Ey herkese iyilik eden, Kendisine ise iyilik edilemeyen Allâh! Ey celâl ve ikrâm sahibi! Ey lütuf ve in'âm sahibi! Senden başka hiçbir ilah yoktur. Sen ki sığınanların desteği, eman dileyenlerin koruyucusu ve korkanların sığınağısın!**

Ey Allâh! Eğer beni nezdinde bulunan (Levh-i Mahfuz'dan ibaret) **Ümmü'l-Kitâb'da,** (kâfir ölecek) **bir bedbaht yâhut mahrum veya kovulmuş ya da rızkı dar bir kimse olarak yazdıysan, fazl-u kereminle bu şekâvetimi, mahrûmiyetimi, reddedilişimi ve rızkımın darlığını sil.**

Beni Ümmü'l-Kitâb'da (imanla ölecek) **bir bahtiyar, rızkı bol ve hayırlara muvaffak bir kişi olarak kayda geçir.**

Çünkü Sen buyruğu hak olan bir Zat olarak, gönderdiğin peygamberinin lisânına indirdiğin kitâbında: 'Allâh dilediğini siler, dilediğini sâbit bırakır. Ümmü'l-Kitâb ise sadece O'nun katındadır' *(Raâd Sûresi:39)* **buyurdun.**

İlâhî! Kıymetli şa'bân ayının her hikmetli işin kendisinde ayrılıp kesin karara bağlandığı on beşinci gecesindeki en büyük tecellî hürmetine Senden dileğimiz, bildiğimiz ve bilmediğimiz, en iyi senin bildiğin tüm belâları bizden açıp gidermendir. Şüphesiz ki en ulu ve en iyi olan ancak Sensin.

Allâh-u Te'âlâ, **Nebiyy-i Ümmî** olan **Efendimiz Muhammed**'e, âline ve sahâbesine, çokça salât ve bolca selâm eylesin. Âmîn! *(Zebîdî, İthâfü's-sâdeti'l-müttakîn, 3/427; Ahmed ed-Dîrebî, el-Mücerrebât, sh:13)*

Siz değerli okuyucularımızın bir dahaki seneye kadar hayırlı uzun ömür ile yaşamanıza ve bütün sıkıntılardan, hastalıklardan ve şerli yazılardan korunmanıza çok önem veren bizler, bir gece uyuyup da bir sene boyu ağlamamanız için, bu namazı kılmanızı, duasını ve sûresini mutlaka okumanızı tavsiye ediyoruz.

Beraat Gecesi (4 temmuz çarşambayı 5 temmuz perşembeye bağlayan gece) **Namazı: Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Ali ibni Ebî Tâlib** *(Radıyallâhu Anh)*a şöyle buyurmuştur: **"Ey Ali! Her kim şa'bânın yarı** (on beşinci) **gecesinde yüz rekat kılar, her rekatta bir Fâtiha ve on İhlâs okursa, ey Ali! Hangi bir kul bu namazları kılarsa Allâh-u Te'âlâ onun için o gece istediği her haceti yerine getirir."**

Soruldu ki; 'Yâ **Rasûlellâh**! Eğer **Allâh-u Te'âlâ** onu şakî (îmansız ölecek bir bedbaht olarak) yazdıysa, sa'îd (imanlı ölecek bahtiyar) kuluna çevirir mi?' Buyurdu ki: **"Ey Ali! Beni hakla gönderen Allâh-u Te'âlâ'ya yemin ederim ki; Levh-i Mahfûzda: 'Felan oğlu felan şakî olarak yaratıldı ama Allâh-u Te'âlâ bu hükmü sildi ve onu sa'îde döndürdü' diye yazılmıştır.**

(Demek ki ezelî ilimde onun tevbe edeceği bilindiğinden, muallak <askıdaki> kâzâda yazılan şekavet silinip, mübrem <değişmeyecek kesin> karardaki saadet hükmü yerini bulur.)

Allâh-u Te'âlâ bu (namazı kılan) **kuluna yetmiş bin melek gönderir ki bir dahaki sene başına kadar onun sevaplarını yazarlar, günahlarını silerler ve derecelerini yükseltirler.**

Allâh-u Te'âlâ Adn cennetlerine yedi yüz yetmiş bin melek gönderir de onun için şehirler ve köşkler bina ederler, hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı nîmetler hâzırlarlar, ağaçlar dikerler. Bu cennetlerin bir benzeri, kullardan hiç birinin kalbinden bile geçemez ki, her bir cennette size tarifte bulunduğum şehirler, köşkler ve ağaçlar doludur.

Eğer bu kişi bir dahaki seneye kadar ölürse şehit olarak ölür. Allâh-u Te'âlâ ona o gece okuduğu İhlâs Sûresi'nin her bir harfine mukabil yetmiş bin hûri verir ki, her bir hûrinin bir erkek, bir de dişi hizmetçisi bulunur. Ayrıca ona yetmiş bin ğılman, yetmiş bin vildan (genç köleler, hizmetçiler)**, yetmiş bin kethuda** (ciddî iş takipçisi) **ve yetmiş bin kapıcı verir.**

O gece İhlâs Sûresi okuyan herkese yetmiş şehit sevabı yazılır. Daha önce kıldığı ve daha sonra kılacağı tüm namazlar kabûl edilir.

Anne babası cehennemde bile olsalar, onlara dua ederse, onlar da (sağlıklarında) **Allâh-u Te'âlâ'ya hiçbir şeyi şirk koşmamışlarsa, Allâh-u Te'âlâ onları cehennemden çıkarır da, böylece onlar cennete girerler.**

Beni hak Peygamber gönderen Allâh-u Te'âlâ'ya yemin ederim ki; bu kişi cennetteki makamını, Allâh-u Te'âlâ'nın yarattığı şekliyle görmedikçe yahut ona gösterilmedikçe dünyadan çıkmaz.

Beni hak Nebî gönderene kasem olsun ki; Allâh-u Te'âlâ gece ve gündüzün yirmi dört saatinin her bir saatinde, ona yetmiş bin melek gönderir ki ona selam verirler, onunla musâfaha ederler ve Sûr'a üfürülünceye kadar ona dua ederler. Bu kişi kıyamet günü en kıymetli ebrar meleklerle haşrolur. Allâh-u Te'âlâ yazıcı meleklere: 'Üzerinden sene geçinceye kadar bu kuluma hiçbir günah yazmayın ve onun için sevaplar yazın' diye emir buyurur.

Her kim namazı ve âhiret yurdunu niyet ederek bu namazı kılarsa, Allâh-u Te'âlâ ona o gece Kendi katından büyük bir nasip verir. Allâh-u Te'âlâ ona rüyasında; otuzu kendisini cennetle müjdeleyen, otuzu ona cehennem azabından eman veren, otuzu onu hata yapmasın diye koruyan, onu da (ondan dünyanın belalarını uzaklaştıran ve) **kendisine düşmanlık edenlere tuzak** kuran (ve ondan şeytanın hilelerini uzaklaştıran) **yüz melek göndermedikçe o kişi dünyadan çıkmaz."** *(Cûzekanî, Süyûtî, el-Le'âlî, 2/58; Gazâlî, İhyâ-ü ulûmi'd-dîn, 1/203; Zebîdî, İthâfü's sâde, 3/425; Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/348-349; Ebu'l-Ferac ibnü'l-Cevzî, Kitâbü'n-Nûr fî fedâili'l-eyyâmi ve'ş-şuhûr, Süleymaniye Kütüphanesi, Nazîf Paşa, Mikrofilm arşivi, no:1575, varak:63-64; Ebû Abdillâh el-Hubeyşî, no:529-531, sh:192-193; İsmâ'il Hakkî, Rûhu'l-beyan, 8/403; Muhammed Hakkî, Hazînetü'l-esrâr, sh:68)*

Zünnûn-u Mısrî Hazretleri'nden rivayet olunduğuna göre beraat gecesi her kim on iki rekat kılar da, Fâtiha'dan sonra elli kere İhlas Sûresi okursa yüz rekatın sevabını alır. *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:58-59)*

Beraat gecesinin diğer namazları, dualarını ve zikirleri için ***"Şa'ban-ı Şerîf Risâlesi"***nin 136-158. sayfalarına mutlaka bakınız.

Şa'ban Ayının Yirmi Yedinci Gece (16 temmuz pazartesiyi 17 temmuz salıya bağlayan gece) **Namazı:**

Bu mübarek ayın yirmi yedinci gecesi de receb-i şerîf ve ramazan-ı şerîfin yirmi yedinci geceleri gibi, ihyası müstehab olan gecelerdendir.

Bu gecede dört rekat kılınır ki, tarifi şöyledir:

Her rekatta bir Fatiha'dan sonra bir Zilzâl Sûresi, yirmibeş kere de İhlâs Sûresi okunur. Selamdan sonra secde yapılır ve secdede yedi Fâtiha, birer kere İhlâs ve Mu'avvizeteyn (Felak ve Nas) Sûreleri okunur. Yüzer kere de istiğfar, salevât-ı şerîfe, ve havkale (Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh) okunur. *(Muhammed Hakkî en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:68)*

RAMAZAN HİLALİNE ÂİT DUALAR

Ebû Cafer *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayete göre: "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ramazan ayının hilâli görüldüğünde (19 temmuz perşembeyi 20 temmuz cumaya bağlayan gece) mübârek yüzüyle insanlara yönelir ve:

«اَللّٰهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْمُجَلِّلَةِ وَرَفْعِ الْأَسْقَامِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ، اَللّٰهُمَّ سَلِّمْنَا لِرَمَضَانَ وَسَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا حَتّٰى يَخْرُجَ رَمَضَانُ وَقَدْ غَفَرْتَ لَنَا وَرَحِمْتَنَا وَعَفَوْتَ عَنَّا!»

"Ey Allâh! Onun hilâlini bize emniyet ve îmanla, selâmet ve İslâm'la, her şeyi kaplayan tam bir âfiyet ve hastalıkların kalkışıyla, bir de namaza, oruca ve Kur'ân tilâvetine yardımla kavuştur. Ey Allâh! Bizi (günahlardan arındırarak ve vazifelerimizi doğru düzgün yaptırarak) **ramazan için sâlim kıl, onu da bizim** (şefaatimiz) **için ayır ve onu bizden öyle bir teslim al ki, ramazan çıktığında, Sen bizi bağışlamış, bize merhamet buyurmuş ve bizi affetmiş olasın"** derdi. *(İbni Ebi'd-dünya, Fedâilü şehri ramazân, no:20, sh:49; İbni Asâkir, no:6029, 51/186; Ali el-Müttakî, Kenzü'l-ummâl, no:24288, 8/589-590)*

Abdülaziz ibni Ebî Ravvâd *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edildiğine göre selef-i sâlihîn zamanında ramazân-ı şerîf girdiği zaman Müslümanlar şöyle dua ederlerdi:

«اَللّٰهُمَّ أَظَلَّ شَهْرُ رَمَضَانَ وَحَضَرَ فَسَلِّمْهُ لِي وَسَلِّمْنِي فِيهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنِّي، اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ صَبْرًا وَاحْتِسَابًا وَارْزُقْنِي فِيهِ الْجِدَّ وَالْاِجْتِهَادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَأَعِذْنِي فِيهِ مِنْ السَّامَةِ وَالْفَتْرَةِ وَالْكَسَلِ وَالنُّعَاسِ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَاجْعَلْهَا خَيْرًا لِي مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ.»

"Ey Allâh! Ramazân-ı şerîf ayının gölgesi basmıştır ve o gelip çatmıştır. Artık Sen onu bana selâmetli kıl ve beni onda (günahlardan ve belalardan) **selâmete erdir ve onu benden kabul eyle. Ey Allâh! Bana onun orucunu, terâvîhini sabırla ve ihlâsla nasip et. O ayda bana ciddiyet, ibadete gayret ve kuvvet, bir de canlılık ihsan et. Beni onda yorgunluktan, gevşeklikten, tembellikten ve uyku hâlinden muhafaza et. O ayda beni kadir gecesini bulmaya muvaffak et ve onu bana bin aydan hayırlı kıl."** *(Taberânî, Kitâbu'd-Du'â:138, no:914, 2/1227)*

RAMAZÂN-I ŞERİFTE İFTAR DUALARI

Oruçlunun iftar vakti duası kabul olunacağından, o saatte dua etmesi de sünnettir. Nitekim **İbni Ömer** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edildiğine göre: "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* iftar ederken:

«ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللهُ.»

'Susuzluk gitti, damarlar ıslandı, inşâallâh ecir sâbit oldu' derdi." *(Ebû Dâvûd, Sıyam:22, No:2357, sh:343)*

Mu'âz ibni Zühre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayete göre: "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* iftar ettiğinde:

«اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلٰى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ.»

'Ey Allâh! Senin için oruç tuttum ve senin rızkınla iftar ettim' derdi." *(Ebû Dâvûd, Sıyam:22, no:2358, sh:343)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan gelen rivayette ise **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* iftar vakti şöyle dua ederdi:

"اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْنَا وَعَلٰى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.»

"Ey Allâh! Senin için oruç tuttuk. Rızkınla iftar ettik. Öyleyse bizden kabul et, çünkü ziyade işiten ve hakkıyla bilen Sensin, ancak Sen!" *(İbni Sünnî, Nevevî, el-Ezkâr, sh:173)*

Enes *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Herhangi bir Müslüman oruç tutar da, iftar ânında:**

يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ أَنْتَ إِلٰهِي لَا إِلٰهَ غَيْرُكَ اِغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ.»

'Ey büyük (Allâh)**! Ey büyük** (Allâh)**! Benim İlâhım ancak Sensin. Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Benim için büyük günahlarımı bağışla, zira şu muhakkak ki büyük günahı** (Senin gibi) **Büyükten başkası mağfiret edemez' derse, mutlaka annesinin kendisini doğurduğu gündeki gibi günahlarından sıyrılır.**

Bunu çocuklarınıza öğretin, zira muhakkak bu Allâh-u Te'âlâ'nın ve Rasûlü'nün sevdiği bir kelimedir. Allâh-u Te'âlâ bununla (dua edenin) **dünya ve âhiret işlerini yoluna koyar."** *(İbni Asâkir, Târîhu Medîneti Dimeşk, no:6761, 54/238; Ali el-Müttakî, Kenzü'l-ummâl, no:24400, 8/614; Ali el-Üchûrî, Fedâilü şehri ramazân, sh:128)*

Büyük sahâbî **Abdullâh ibni 'Amr ibni 'Âs** *(Radıyallâhu Anhümâ)* iftar açarken şu duayı yapardı:

«اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي.»

"Ey Allâh! Herşeyi kaplayan rahmetinle benim için günahlarımı bağışlamanı diliyorum." *(İbni Mâce, İbni Sünnî, Nevevî, el-Ezkâr, sh:173)*

Ebu'l-'Âliye *(Radıyallâhu Anh)* şöyle demiştir: "İftar vakti her kim:

«اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَلاَ فَقَهَرَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي نَظَرَ فَخَبَرَ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي مَلَكَ فَقَدَرَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتٰى.»

'Bütün hamdler, yüce olan ve kahreden (dilediğini zorla da olsa yaptıran) **Allâh-u Te'âlâ'ya mahsustur. Bütün hamdler,** (her şeyi) **görüp bilen Allâh-u Te'âlâ'ya âittir. Bütün hamdler,** (her şeye) **sahip olan ve gücü yeten Allâh-u Te'âlâ'ya mahsustur. Bütün hamdler, ölüleri dirilten Allâh-u Te'âlâ'ya mahsustur'** derse, anasının onu doğurduğu günkü gibi günahlarından çıkar." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/335)*

Artık bunca müjdeyi duyan oruçlu kul, oruç saatlerini, özellikle de günahlarının dahi yazılmadığı iftara yakın anlarını zikir ve dua ile değerlendirmelidir. Nitekim **Enes** *(Radıyallahu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Şüphesiz ki Allâh-u Azze ve Celle hafeza** (yazıcı) **meleklerine: 'Oruçlu kullarıma ikindiden sonra bir günah yazmayın' diye vahyeder."** *(Hatîb, Târîhu Bağdâd, no:4203, 8/99; Hâkim, et-Târîh, Ali el-Müttakî, Kenzü'l-ummâl, no:23640, 8/456)*

TERÂVİH NAMAZININ ZİKİRLERİ

Terâvih namazı her gece yatsıdan sonra vitirden önce on selamla yirmi rekat olarak kılınır. Her dört rekattan sonra aşağıda zikredeceğimiz beş zikrin her biri üçer kere okunur veya o miktar oturulur. Birinci zikir:

«لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ
لَا يَمُوتُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

"Allâh-u Te'âlâ'dan başka ilah yoktur, O tektir, hiçbir ortağı yoktur, mülk O'na âittir, hamd O'na mahsustur. Diriltir, öldürtür, Kendisi hiç ölmeyen diridir. Celal ve ikram sahibidir, bütün hayırlar O'nun (kudret) **elindedir. O her şeye hakkıyla gücü yetendir."**

İkinci zikir:

«سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ عَدَدَ مَا عَلِمَ اللّٰهُ
وَزِنَةَ مَا عَلِمَ اللّٰهُ وَمِلْءَ مَا عَلِمَ اللّٰهُ.»

"Allâh-u Te'âlâ'nın bildikleri adedince, Allâh-u Te'âlâ'nın bildikleri tartısınca ve Allâh-u Te'âlâ'nın bildiği şeyler dolusunca (bütün noksan sıfatlardan) **münezzehtir, bütün hamdler Allâh-u Te'âlâ'ya mahsustur, Allâh-u Te'âlâ'dan başka ilah yoktur, Allâh-u Te'âlâ her şeyden büyüktür, O pek yüce ve çok büyük olan Allâh-u Te'âlâ'nın yardımı olmadan hiçbir güç ve kuvvet yoktur** (diye zikrederim)**."**

Üçüncü zikir:

«سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ سُبْحَانَ الْكَرِيمِ السَّتَّارِ سُبْحَانَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ سُبْحَانَ خَالِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سُبْحَانَ الَّذِي لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ.»

"O ulu padişâhı, O her şeyi zorla da olsa yaptırma gücüne sahip olan O izzet sahibini, O son derece bağışlayan Zât'ı tesbih ederim, O bir olan ve ezici güce sahip olan Zât'ı bütün noksan sıfatlardan tenzih ederim. O kerem sahibi çok olan ve ayıpları çokça örten Zât'ı tenzih ederim. Çok büyük olan ve pek yüce olan Zât'ı tenzih ederim. Geceyi ve gündüzü yaratanı tenzih eder, O ezelî ve ebedî olan Zât'ı tesbih ederim."

Dördüncü zikir:

«سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعَظَمَةِ وَالْهَيْبَةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْجَبَرُوتِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَبَدًا.»

"Mülk ve melekût sahibini tesbih ederim. O izzet, azamet, heybet, kudret, ululuk ve üstün güç sahibini bütün noksan sıfatlardan tenzih ederim. Ebediyyen ölmeyecek olan hakîki hayat sahibi olan O ulu padişâhı tenzih ederim."

Beşinci zikir:

«أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ غَفَّارَ الذُّنُوبِ سَتَّارَ الْعُيُوبِ عَلَّامَ الْغُيُوبِ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ كَشَّافَ الْكُرُوبِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ صَاغِرٍ ظَالِمٍ ذَلِيلٍ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا.»

"Kendisinden başka hiçbir ilah olmayan, gerçek diri ve her şeyi ayakta tutan, günahları çokça bağışlayan, ayıpları çokça örten, bütün günahları hakkıyla bilen, kalpleri istediği tarafa çeviren, bütün sıkıntıları açıp gideren Allâh-u Te'âlâ'dan bağışlanmayı talep ederim ve nefsine zulmetmiş, zelil düşmüş, kendisi için fayda ve zarara güç getirmeye imkân bulamayan, ne ölmeye, ne yaşamaya, ne de dirilmeye gücü yetmeyen bir kulun tevbesiyle O'na tevbe ederim."

Bu beş zikrin ardından bir kere şu dua yapılır:

«اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ وَمَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ يَا خَالِقَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا سَتَّارُ يَا بَارُّ.»

"Ey Allâh! Ben Senden rızânı, cennetini ve cennetinde olanları isterim. Ey cenneti ve cehennemi yaratan! Ateşten Sana sığınırım ey ulu, ey bağışlayıcı, ey örtücü, ey iyilik sahibi! Rahmetinle muâmele eyle ey Allâh!"

«اَللّٰهُمَّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ.» (3 kere)

"Ey kurtarıcı! Ey Allâh! Bizi ateşten kurtar."

«بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.»

"Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle muâmele eyle." *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:60-61)*

RAMAZAN AYININ NAMAZLARI

Ramazan-ı Şerifin İlk Gece ve Gün (19 temmuz perşembeyi 20 temmuz cumaya bağlayan gece ve 20 temmuz cuma günü) **Namazları: Mes'ûdî** *(Radıyallahu Anh)* şöyle buyurmuştur: Bana ulaşan rivayete göre:**"Ramazan ayının ilk gecesinde nafile bir namazda İnnâ Fetahnâ Sûresini okuyan kişi, o sene** (tüm âfetlerden) **korunur."** *(Ebû Abdillâh el-Hubeyşî, el-Berake fî fazli's-sa'yi ve'l-harake, no:856, sh:265, Abdülkādir-i Geylânî, el-Ğunye, 2/14, Abdurrahman es-Sâfûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/146, İsmâ'îl Hakkı, Rûhu'l-beyân, 9/61, el-Üchûrî, Fedâilü şehri ramazân, sh:66, Muhammed Hakkı en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:38)*

Rivayet olunduğuna göre: **"Ramazân-ı şerîfin ilk gününde dört rekat kılar. Her rekatta bir Fâtiha ve beş kere Âyetü'l-Kürsî okur. Namazdan sonra da bir kere Âyete'l-Kürsî okur."** *(Muhammed Hakkı en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:38)*

Onuncu Gece ve Onuncu Gün (28 temmuz cumartesiyi 29 temmuz pazara bağlayan gece ve 29 temmuz pazar günü) **Namazları:** Rivayet olunduğuna göre:

رُوِيَ: «فِي لَيْلَةِ الْعَاشِرِ رَكْعَتَانِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ الْفَاتِحَةَ مَرَّةً وَأٰيَةَ الْكُرْسِيِّ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَالْإِخْلَاصَ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ كُلَّ وَاحِدَةٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ وَيَقْرَأُ بَعْدَ التَّسْلِيمِ أٰيَةَ الْكُرْسِيِّ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَيُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَذَالِكَ.»

"Onuncu gece, gecenin ortasında kılacağı iki rekatın her birinde, bir Fâtiha, yedi Âyete'l-Kürsî, beşer kere de İhlâs ve Mu'avvizeteyn (Felak-Nâs) **sûrelerini okur. Selam vermesinin ardından yedi kere Âyete'l-Kürsî, yedi kere de Rasûlüllâh** *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)***e salevât okur."** *(Muhammed Hakkı en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:38)*

Rivayet olunduğuna göre:

رُوِيَ: «فِي الْعَاشِرِ أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ الْفَاتِحَةَ مَرَّةً وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَالْإِخْلَاصَ عَشْرَ مَرَّاتٍ.»

"Onuncu gündeki namaz dört rekattır. Her bir rekatta bir Fâtiha, on kere de Kâfirûn ve İhlâs sûrelerini okur." *(Muhammed Hakkı en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:38)*

EVLENEMEYEN KADINLAR İÇİN EVLİLİĞİ KOLAYLAŞTIRAN DUALAR

Evlenememenin sebebi bir sihir ve büyü neticesi ise bu sihrin iptali için aşağıda yazılacak maddelerde bulunan ameliyeler tatbik edilir.

1) Şu âyet-i kerîmeler okunur:

a) Kırk bir kere Âyetü'l-Kürsî,

b) Yetmiş kere:

«أَعُوذُ بِاللهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ.»

duası.

c) On bir kere:

﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ۞ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾

âyet-i kerîmesi.

d) Yirmi bir kere Fâtihâ-i şerîfe,

e) Yirmi bir kere Muavvizeteyn yani Felak-Nas sûreleri,

f) Yedi kere:

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللهِ﴾

âyet-i kerîmesi.

g) Yedi kere:

﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾

âyet-i kerîmesi.

2) Hıfz âyetlerini yazıp ve veya yazdırıp üzerinde taşır ki onlar da şunlardır:

﴿فَاللهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾، ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً﴾، ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ﴾، ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ﴾، ﴿وَرَبُّكَ عَلَى

﴿كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ﴾، ﴿وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ﴾، ﴿لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ﴾، ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾، ﴿وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ﴾، ﴿وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾، ﴿وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ﴾، ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾، ﴿لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾

3) Bir suyun üzerine Bakara Sûresi'nin 102. âyet-i kerîmesinin tamamı ile Sebe Sûresi'nin 54. âyet-i kerîmesi yani:

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، ﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾

âyet-i kerîmeleri okunur, sonra evlenemeyen kişi ondan bir miktar içer, artanıyla da gusül abdesti alır.

4) Evlenmekten bağlanan kişi uyumadan önce abdest alır ve avuçlarının içine üfledikten sonra Âyetül-Kürsî ve Muavvizât yani İhlâs-Felak-Nas sûrelerini okur, sonra bedeninin önünden ve ardından elinin erişebildiği yerleri sıvazlar ve bunu üç kere tekrarlar.

5) Hac Sûresi'nde geçen:

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۝ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾

âyet-i kerîmesini, içerisinde hiçbir yazı ve şekil bulunmayan temiz bir kâğıda yazdıktan sonra:

«اِنْحَلَّتْ عُقْدَةُ فُلَانَةَ بِنْتِ فُلَانٍ وَرَغِبَ فِي خِطْبَتِهَا كُلُّ مَنْ رَأَهَا

بِحَقِّ هٰذِهِ الْأٰيَةِ وَبِأَلْفِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

duasında geçen: «فُلَانَةَ بِنْتِ فُلَانٍ»yerine kızın adı babasının adına nisbet edilerek mesela **Âişe binti Yûsuf** şeklinde yazılır, sonra o kızın üzerine veya odasına asılır. Bu sırada geride zikredilen maddelerde geçen dualara da devam edilir:

6) Kur'ân-ı Kerîm okumaktan âciz olan kimseler ise bir Âyetü'l-Kürsî, Sâffât Sûresi'nin başından on âyet-i kerîme, Cin Sûresi ve Felak-Nas sûrelerini bir kasede doldurup her gün üç defa dinler. Ayrıca bir kasede Âyetü'l-Kürsî ve İhlâs-Felak-Nas sûrelerini bir saat tekrarlanacak şekilde doldurup her gün bir defa dinler. Dinlerken de tahâret ve huzur üzere olup diğer meşgalelerden uzak kalırsa daha müessir olur. *(Abdülhâdî Muhammed Harse, el-Edviyetü'l-İlâhiyye ve'l-ed'ıyetü'n-nebeviyye li cemî'i'l-emrâzi'n-nefsiyyeti ve'l-cesediyye, sh:143-145)*

ESMÂULLÂHİ'L-HÜSNÂ

OTUZ BEŞİNCİ İSM-İ ŞERÎF «اَلْغَفُورُ» İSM-İ ŞERÎFİ

İmâm-ı Zerrûk, Mâu'l-'Ayneyn, İmâm-ı Şebrâvî ve **Yûsuf-u Nebhânî** *(Rahimehumüllâh)*ın beyanları vechile; «اَلْغَفُورُ»ism-i şerîfi, "Kulların günahı ne kadar büyük olursa olsun hepsini affeden, tevbekârlara kapısını kapatmayan ve tevbenin ardından günahları da sevaplara çeviren Zat" demektir.

Ğafûr, Ğâfir ve Ğaffâr isimleri, "Ğa-fe-ra" kökünden türemektedir. Bu kelimenin aslı örtmek, perdelemek anlamına gelir. Bu yüzden savaşta başı darbelerden korumak için giyilen şeye "Miğfer" denilmiştir.

Allâh-u Te'âlâ'nın bu kökten gelen üç ism-i şerifi de Kur'ân-ı Kerîm'de zikredilmiştir ki **Allâh-u Te'âlâ** bir âyet-i kerîmesinde şöyle buyurmaktadır:

﴿نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

"(Habîbim!) **Kullarıma haber ver ki; gerçekten Ben** (onların günahlarını bağışlayacak) **Ğafûr da,** (kendilerini analarından babalarından daha çok esirgeyen) **Rahîm de ancak Benim."** *(Hıcr Sûresi:49)*

Başka bir âyet-i kerîmesinde de şöyle buyurmaktadır:

﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾

"(Müminlerin) **günahları**(nı bağışlayıp) **örten, tevbeleri**(ni) **kabul eden,** (inkâr edip isyan edenlere karşı) **azâbı çok şiddetli olan ve** (iman edip salih amel işleyenlere) **fazlaca lütuf sahibi bulunan** (O Allâh) **ki, Kendisinden başka hiçbir ilâh yoktur. Son varış ancak O'nadır!** (Artık O, itaatkâr ve isyankâr olan herkese karşılığını verecektir.)**"** *(Mü'min Sûresi:3)*

Bir diğer âyet-i kerîmesinde ise:

﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾

"Dikkat edin! Azîz ve (inananların günahlarını çokça bağışlayan) **Ğaffâr ancak O'dur!"** *(Zümer Sûresi:5'den)* buyurmaktadır.

Allâh-u Te'âlâ mutlak anlamda Ğafûr, Ğâfir ve Ğaffâr'dır. Bütün bu ism-i şerîfler, örtmeye, cezalandırmamaya ve aceleciliği terk etmeye delalet eder. Mağfiret, günahları örtmek demektir. Örtmek iki türlüdür. Birisi, hakkından vazgeçmek ve günahları bağışlamaktır. Diğeri ise fenalıkların üzerini örtüp başkalarının onları görmesine mani olmaktır. Dolayısıyla **Allâh-u Te'âlâ**'nın mağfiret (örtmek) sıfatı, sabır, yumuşak davranma, cezalandırmada acele etmeme, ihsan ve bağışta bulunma gibi sıfatlarını da kendi bünyesinde cem eder. Bu anlamıyla bu ism-i şerîfler **Allâh-u Te'âlâ**'nın fiilî sıfatlarından sayılmaktadır. Ğafr, düzeltmek, ıslah etmek anlamına da gelebilir.

Bu yüzden «غَفَرْتُ الذَّنْبَ» "Günahı bağışladım" cümlesinin "Onu olabilecek kadar düzelttim" anlamında olduğu söylenmiştir. Dolayısıyla kişinin söylediği «اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي» "**Allâhım** beni bağışla" sözü "**Allâhım** beni ıslah et, düzelt" anlamındadır.

Özetle bu ism-i şerîf mana olarak **Allâh-u Te'âlâ**'nın «اَلْعَفُوُّ» ism-i şerîfinin anlamına yakındır. "Afv" günahın silinmesini; "Ğafr" ise silinen günahın yerine nur yerleştirme ve kulun kusurlarını örtme anlamını hissettirmektedir. Bu yüzden bu iki ism-i şerîf Kur'ân-ı Kerîm'de birçok yerde birlikte zikredilmiştir. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ اللهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ﴾

"Şüphesiz ki Allâh elbette (mümin kullarından günah izlerini silen bir) **Afüvv'dür,** (kullarının ayıplarını ise tamamen örten bir) **Ğafûr'dur."** *(Hacc Sûresi:60'dan)*

ez-Zücâcî *(Rahimehullâh)* Ğafûr ism-i şerîfi hakkında der ki: "Ğafûr, çok bağışlayan, örten anlamında mübalağa ifade eder. Çünkü **Allâh-u Te'âlâ** kullarını sadece bir kere değil defalarca bağışlar. Öyle ki O'nun bağışlaması sayılamaz."

el-Halîmî *(Rahimehullâh)* ise bu ism-i şerîfi şöyle açıklar: "Kullarının günahlarını çok örten, onları cezalandırmayan ve bağışı bol olandır."

Bu ism-i şerîfle aynı kökten gelen Ğaffâr ism-i şerîfi hakkında da **Halîmî** *(Rahimehullâh)*: "Kulların günahlarını örtmede mübalağa edendir. Öyle ki bu günahları ne dünyada ne de âhirette ortaya çıkarmaz" demiştir.

Ğaffâr ism-i şerîfinin Ğafûr'dan farkı ise Ğafûr'da çokça affetmekten ziyade kâmil bir şekilde affedip kulu onunla muâhaze etmeme ve o günahtan kimseyi haberdâr etmeme gibi manalar vardır ki Ğafûr ism-i şerîfi de mağfiretin zirve noktasını ifade eder.

Ğâfir ism-i şerîfi hakkında **Halîmî** *(Rahimehullâh)* şöyle demiştir: "Ğâfir, günahkârların günahını örten ve onları cezalandırmayıp insanların önünde rezil etmeyen ve aşağılamayandır." *(Beyhakî, el-Esmâ ve's-Sıfât, sh:55)*

Allâh-u Te'âlâ'nın bu üç ism-i şerîfi (Ğafûr, Ğâfir ve Ğaffâr) kulların nefislerine zulmederek günah işlediklerinde üç dereceye ayrılmalarına mukābildir ki kullar da buna karşılık Zalûm, Zâlim ve Zallâm olarak adlandırılırlar. **Allâh-u Te'âlâ** cümlemizi ve neslimizi bu isimlerle müsemmâ olmaktan muhafaza buyursun.

Kulun bu isimleri bazı âyet-i kerîmelerde mezkurdur ki Zalûm ismine misal olarak şu âyet-i kerîme zikredilebilir:

﴿إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾

"Şüphesiz o (insan türünün birçok ferdi)**, son derece zâlim ve pek büyük bir câhil olmuştur."** *(Ahzâb Sûresi:72'den)*

Zâlim ismine misal olarak şu âyet-i kerîme zikredilebilir:

﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ﴾

"Artık onların içerisinden (Kurân'ı Kerîm'le amel etme konusunda gevşeklik yaparak) **kendi nefsine karşı zâlim olan da vardır..."** *(Fâtır Sûresi:32'den)*

Zallâm ismine misal olarak da şu âyet-i kerîme zikredilebilir:

﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾

"Ey o nefisleri aleyhine haddi aşmış bulun(arak zallâm ol)**an kullarım! Allâh'ın rahmetinden ümitsiz olmayın."** *(Zümer Sûresi:53'den)*

Günah işlemede aşırı giden kimse "Zallâm"dır.

Sanki **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır: "Ey kulum! Zulmetme ve günah işlemede senin üç adın vardır. Buna karşı Benim de günahları bağışlamada üç ismim vardır. Eğer sen günah işleyerek ve zulmederek 'Zâlim' olursan, tevbe ettiğinde Ben de 'Ğâfir' olurum. Eğer sen çok günah işleyerek 'Zalûm' olursan Ben de 'Ğafûr' olurum. Eğer daha aşırı gider de 'Zallâm' olursan, Ben de 'Ğaffâr' olurum.

Bil ki, senin sıfatların ve günahların sana yakıştığı şekliyle sonlu ve sınırlıdır. Oysa Benim sıfatlarım ve bağışlamam, Bana yakıştığı üzere sınırsız ve sonsuzdur. Sınırsız ve sonsuz olan daima sınırlı ve sonlu olana galip gelir. Bu yüzden, ne kadar günahın olursa olsun asla bizden ümidini kesme. İçtenlikle tevbe edersen mutlaka tevbeni kabul ederiz."

Bu manayı teyiden **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾

"O (Allâh'ın rahmetinin genişliğine, ilim ve kudretinin üstünlüğüne inanma yolundan) **şaşmış olan** (kâfir) **kimseler dışında Rabbinin rahmetinden kim ümit kesebilir ki?!"** *(Hıcr Sûresi:56'dan)*

Özetle **Allâh-u Te'âlâ** bu dünyada güzellikleri ortaya çıkaran, çirkinlikleri ve günahları örten, âhirette ise bu çirkinlikleri cezalandırmaktan vazgeçip onları bağışlayandır.

O'nun günahları bağışlaması tam ve eksiksizdir. Öyle ki, bağışlamanın en üst derecesinde O'nun mağfireti vardır.

Bu ism-i şerîfi bilmenin faydaları olarak da şöyle söylenebilir ki; her Müslüman **Allâh-u Te'âlâ**'nın mutlak mağfiret sahibi olduğunu ve yalnız O'nun bunu hak ettiğini bilmelidir. O'ndan başka kulların günahlarını bağışlayan kimse yoktur. **Allâh-u Te'âlâ**'nın bağışlamasının, günah işledikten sonra tevbe eden kullar için geçerli olduğu Kur'ân-ı Kerîm'de bizzat belirtilmektedir. Bu konuda âlimler arasında bir ihtilaf bulunmamaktadır. Zira bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'de geçen ifadeler husûsî (özel) değil, umûmî (genel) anlam ifade etmektedir.

Bu yüzden günah işlemeyi terk edip tevbe eden ve samimiyetle Rabbine yönelen kimselerin tevbesini **Allâh-u Te'âlâ** kabul eder, günahlarını bağışlar ve bu yüzden âhirette onları cezalandırmaz. İçtenlikle tevbe eden, sanki hiç günah işlememiş gibidir. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ﴾

"Muhakkak ki Ben; (şirkten ve kâfirlikten) **tevbe etmiş olan,** (Allâh-u Te'âlâ'ya ve tüm indirdiklerine) **iman etmiş bulunan, bir de** (farzları yerine getirerek) **sâlih bir amel işlemişolan, sonra da** (ölünceye kadar İslam üzere) **hidâyette sebat etmiş olan kimseleri**(n günahlarını)**elbette** (çokça bağışlayan bir) **Ğaffâr'ım."** *(Tâhâ Sûresi:82)*

Allâh-u Te'âlâ birçok âyet-i kerîmesinde Kendisinden bağışlanma dileyenleri methetmekte ve onlardan büyük bir övgüyle söz etmektedir. **Allâh-u Te'âlâ** bu kullarını şöyle övmektedir:

﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾

"Seher (vakit)**ler**(in)**de istiğfarda bulunanları** (özellikle methederim)**."** *(Âli 'Imrân Sûresi:17'den)*

﴿كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۞ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾

"Onlar geceden (pek çok zamanı ibadetle geçirdiklerinden) **çok az bir zaman uyumaktaydılar. Seherlerde de bağışlanma isteyenler ancak onlardılar."** *(Zâriyât Sûresi:17-18)*

﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾

"Yine o kimseler ki; (büyük günah işleyerek) **çok çirkin bir iş yaptıklarında yahut** (küçük bir günah işleyerek) **kendilerine zulmettiklerinde Allâh**(ın tehdit ihtiva eden hükümlerini ve yüce şânın)**ı hatırlarlar da, hemen** (pişman olup tevbe ederek) **günahları için bağışlanma isterler. Zaten Allâh'tan başka günahları kim bağışlayabilir?!"** *(Âli 'Imrân Sûresi:135'ten)*

Ama şu unutulmamalıdır ki istiğfar (**Allâh-u Te'âlâ**'dan af talep etme) tevbe ve boyun kırıklığı içerisinde olmalıdır. Eğer yapılan istiğfarda bu iki unsur yoksa bu bâtıl bir istiğfar olur.

Ayrıca her Müslüman, bir günah işlediğinde onu insanlardan gizlemeli ve asla açığa vurmamalıdır. Günahını yalnızca **Allâh-u Te'âlâ**'ya itiraf etmeli ve O'ndan bağışlanma dilemelidir.

Nitekim **Âişe** *(Radıyallâhu Anhâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve elem)* şöyle buyurmuştur:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبِهِ ثُمَّ تَابَ، تَابَ اللهُ عَلَيْهِ.»

"Muhakkak ki kul günahını itiraf eder ve tevbe ederse, Allâh-u Te'âlâ da onun tevbesini kabul eder." *(Buhârî, Şehâdât:15, no:2518, 2/942)*

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen diğer bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

كُلُّ أُمَّتِي مُعَافًى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ.»

"(Günahlarını) **açığa vuranlar** (başkalarına söyleyenler) **dışında ümmetimin tamamı**(nın günahları) **affedilir."** *(Buhârî, Edeb:60, no:5721, 5/2254)*

Bu ism-i şerîfleri bilen her Müslüman, kendi günahını örtüp gizlediği gibi başkalarının da günahlarını örtüp gizlemeli ve açığa vurmamalıdır.

Nitekim **Abdullâh ibni Ömer** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«مَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.»

"Kim bir Müslümanı(n hata ve günahını) **örterse, Allâh-u Te'âlâ da âhirette o kimse**(nin hata ve günahını) **örter."** *(Buhârî, Mezâlim:4, no:2310, 2/862)*

Müslüman, **Allâh-u Te'âlâ**'dan bağışlanmayı dilediği gibi, kendisi de başkalarının kusur ve hatalarını bağışlamalı ve **Allâh-u Te'âlâ**'nın:

﴿أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللهُ لَكُمْ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

"Allâh'ın sizin için (günahlarınızı) **bağışlamasını sevmez misiniz?! Allâh** (sonsuz gücüne rağmen, kullarının hatalarını örten bir) **Ğafûr'dur;** (kendilerine çok acıyan

bir) **Rahîm'dir.** (O halde siz de O'nun ahlâkını takının)" *(Nûr Sûresi:22'den)* âyet-i kerîmesini daima hatırlamalıdır. *(İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:64-65; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:44-45; eş-Şeyh Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:327-328; Yûsuf en-Nebhânî, Sa'âdetü'd-dâreyn, sh:511-512; Hâmid Ahmed et-Tâhir, el-Câmi'u li esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:211-215)*

«اَلْغَفُورُ» İSM-İ ŞERÎFİNİN BAZI HAVÂSSI

1) Bu ism-i şerîf bir kağıda üç kere yazılıp ateşli hastalığa yakalanan birinin üzerine asılırsa **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle o kişi hastalığından kurtulur.

2) Bu ism-i şerîfin önemli bir hâssası da şudur ki; bu ism-i şerîf, sekerât-ı mevti (ölüm sarhoşluğu) ağır geçen ihtizar (ruhunu teslim etme) ânındaki kişi için misk, zâferan (safran) ve gül suyu karışımından yapılan bir mürekkep ile bir kağıda yazılır ve bununla beraber Seyyidü'l-İstiğfar olan:

«اَللّٰهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ
مَا اسْتَطَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ.»

"Ey Allâh! Benim Rabbim Sensin. Senden başka hiçbir ilah yoktur. Beni Sen yarattın. Ben Senin kulunum. Ben gücümün yettiği kadar Senin ahdin ve va'din (sözün ve müjden) **üzere sâbitim. Ben, Senin ihsan ettiğin nimetlerini itiraf ediyorum, günahlarımı da itiraf ediyorum. Öyleyse beni mağfiret eyle! Şu muhakkak ki günahları Senden başkası bağışlayamaz. Yaptığım şeylerin şerrinden Sana sığınıyorum"** *(Buhârî, De'avât:15, no:5964, 7/150)* zikri de yazılıp bu kağıt suya konularak yazılar suya geçtikten sonra bu sudan ölüm ânındaki kişiye içirilirse **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle ruhunu kolayca teslim eder.

3) Bu ism-i şerîf yukarıda zikredilen Seyyidü'l-İstiğfar ile birlikte bin iki yüz seksen altı (1286) kere okunursa **Allâh-u Te'âlâ** o kişiyi mağfiret deryasına ğark edip tevbelerini kabul eder.

4) Şiddetli baş ağrısı çeken kişi her bir satıra misk, zâferan (safran) ve gül suyu karışımından yapılan bir mürekkep ile üç satırdan her birine üçer kere «يَا غَفُورُ» yazar ve bu küçük kağıttan üç tane hazırlar, ardından da bunları yuvarlak yapıp yutarsa **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle hastalığından şifa bulur.

5) Bu ism-i şerîfi zikretmeye devam eden kişiyi **Allâh-u Te'âlâ** afv-ü mağfiret buyurmakla beraber korktuğu ve çekindiği her şeyden emin kılar.

6) Bir kişi hiddetlenip gazaplandığı zaman bu ism-i şerîf ona karşı okunursa **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle o kişi sakinleşir. *(Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu'l-hâcât, sh:34-35; eş-Şeyh Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:327; İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:64-65; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:42-44; Yûsuf en-Nebhânî, Sa'âdetü'd-dâreyn, sh:511-512; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs, 1/99-100)*